

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ஒகஸ்ட்-டிசம்பர் 2016

100/=

கடவுளா காசு?

த. ஜெயசீலன்

காசை கடவுளென்று நின்றற்கு கணம்மட்டும்
போற்றிப் புகழ்ந்தீர்!
அது வறையும் கடதாசிக்
குப்பையென
அதனின் 'பெறுமதி உயிர்ப்புதனை'
சப்பிய துப்ப...சுடலமாச்சு அது... துடித்தீர்!
சுடலங்கள் பெருகப் பெருக
சமூகத்தில்
முடநாற்றம் கூடிற்று...
முழுசிய பலர்: காத்த
'கறப்புச் சுடலங்கள்' பிறர்கண்ணில் படுமென்று
புரிந்துதம் வீடுகளில்
தகனக் கிரிகைசெய்தார்!
சாமா னியர்கள் "காசாவை இப்படியும்
ஆகுமா இடர்" என்று
அலைந்து திகைத்துள்ளார்!
"எதுவும் இருக்கும் இடத்தில் இருக்குமட்டும்
பெருமை உடைத்தென்னும்"
பிச்சையென்று
வழிமொழிந்தீர்!
"காசு கடவுளல்ல...
அதுவும் நமைப்பிபால
நாற முடியு" மென்ற...நாடகம் அரங்கேறி
ஊரைப் புரட்டிற்று!
ஊழல்சாம் ராஜ்யங்கள்
'ஊரடங்காய்' ஒருங்கின!
உண்மையான மானுடம்தான்...,
மானுடத்தின் குன்றா மகத்தான உழைப்புத்தான்...,
நாறாது!
அதுதான் நலியாது!
உலகிலே
ஆகப் பெறுமதி கூடியது...
எனும்பெளிவு
யார்க்குப் பிறந்துளதோ...?
யதார்த்தம் உரைத்தீடுது!

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்
இதழ் 91

- ◆ பிரதம ஆசிரியர் :
க. தனிகாசலம்
தொ.பெ : 0212223629
- ◆ ஆசிரியர் குழு :
சி. சிவசேகரம்
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
கல்வயல் வே. குமாரசாமி
சோ. தேவராஜா
அழ. பகீரதன்
- ◆ பக்க வடிவமைப்பு :
சிவ பரதன்
- ◆ அட்டை படம் :
வின்கட்டி வட்டம் நாடகத்தில்
குறாஷா கதாபாத்திரத்தில்
செல்வராஜ் லீலாவதி
- ◆ ஓவியங்கள் :
நன்றியுடன் இணையத்திலிருந்து
- ◆ தொடர்பு :
ஆசிரியர்,
ஆடியபாதம் வீதி,
கொக்குவில்
- ◆ மின்னஞ்சல் :
thajaham@gmail.com
ISSN NO : 2335-9492
- ◆ அச்சுப்பதிவு :

வந்தனம் பிறைவேற் லிமிட்டெட்
சில்லாலை வீதி,
பண்டத்தரிப்பு

கவிதைகள்

சிவசேகரம்
மீநிலங்கோ
த ஜெயசீலன்
அழ பகீரதன்
நா. நவராஜ்
சிவ பரதன்
விருத்தன்

சிறுகதைகள்

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்
சாந்தன்
க. சிவகரன்
மாரிமுத்தன்

கட்டுரைகள்

சிவ இராஜேந்திரன்
சாந்தன்
சி. சிவசேகரம்
மு. மயூரன்
ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ
ஞா. சிறீமனோகரன்
தாயகன்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

இல: 62, கொக்குவில் சந்தி,
கொக்குவில்

நிதி அனுப்புதல்களுக்கு :

தாயகம் ஆசிரியர் குழு
Editorial Board of Thayakam
S/A NO : 0072361444
BANK OF CEYLON, CHANKANAI
SWIT CODE NO : BCEYLKX

K. BHARANEETHARAN
Editor Jecvanathy
Kadai
Halalahaam, Alvai.

அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் போலித்திரை கிழிகிறது

ஜனநாயகத்தின் உலகப் பாதுகாவலனாகத் தன்னை அடையாளம் காட்டி வந்துள்ள அமெரிக்காவில் அண்மையில் நடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பரப்புரைகளும், தேர்தல் முடிவுகளும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கு உள்ளாகும் உலக மக்கள் முன்புதிய கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளன. இத்தேர்தலில் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பில் களமிறங்கிய அமெரிக்காவின் முன்னணி மூலதன உடைமையாளரான றொனால்ட் ட்றம்ப் வெற்றி பெற்றுள்ளார். இவர் ஜனநாயகக் கட்சியின் வேட்பாளரான கிளாரி கிளிர்ரனுடன் நடத்திய பகிரங்க விவாதங்களிலும், தேர்தல் பரப்புரைகளிலும் அமெரிக்கா இதுவரை தனது ஜனநாயகப் போர்வைக்குள் உலகுக்கு மறைத்து வந்த இன, மத, நிற, பால், வர்க்க வேறுபாடுகளை மிக வெளிப் படையாக நியாயப்படுத்தி அரசுகளில் முன் வைத்தார். அமெரிக்க மூலதனத்தின் குரலாக அவரது குரல் வெளிப்பட்டது.

இதனால் எதிர்த்து போட்டியிட்ட கிளாரி கிளிர்ரனோ, முன்னைய ஜனாதிபதி ஓபாமா போன்றவர்களோ மேற்கூறப்பட்ட ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்ப்பதிலோ, இல்லாமல் செய்வதிலோ முனைப்பாக நின்றவர்கள் என்பதல்ல. அதே மூலதனத்தின் ஆட்சியைத்தான் அவர்களும் தொடர்ந்தார்கள். ஓபாமாவின் ஆட்சியின் கீழும் கறுப்பின மக்கள் நிறவெறியர்களால் சுடப்பட்டு இறந்துள்ளனர். வர்க்க ஒடுக்குதலுக்கு எதிராக அமெரிக்க மக்கள் வோல்ஸ்நீர் முதல் அமெரிக்காவின் பலபாகங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டங்களை முன்னெடுத்திருந்தனர். இஸ்லாமிய நாடுகளில் போர்களை உருவாக்கி பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் இன்றுவரை கொல்லப்படவும், அகதிகளாக மத்திய தரைக் கடலில் மூழ்கி மடியவும், ஐரோப்பா எங்கும் அலைந்து திரியவும் வைத்ததில் அமெரிக்காவுக்கு பெரும் பங்கு உண்டு. மனிதநேயம் என்பதல்ல, எத்தகைய பேரழிவுகளைச் செய்தும் அமெரிக்க மூலதனத்தை பெருக்குவதும் பாதுகாப்பதும், தனது இராணுவ ஆதிக்கத்தை விஸ்தரிப்பதுமே அதன் இலக்காகும்.

புதிய ஜனாதிபதி றொனால்ட் ட்றம்பின் வருகை தற்செயலானது அல்ல. அமெரிக்காவின் மறைமுக ஆதரவுடன் உருவாக்கப்பட்ட பயங்கரவாத இயக்கங்களின் எதிர் நடவடிக்கைகளில் இருந்து அமெரிக்க மக்களைப் பாதுகாக்க முடியாத நிலை, மக்களின் பொருளாதார, வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினைகளை தீர்க்கமுடியாத நிலை என்பன மக்களின் மனங்களைப் பாதித்திருந்தது. பிரிட்டன் ஐரோப்பிய யூனியனிலிருந்து வெளியேறி தற்காப்பு தேசிய நிலைப் பாட்டை எடுத்துக் கொண்டமையும் உதாரணமாக அமைந்தது. அத்துடன் ஆப்கானிஸ்தான் உட்பட லிபியா, ஈராக், சிரியா போன்ற நாடுகளில் அவர்களால் உருவாக் கப்பட்ட போர் நடவடிக்கைகள் அனைத் திலும் மீள முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டது. எதிரணி நாடுகளில் ஒன்றான ருஷ்யாவின் உறுதியான தலையீடும் ஒரு தந்திரோபாய மாற்றத்தை வேண்டி நின்றது. அதற்குப் பொருத்தமான வராக றொனால்ட் ட்றம்ப் தெரிவானார்.

அமெரிக்கத் தேர்தல் பற்றி நாம் ஏன் அக்கறை கொள்ளவேண்டும் என்ற கேள்வி சிலரிடம் எழலாம். சூரியன் அஸ்தமிக்காத பிரித்தானிய, சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கீழ் காலனித்துவ அடிமை நாடாக நமது நாடு இருந்தது. அவர்கள் தூக்கி வைத்த இனவாதக் காவடிசை இறக்கி வைக்க முடியாத அதிகார வர்க்க அரசியல்வாதிகள் பேரினவாதத் தையும், குறுகிய இனவாதத்தையும் வளர்த்து மக்களை, இளைஞர்களை போரின் அழிவுக்குள் தள்ளினர். இன்றும் இறக்கப்படாத சமையாக இனவாதம் தொடர்வதற்கு, உலகமயமாகிவிட்ட அமெரிக்க நவகாலனித்துவத்தின் கீழ் அடிமை நாடாக இந்நாடு உள்ளமையே காரணமாகும். கிளாரி கிளிர்ரனுக்கு ஆதரவாக புலம்பெயர் தமிழர்களில் பலர் இருந்ததும், நல்லூர் ஆலய முன்றலில் தேங்காய்கள் உடைக்கப்பட்டதும் இந்த அடிமைத்தனத்தின் இருப்பை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இன்றைய 'நல்லாட்சி' அரசும் அடிமைத்தனத்தை ஏற்றே அமெரிக்கா முன் வைத்த நவதராளவாத பொருளாதாரக் கொள்கையை கடைப்பிடித்து வருகிறது.

கௌதம புத்தரின் கொள்கைக்கு முரணான போதும் நுகர்வுக் கலாசாரத்தை பாதுகாத்து வருகிறது. எமது நாட்டின் அரசியலுக்கும் உவப்பான அமெரிக்காவின் இன வெறியும், மதவெறியும் கூட அதன் பொருளாதாரக் கொள்கையின் பின்புலத்தில்தான் பாதுகாக்கப்படுகிறது என்ற உண்மை மக்களால் உணரப்பட வேண்டும். தனது ஆதிக்கக் கருத்தியலை ஏற்று நடக்கும் அரசின் நலன்களை அமெரிக்கா ஆதரித்து நிற்பதற்கு அதிக வாய்ப்புண்டு. இந்த அரசியலை பேரிழப்புகளுக்குப் பின்னராவது புரிந்து கொண்டு மக்கள் அரசியல் விழிப்புணர்வு பெற உதவ வேண்டும். இதற்காக 'அமெரிக்க ஜனநாயக' அரசியலையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அமெரிக்கா உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளினதும் மக்களதும் அரசியல், பொருளாதார, அறிவியல், பண்பாட்டு, வாழ்வியலை தீர்மானிக்கும் முதன்மை நாடாக இன்று விளங்குகின்றது. ஆனால் அன்று அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய கொள்கைகளுக்கு எதிரான மாற்றுக் கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியில் இருந்தன. அனைத்து ஒடுக்கு முறைகளில் இருந்தும் நாடுகளும், மக்களும் தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளும் அரசியல், பொருளாதார, அறிவியல், பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறை மாற்றுத் தேர்வுகளாக மக்கள் முன் இருந்தன. 1917ல் றஷ்யாவில் நடைபெற்ற ஒக் டோபர் புரட்சியுடன் எழுச்சியுற்ற சமூக விடுதலை இயக்கங்களும், காலனித்துவத்துக்கு எதிரான தேசவிடுதலை இயக்கங்கள் பலவும் இன, மத, சாதி, பால் வர்க்க விடுதலையையும் இலக்காகக் கொண்டிருந்தன. இதனால் எண்பதுகள் வரை மக்கள் மத்தியில் பழமைவாத கருத்தியல், அறியாமை என்பவற்றிற்கு எதிரான புதிய விழிப்புணர்வும், சமூக உணர்வும், பொதுமை நோக்கும் உலகெங்கும் பரவலாக வளரும் சூழல் ஏற்பட்டிருந்தது.

இன்று முதலாளித்துவக் கருத்தியலும், ஏகாதிபத்திய அதிகாரமும், நவதாராளவாத பொருளாதார முறைமையும், நுகர்வுக் கலாசாரமும் உலகமயமாகும் சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. எமது மக்கள் மத்தியில் மட்டுமல்ல உலகம் முழுவதும் பழமைவாதமும், இன, மத, வெறிகளும் இவற்றுடன் கைகோர்த்து எழுகின்றன. இது மனிதநேய உறவுகளுக்கு எதிராக வெறும் பண இலாப வெறியையும், நுகர்வுக்கான போட்டியையும் முன்தள்ளும் அமெரிக்க நவதாராளவாத பொருளாதாரக் கொள்கையின் வெளிப்பாடாகும்.

உலகின் அறிவுத் தேட்டங்கள் அனைத்தையும் கைவிரல் தொடுகையில் வைத்திருக்கக் கூடிய இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் பெருகியுள்ள நிலையிலும் தனக்கு முன்னால் உள்ள மனிதனை ஏன் மனிதனால் நேசிக்க முடியவில்லை? அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதங்களின் பெயரால் மனிதரை மனிதர் ஏன் எதிர் எதிராக நிறுத்திக் கொள்ளின்றனர்? இருபத்தொராம் நூற்றாண்டிலும் அமெரிக்க ஜனாதிபதியே இன, நிற, மத பேத உணர்வுகளுடன் மிக வெளிப்படையாகப் பேசி அரசியல் தலைமையை எவ்வாறு ஏற்கமுடிகிறது? இது அமெரிக்கப் பூர்வீக குடிகளினதும், ஆபிரிக்காவில் இருந்து அடிமைகளாகக்கொண்டு செல்லப்பட்ட கறுப்பின மக்களின் இரத்தத்தையும், வியர்வையையும் அடித்தளமாகக் கொண்ட அமெரிக்க மூலதனத்தின் இதயமற்ற கருத்தியல் வெளிப்பாடா? மூலதனங்களின் காவலுக்காகவா மேலே குறிப்பிட்ட அறிவியலும், மத, பண்பாடுகளும், நவீன இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் உதவுகின்றன? இவர்கள் முன் வைக்கும் பொருளாதார, நுகர்வுப் பண்பாட்டையும், போலி ஜனநாயகத்தையும் பின்பற்றும் எமது நாடு எப்படி இன, மத வெறிகளில் இருந்து விடுபட முடியும்? இவை பற்றிய கேள்விகள் மக்களிடம் எழவேண்டும்.

புதிய அரசியல் யாப்பும் புலுடா அரசியலும்

புதிய அரசியல் யாப்புப் பற்றிப் பெரும் நம்பிக்கைகளுடன் சிலரேனும் உள்ளனர். ஆனால், புதிய அரசியல் யாப்பு அதைப் பற்றியது என்பதையிட்டு அதை உறுதியளித்தோரோ அதைத் தீர்மானிப்போரோ எதையும் தெளிவாகத் தெரிவிக்கவில்லை.

இந்த நாடு சுதந்திரத்தின் பின் கண்ட இரண்டு அரசியல் யாப்பு மாற்றங்களும் அரசியல் முறைமையில் அடிப்படையான மாற்றம் பற்றியனவல்ல. அது அவற்றின் நோக்கமும்ல்ல. முந்திய அரசியல் யாப்புகளில் தமக்கு உடன்பாடற்ற சில விடயங்களைத் திருத்தும். நோக்கத் தவிர்ந்து மக்களின்

தேவை சார்ந்து அவற்றை எவரும் வரைய வில்லை.

எவ்வாறாயினும், 1972ம் ஆண்டின் யாப்பு இலங்கையை ஒரு குடியரசாக அறிவித்தமை வரவேற்கத்தக்க ஒரு மாற்றம். ஆனால் அதே யாப்பு சிங்கள பவுத்தப் பேரினவாதத்திடம் பணிந்தமை அதன் முக்கிய பலவீனம்.

அடுத்து வந்த 1978ம் ஆண்டின் யாப்பு இலங்கையைத், திறந்த பொருளாதாரத்தின் கீழ், ஒரு நவகொலனியாக மீள உறுதிப்படுத்தும் நோக்கிலானது. அப்பணியை இடை யூறின் நிச் செயற்படுத்த நிறைவேற்றதிகாரச் சனாதிபதி முறையையும் அம்மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்த ஆட்சியைத் தேர்தல் மூலம் சவிழ்த்து மாற்றங்களைத் தலைகீழாக்குவதைத் தவிர்க்கத் தேர்தல் முறையில் சில திருத்தங்களையும் அது புகுத்தியது. யாப்பின் நல்ல பக்கங்களாகத் தெரிந்த அடிப்படையுரிமைகள் பற்றிய உறுப்புரைகள் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு நடைமுறையில் உதவவில்லை. மறுபுறம் அந்த யாப்பின் கீழ் நெடுங்காலம் போராடி வென்ற தொழிலாளர் உரிமைகள் எளிதாகப் பறிபோயின.

எவ்வாறெனினும் 1978ம் ஆண்டின் யாப்பு அதை உருவாக்கியோரின் நோக்கங்கட்குச் சற்று இடையூறு விளைத்தது. பிரதேச அடிப்படையிலான விகிதாசாரத் தேர்தல்கள் பெரிய கட்சிகளில் உட்பூசல்களை வலுப்படுத்தின. பாராளுமன்றம் முதல் ஊராட்சி மன்றங்கள் வரை, சிறு கட்சிகளின் பிரதிநிதித்துவம் கூடியதால், ஆட்சியமைப்பதில் அவற்றுக்குத் தீர்மானமான ஒரு பங்கு கிட்டியது.

நிறைவேற்றதிகாரச் சனாதிபதி முறை தனி மனித அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தியதையிட்டு மக்களிடையே அதிருப்தி வலுத்தது. அடுத்தடுத்துத் தெரிவான ஒவ்வொரு சனாதிபதியும் தனது அதிகாரங்களைக் கூட்டி சனநாயக நடைமுறைகளை வலுவழிக்கும் நோக்கிலேயே செயற்பட்டார். 2015இல் மக்கள் நிராகரித்த ராஜபக்ச ஆட்சியில் 2010க்குப் பின் இப் போக்கு உச்சத்தை எட்டியது.

இவற்றைவிடப், படிப்படியாக மோசமாகி வந்த தேசிய இனப்பிரச்சினை நிறை வேற்ற திகாரச் சனாதிபதி முறைக் கீழ் - அதன் நேரடி விளைவாயில்லாவிடினும் - மேலும் மோசமாகிப் போனது. அப்போரின் தோற்றத்திலும் முதிர்விலும் பங்களித்த இந்திய மேலாதிக்கம் இலங்கை மீது திணித்த தீர்வு குறைபாடாயமைந்ததால் தேசிய இனப் பிரச்சனை மேலும் மோசமடைய அதுவும் பங்களித்தது.

முற்கூறிய பிரச்சினைகளினின்று விடுபடவே புதிய அரசியல் யாப்புப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. மற்றப்படி, மக்களுக்கு நலனான எந்த அடிப்படை மாற்றமும் புதிய அரசியல் யாப் பிற் கருதப்படவில்லை.

அரசியல் யாப்பென்பது நாட்டின் சமூக-அரசியல்-பொருளாதார இருப்பைப் பற்றியது. எனவே மக்களிடமிருந்து கருத்துக்களைத் திரட்டல் என்ற பாவனையிற் சில காரியங்கள் நடந்தன. ஆயினும் அரசியல் யாப்பின் வரைவு மூடிய திரைகளின் பின்னாலேயே நடக்கிறது.

தேசிய இனப் பிரச்சினையும் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதற் கீழ் மேலும் நெருக்கடிக்குட்படும் பொருளாதாரமும் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக - முக்கியமாகப் போர் மும் முரமடைந்த 1980களின் பின்பிருந்து - ஆளணியும் ஆயுத வலிமையும் ஒங்கப்பெற்ற காவற் படையையும் பாதுகாப்புப் படைகளையுங் கொண்ட அரச இயந்திரத்தின் கீழ் நலியும் சனநாயகமே நாட்டைச் சீரழிக்கும் பிரச்சினைகளாயுள்ளன.

தேசிய இனங்களின் ஒற்றுபையே தேசிய பொருளாதாரத்தின் எழுச்சியோ சனநாயகத்தை மீட்டலோ அரசாங்கத்தின் நோக்கமல்ல. அவை பிரதான எதிர்க்கட்சிகள்தோ தமீழ், முஸ்லிம், மலையகத் தமீழ்த் தேசிய வாதத் தலைமைகள்தோ அக்கறைகளமல்ல. எனவே புதிய அரசியல் யாப்பில் இவ் விடயங்களில் எதுவும் உரிய கவனிப்புப் பெறா என்பது உறுதி.

புதிய அரசியல் யாப்பில் கண்துடைப்பாக எது இருந்தாலும், மேற்கூறியன உட்பட, மக்களைப் பாதிக்கும் முக்கிய பிரச்சனை எதற்கும் தீர்வுப் பாதை இராது. ஏனெனில் தீர்வுகளின் திறவுகோல் நாட்டின் தேசிய இனங்களை ஒன்றுபடுத்தி ஏகாதிபத்திய, பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகட்கெதிராக மக்களை அணிதிரட்டுவதாகும். பேரினவாத அரசாங்கமும் பேரினவாத எதிர்க்கட்சிகளும் குறுந் தேசியவாதிகளும் அதற்கு முரணானோர்.

நாட்டின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு எந்த யாப்பிலும் இல்லை. மக்கள் நலனுக்கான அரசியல் நடைமுறையிலேயே உள்ளது. இதை நாமுணரவேண்டும். இதற்கிடையில் இராணுவ ஆட்சி பற்றியும் பேசப்படுகிறது.

எனவே வழமையான அரசியலினின்று விலகி இன்னொரு அரசியலையும் அதற்கான இன்னொரு பாதையையும் அறிந்து முன்செல்லும் பொறுப்பு மக்களுடையது.

அன்பளிப்பு

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்

அத்திவாரத்தில் இருந்து ஐந்தாவது வரிசைக் கற்களை அடுக்கும் வேலை நடந்து கொண்டிருந்தது. ஊரில் பெயர்போன மேசன் தங்கராசுவும், அவரின் கூலி ஆட்களும் ஒரு வருடமாகத் தொடங்கிய வேலை, ஆமை வேகத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. அவர்களில் எந்தத் தவறும் இருக்கவில்லை. சந்திரன் சிறுகச் சிறுகப் பணத்தைச் சேர்த்து வீட்டை எழுப்ப முற்படுகின்றான். அவனின் உளமறிந்து தங்கராசுவும் அவன் அழைக்கின்ற வேளையில் மனங்கோணாது வேலைகளைச் செய்கின்றார். சந்திரன் ஒரு ஓட்டோவைக் கடனுக்கு வாங்கி அந்தக் கடனைக் கட்டி முடிக்காமல் இருக்கும் போது, வீடு கட்டுவதற்காக எவ்வளவு கடன் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

இருவர் கல்லை அடுக்க, இருவர் சாந்தைக் குழைத்துக் கொடுப்பதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். வளவின் ஒரு பக்கமாக, தற்காலிகமாக கொட்டில் போட்டு, மூன்று உயிர்கள் அதில் இருந்து கொண்டு, கட்டி முடிக்கப்படும் வீட்டுக்காக காத்திருந்தன. சந்திரன், பவானி, அவர்களின் ஒரேயொரு மகள் சாம்பவி. அவள் தரம் மூன்றில் சென்ற கிழமைதான் காலடி வைத்திருந்தாள். படிப்பில் கெட்டிக்காரி நல்ல பள்ளிக் கூடம் என்று சொல்லப்படும் பாடசாலையில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற பவானியின் விருப்

பத்திற்கு ஏற்ப நகரத்துப் பாடசாலையொன்றில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளாள்.

சந்திரன் வேலை இடம்பெறும் இடத்திற்குப் போனான். மணல், சீமெந்து குழைக்கப்பட்டு நடுவில் ஒரு குழி இடப்பட்டிருந்தது. ஜீவன் அதன் அருகே சவளுடன், கிணற்றடியிலிருந்து வாளியில் தண் ணீர் கொண்டு வரும் அவனது சகோதரனுக்காக காத்திருந்தான். சந்திரனது வரவைக் கண்டதும், சவளை இரு கைகளாலும் பிடித்துச் சிரித்தான்.

“தம்பி கவனமா... படிச்சிருக்கலாம்...??”

“படிச்ச என்னத்தை உழைக்கிறது. பதினெட்டு முடிய நான் சவுதிக்குப் போகப் போறன்...”

“பிறகும் வெய்யிலுக்கைதான் தொடந்து நிக்க நினைக்கிறாய்”

“அண்ணை... எத்தினை நாள் சொன்னனான்... படியடா.... படியடா.... எண்டு, நீயும் என்னைப் போல கல் மண் சுமக்காதை எண்டனான் கேட்டவனே? படிப்பை விட்டிட்டான்...”

ஜீவனின் சகோதரன் தண்ணீர் வாளியை கீழே வைத்து விட்டுக் கூறினான்.

“என்ன... ஜீவன் இஞ்ச சாந்து முடியது. என்ன செய்யிறாய்...”

தலையை நீட்டிய தங்கராசா சந்திரனைக் கண்டதும்,

“தம்பி.....?” என்றார்.

சிறியவன் குழிக்குள் தண்ணீரை சிறிது சிறிதாக ஊற்ற, ஜீவன் வழிந்தோடும் தண்ணீரை மறித்து, மறித்து சாந்தைக் குழைத்தான். அந்நேரம் பவானியும் அங்கு வந்தாள்.

“என்ன... சமையல் முடிஞ்சுதே...?”

“ஓம்... பன்னிரண்டு ஆகுது. பிள்ளையை... போய் கூட்டியாங்கோ....”

“அட மறந்துபோய் இருக்கிறன் என்னைப் பாத்துக் கொண்டிருக்காமல், வேலை செய்யிறவைக்கு சாப்பாட்டைக் குடு வாறன்...”

சந்திரன் அவசரமாக உடையை மாற்றி விட்டு, மாமரத்தின் கீழ் நின்ற முச்சக்கர வண்டியின் அருகே சென்றான். பவானியின் பழைய சீலையொன்றினால் அதைப் போர்த்திருந்தான். அவற்றின் மேல் பல மாலைகள் உதிர்ந்திருந்தன. சேலையை இழுத்து உதறினான். அதை பவானி வந்து பெற்றுக் கொள்ள, முச்சக்கர வண்டியை இயக்கி, பிரதான வீதிக்கு வந்தான். முன்னே இரண்டு முச்சக்கர வண்டிகள் போய்க் கொண்டிருந்தன. சந்திரன் வண்டியின் கண்ணாடியை சீர் செய்தான். பின்னாலும் முச்சக்கர வண்டிகள் வந்து கொண்டிருந்தன. அவையும் ஏதோவொரு பாடசாலை வாசலை நோக்கிப் போகின்றன.

சந்திரன் இருமருங்கிலும் பார்வையை விட்டவாறு நகர்ந்தான். தெருவோரத்தில் நடப்பவர்களை விரல்விட்டு எண்ண முடிகிறது. தைப் பொங்கல் வியாபாரம் சூடு பிடித்திருந்தது. கடை வாயில்களில் அலுமினியப் பாணைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. கூடவே விதவிதமான பட்டாசுகள் சிறிய மேசைகளில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. பாடசாலை வாயிலோடு ஓங்கி உயர்ந்திருந்த வாகை மரத்தின் கீழ் முச்சக்கர வண்டியை நிறுத்த, அதே நேரத்தில் இன்னொரு வண்டியும் பக்கத்தில் வந்து நின்றது.

“சந்திரன் லீசிங் காசு கட்டிப் போட்டியே...?”

“நாளைக்குக் கட்டுவம்..”

“நானும் நாளைக்குத் தான் கட்டப் போறன்”

இத்தருணம் பாடசாலை வாயிலில் இருந்து, ஆரம்பப் பிரிவின் தரம் ஒன்று, தரம் இரண்டு மாணவர்கள் வெளியே வந்து கொண்டிருந்தனர். வெண்சீருடை, அவர்களை பின்னே இழுக்கும் புத்தகப் பை, அதை ஒரு சுமையாகக் கருதாது, சிரித்த முகத்தோடு துள்ளிவரும் அவர்களின் அழகிற்கு கோடி கொடுத்தாலும் ஈடாகாது.

ஆங்காங்கே நின்ற மகிழுந்துகளினதும், முச்சக்கர வண்டிகளினதும் சாரதிகள் தங்கள் வாகனங்களை விட்டுக் கீழே இறங்கி நின்றனர். அவர்களின் தலைகள் சற்று முன்னீண்டு, நாடியை சற்றே உயர்த்தி, வரும் மாணவர் கூட்டத்தின் இடையே தாங்கள் கூட்டிச் செல்ல வேண்டியவர்களைத் தேடின. சிறுவர்களும் தங்கள் வாகனங்களைத் தேடி அமர்ந்து கொண்டனர். சில பெற்றோர்களும், அழைத்துச் செல்வதற்கு வந்திருந்தனர்.

சந்திரன் தனது மகளுடன் இன்னும் நான்கு சிறுமிகளை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இதற்காக அவர்களிடம் மாதம் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் வாங்குகின்றான். அவர்கள் எல்லோரையும் கவனமாக இருத்தி புத்தகப்பைகளை வாங்கி இருக்கையில் பின்புறமாக வைக்க, மகள் சாம்பலியின் குரல் கேட்டது. திரும்பினான். முப்பத்திரண்டு வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு பெண்பிள்ளை வண்டியில் காலை நிலத்தில் ஊன்றியபடி அமர்ந்திருந்தாள். அவள் அருகே சிரித்த முகத்தோடு சாம்பலி நிற்க, அந்தப் பெண்,

“சாம்பலியினர் அப்பா.... நீங்களே...?”

“ஓம்”

“என்னென்டா இவைக்கு முதல் படிப் பிச்ச ரீச்சர் வேற வகுப்புக்கு போட்டா தானே... அவவுக்கு ஏதாவது குடும்பமெண்டு எல்லாப் பேரன்ஸ்கும் யோசிச்சனாங்கள். டொக்டர் சசிதரனும் ஓமெண்டவர். ராகவினர அப்பாவும் ஓமெண்டவர் நீங்கள் என்ன. சொல்லுறீங்கள்...”

“என்னத்தைச் சொல்ல, நீங்கள் முடிவெடுத்துப் போட்டு என்ன சொல்லுறியள் எண்டால் என்னத்தைச் சொல்லுறது...?”

எனக் கேட்கத் துடித்தவற்றை மனதில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு,

“ஓம்... அதுக்கென்ன செய்வம்..... வேற... பள்ளிக்கூடம் போட்டாவோ ரீச்சர்...?”

“இல்லை முதலும் சொன்னான்... அவ இப்ப இஞ்சதான். கிறேட் வண்ணுக்கு படிப்பிக்கிறேலை. ரண்டு வருசம் பிள்ளையை ஞக்கு வடிவாப் படிப்பிச்சவா....”

“ஓம்... ஓம்... நான் என்ன செய்ய வேணும்...?”

“நாங்கள் ஒவ்வொரு பேரன்ஸ்கிட்டையும் இரண்டாயிரம் ரூபா வேண்டி நல்ல தரமான வோஷிங்மெசின் வாங்குவமெண்டு முடிவு எடுத்திருக்கிறம். எல்லாரும் நல்ல கிபற் எண்டவை...”

சந்திரனுக்கு உடலெங்கும் ஒரு வலி கிளர்ந்தது. சிறுகச் சிறுக பணத்தைச் சேர்க்கும் அவனுக்கு இது ஒரு பெருந்தொகையாக இருந்தது. ஆயினும்,

“சரி... தாறன்...”

“நீங்கள் பாவம் உடன தரக் கஸ்டம் தானே நாளைக்கு கட்டாயம் தாங்கோ...”

“ஓம்...”

சந்திரனின் இறுதி வார்த்தை முடிக்க முன்னரே அப்பெண் இன்னொரு பிள்ளையின் தாயின் அருகே நின்றாள். சாம்பவி தந்தையின் கைகளை இறுகப்பிடித்து,

“அச்சா... எங்கட ரீச்சருக்கு கிபற் குடுக்கப் போறம்...”

என்று துள்ளினாள். சந்திரன் அவளின் மகிழ்வை கண்முடி இரசித்துக் கொண்டு,

“ஏறம்மா...” என்றான்

மகளை ஏற்றிவிட்டு புத்தகப்பையையும், தண்ணீர் போத்தலையும் வாங்கினான். கொடுத்து விட்ட தண்ணீரில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி இருந்தது.

“சாம்பவி தண்ணியேன் குடிக்கேலை? அப்படியே கிடக்கு...?”

“ஆட்டோ அங்கிள்... சாம்பவிக்கு தண்ணி குடிக்க கள்ளம்... நான் நிறையக் குடிப்பன்...”

உள்ளே இருந்த சிறுமியொருத்தியின் குரல் ஒலித்தது. சந்திரன் மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே முச்சக்கர வண்டியை இடது புறமாகத் திருப்பி பிரதான வீதிக்கு ஏறினான்.

ஓவ்வொரு பிள்ளைகளையும் அவரவர் வீடுகளில் விட்டுவிட்டு இறுதியாக தரம் ஒன்றில் கால் பதித்த சிறுமவர் பூரணியை விடுவதற்காக, அவர்களது வீட்டு வாசலில் நின்று அழைத்தான். எவரும் வராததால் இறங்கிப் பார்த்தான். வாயிற் கேற் பூட்டப் பட்டிருந்தது.

பூரணியின் தாயும் தந்தையும் பிரதேச செயலக மொன்றில் பணி புரிகின்றனர். வீட்டில் வேலைக்கு ஒரு பெண் நிற்பாள் அவளிடமே பூரணியை கூட்டி வந்து விடுவான். இன்று அந்தப் பெண்ணையும் காணவில்லை. பூரணி பல தடவைகள்,

“ஆட்டோ மாமா அம்மா வரும் வரைக்கும் உங்கட வீட்டை நிக்கட்டோ அக்கா அடிப்பா..”

கெஞ்சிக் கேட்டிருந்தான். அந்தக் குழந்தையின் வேண்டுகலை ஓவ்வொரு தடவையும் நிராகரித்து விட்டான். சந்திரன், பூரணியின் தாயின் தொலை பேசி இலக்

கத்திற்கு தொடர்பு கொண்டான்.

“அக்கா வீட்டை ஒருத்தரையும் காணலை...?”

“தம்பி... சாந்தி உள்ள தான் நிக்கும்...”

“இல்லையக்கா... ஒருத்தருமில்லை... வடிவாத் தெரியும்... கேற்றும் பூட்டியிருக்கு...”

“கடவுளே! தம்பி உண்மையாப் பூட்டியிருக்கோ.. பார் தம்பி..”

சந்திரன் அழைப்பில் நின்றவாறு சுற்றப்பட்டிருந்த சங்கிலியை அசைத்தான் அது கீழே விழுந்தது.

“அக்கா... அது சும்மா.. சுத்தியிருக்கு..”

“கடவுளே... விட்டிட்டு ஓடிப் போட்டாள்.... நேற்றைக்கு என்ன செய்யிறன் பாரெண்டு வெருட்டினவள் தம்பி குறை நினைக்க வேண்டாம் கொஞ்ச நேரம் நில்லும்... லீவைப் போட்டுட்டு ஓடிவாறன்..”

“சரியக்கா...”

சந்திரன் சாரதியின் இருக்கையில் அமர்ந்தான். பூரணி சாரதி இருக்கையையும், பயணிகள் இருக்கையையும் பிரிக்கும் அலுமினியக் கம்பியினை பிடித்து எழுந்து நின்றாள்.

“அங்கிள்... என்ன...??”

“உம்மைப் பாக்கிறவா ஓடிப் போட்டாவாம்...”

“நல்லது..... கடவுளே திரும்பி வரக் கூடாது”

“என்ன பூரணி... பேந்து உம்மை ஆர் பாக்கிறது?”

“அம்மா... பாக்கட்டும்...”

“அப்ப... என்னெண்டு வேலைக்குப் போறது”

“அதை விட்டட்டும்....”

“ஓம்... பூரணி எங்கட அம்மா வீட்டை தான் இருக்கிறா...” சாம்பவி இடையில் புகுந்தாள்.

“ஓம்... அங்கிள் சாம்பவினர அம்மா மாதிரி வீட்டை நிக்கட்டும்...”

சிறுமியின் கேள்விக்கு சந்திரனால் விடையளிக்க முடியவில்லை. ஓவ்வொரு நாளின் நகர்வும் புதிய புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றது.

சிறிது நேரத்தில் பூரணியின் தாய் வந்து விட, பூரணியை ஒப்படைத்து விட்டு வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

சந்திரன் மீண்டும் முச்சக்கரவண்டியை மாமரத்தின் கீழ் நிறுத்தியதும், சாம்பவி வண்டியிலிருந்து குதித்து தாயிடம் ஓடி

னாள். சந்திரன் நெற்றியில் வடியும் வியர்வையை துடைத்தெறிந்தபடி வேலை நடக்கும் இடத்திற்கு போனான்.

தங்கராசா, ஜீவன் எடுத்துக் கொடுக்கும் கல்லை மெதுவாக வைத்து சாந்தை பூசியபடி இருந்தான்.

“அண்ணை சாப்பிட்டாச்சே...?”

“ஓம்... தம்பி...”

“அப்ப... கொஞ்ச நேரம் இருந்திட்டு வேலையைச் செய்திருக்கலாம்...”

“இல்லை தம்பி பின்னேரம் நேரத்துக்குப் போகவேணும்... கலியாண வீடொண்டு”

“சரியண்ணை....”

சந்திரன் கேட்க நினைத்து வந்ததைக் கேட்க முடியாதவாறு தவித்தான். காய்ந்திருந்த சுவரினை, சுட்டு விரலினால் தடவியவாறு இருந்தான். தங்கராசா நாலைந்து தடவை சந்திரனின் முகத்தைத் திரும்பி, திரும்பி பார்த்து விட்டார்.

“தம்பி... ஏதும் ... பிரச்சனையே...?”

“இல்லையண்ணை...”

“பறவாயில்லை.... சொல்லும்....”

“ம்... அ...து... எனக்கு அவசரமாக இரண்டாயிரம் தேவைப்படுது... எடுக்கலாமே... பிறகு கூலியோடை சேர்த்து தாறன்...?”

அதைக் கேட்டு முடிப்பதற்க்கிடையில் பல நிறுத்தங்கள்.

“இல்லை தம்பி... ஒரு மூண்டு நாளைக்குப் பிறகெண்டால்... எடுக்கலாம். வேலைக்காக கொஞ்சம் வரும், ஏதும் அவசரமே...?”

“இல்லையண்ணை....”

சந்திரன் இருநாள் மேசன் காசும் கூலிக்காசும் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு இதுவும் சேர்ந்து, என்ன செய்வதென்ற யோசனையோடு, அரிந்து வைக்கப்பட்டிருந்த சீமெந்துக் கற்களின் மேல் அமர்ந்தான். பவானி கணவனை சாப்பிடுவதற்காக அழைக்க வந்தாள்.

“வாங்கோ... சாப்பிட...”

“பிள்ளை.... சாப்பிட்டாவே...?”

“ஓம் சாப்பிட்டு படுக்கிறா... உங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை...?”

“பிள்ளையினர் பழைய ரீச்சருக்கு கௌரவிப்பாம்... வோஷிங்மெசின் வாங்கிக் குடுக்கப் போகினமாம், இரண்டாயிரம் தரட்டாம்...”

“இரண்டாயிரமோ....? ஆ..... ஏன் வேற பள்ளிக்கூடத்துக்கு போறாவே...?”

“இல்லை... வகுப்பு மாறி போறா...”

“இஞ்ச லீசிங் காசிவை எடுத்துக் குடுங்கோவன்”

“உனக்கென்ன விசரே...? ஆட்டோவை வந்து தூக்கிக் கொண்டு போகப் போறாங்கள்...”

“அப்ப என்ன செய்யப் போறியன்...”

“பின்னேரம் நல்ல ஓட்டம் வந்தால், வாச்சுப் போகும். ..ம்... இல்லாட்டி வேற ஆரிட்டையும் கேட்டுப் பாப்பம்...”

சந்திரன் மூன்று மணியிலிருந்து மாலை ஆறு மணி வரைக்கும் நகரத்தின் முச்சக்கர வண்டிகள் தரிக்கும் இடத்தில் காத்திருந்தான். அவன் எதிர்பார்த்த வொன்றும் நடக்கவில்லை. இவர்களின் காத்திருப்பு என்பது பல மணிகளை வீணடிக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் முச்சக்கர வண்டி சாரதிகளின் காத்திருக்கும் நேரங்களை ஒன்று சேர்த்தால் பல மனித வலுக்கள் வீணாகிப் போவதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். சந்திரன் புறப்பட நினைக்கும் இறுதி நேரம் நடுத்தர வயது மதிக்கதக்க பெண் ஒருத்தி வந்தாள்.

“சந்திரன் உன்ர ரேண் தானே கூட்டிக் கொண்டு போ...”

முச்சக்கர வண்டி தரிப்பிடத்தில் புதிதாக இணைந்த உறவுக்காரப் பையன் கூறினான். சந்திரன் நம்பிக்கை வலுப்பெற வண்டியின் இருக்கையில் அமர்ந்தான்.

“அம்மா எங்கை போகவேணும்...?”

“அந்தா ஒரு நீலக் கட்டிடம் தெரியுதேல்லே..... அந்த இடத்திலை விடும்...”

இருநாறு மீற்றர் தூரத்தில் தெரிந்த கட்டிடத் தொகுதிகளைக் காட்டினாள். சந்திரனின் நம்பிக்கை சிதைந்து போனது.

“இந்தம்மா நாலைஞ்ச ஊர் தாண்டி இறங்கி இருந்தால் எவ்வளவு நல்லா இருந்திருக்கும்...”

தன் மனதோடு பேசிக் கொண்டு பெண்ணை ஆசனத்தில் இருக்கும்படி சைகை செய்தான்.

இயக்கம் பெற்ற வண்டி நீலக்கட்டிடத் தொகுதி முன் நின்றது. பெண் இறங்கி தன் கைப்பையில் இருந்து எழுபத்தைந்து ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்தாள். சந்திரன் எதுவும் பேசாது சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டான். பெண் சென்றதும் அந்த இடத்தில் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேலாக நின்றான். காசு பெறுவதற்கான வழிகள் அவனது எண்ண ஓட்டத்தில் இருந்தது. கடைசியாக அடுத்த தெருவில் பாடசாலைக்கு ஏற்றி இறக்கும் மலர்விழி வீடு இருக்கின்றது. அவளின் தாயாரும் . ஒரு

ஆசிரியை அங்கு சென்று மாதக் காசை முன் கூட்டியே பெற்றுக் கொள்வது என்ற முடிவோடு அங்கு சென்றான்.

"இல்லை தம்பி... ரண்டு நாளைக்குப் பிறகுதான் சம்பளம். எடுத்தவுடனை தாறன்.... எங்க லோன் கட்டுறதிலையே வாழ்க்கை போகுது..."

என ஆசிரியை தனது கவலையைத் தீர்த்துக் கொண்டாள். சந்திரன் ஒன்றும் செய்வதறியாது வீடு சென்றான். கணவனின் முகத்தைப் பார்த்துப் புரிந்து கொண்ட பவானி அமைதியாக உள்ளே போனாள். சந்திரன் குளித்து, உடை மாற்றி, மகனோடு சேர்ந்து சாப்பிட்டு விட்டு வண்டியின் அருகே கதிரை போட்டு அமர்ந்தான். இன்னும் அவனிடம் நம்பிக்கை இருந்தது ஏதாவது ஓட்டம் வருமென்று. சாம்பவி வண்டிக்குள் ஏறி விளையாடிவிட்டு, பின் இருக்கையில் உறங்கி விட்டாள். பவானி எல்லா வேலைகளையும் முடித்துக் கொண்டு கணவன் அருகே வந்தாள்.

"பிள்ளையை உள்ள கொண்டு வந்து படுக்க வைங்கோ... நித்திரையிலை உறுண்டு கீழை விழப் போறா...?"

சந்திரன் மகளைத் தூக்கித் தோளில் சாய்த்தான். உறக்கத்திலும் "அப்பா" எனச் சினுங்கினாள். பவானி பாயை விரித்து, போர்வை விரித்துவிட்டு சாம்பவியின் தலையணையைப் போட்டாள். அதில் சந்திரன் மகளை உறங்க வைத்து விட்டு தானும், பக்கத்தில் கூரையைப் பார்த்தபடி படுத்தான்.

"என்ன... செய்யப் போறியள்.... அப்ப ரண்டு மூண்டு நாளைக்குப் பிறகு குடுங்கோ..."

"இல்லை... லீசிங் காசை எடுத்து குடுப்பம்... அந்த மனிசி விடாது..."

தன் முக மாற்றங்களை மனைவிக்குக் காட்டிக் கொடுக்க விரும்பாது குப்புறப் படுத்துக் கொண்டாள்.

☆☆☆

நாளை, துவாக்கோலுக்கு முன்

எங்களது காலத்தின்
உற்சாகமான கதை
சொல்லப்படும் போது,
இன்னமும் பிறக்காத ஆனால்
தாராளப்பாங்கான முகங் கொண்டோர்
தம்மை அறிவிக்கும் போது
அதற்காக மிகவும் துன்பப்பட்டவர்களான
நாம் முன்னிலைக்கு வருவோம்.

தமது காலத்தை முந்தியோராயிருத்தல்
அதன்பயனாக

மிகு துன்பம் எனப் பொருள்படும்.

ஆனால் இன்னமும் பிறக்காத

அக் கண்களினூடு

உலகை விரும்புவது

அழகானது

உங்களைச் சூழவுள்ள அனைத்தும்

இன்னமும் கொடுங்குளிராயும்

இருளாயுமிருக்கையில்

தாம் வெற்றிபெற்றதாய் உணர்தல்

உன்னதமானது.

மூலம்: ஓட்டோ ரெனெ கஸ்ட்டினே

தமிழில்: மீதின்கோ

மாற்ற(று)எம்

பிரளயத் தீர்ப்பு

நா.நவராஜ்

பிரளயம் ஒன்றும் இனியவாழ்வில் வந்து
விரவிநின் றாடிக் களித்தே - உரத்த
ஓலியாய்த்தன் வெற்றியைச் சாற்றியே போச்சு
வலியொடுசேர் துன்பம் விடுத்தது.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே தோன்றிய
வல்லமைகொள் நற்குடியாய் மார்தட்டித் - தொல்லைவளம்
பேசிப் பெருநிலம் எங்கணும் வாழ்ந்தகுடி
கூசிக் கிடக்கு மருண்டு.

முழங்கிய யுத்தம் முழுதாய் முடித்துப்
பழங்கதையாய்த் தானும் முடியக் - கிழவர்
முதல்நற் குழந்தை வரைகிடந்தோம் நெஞ்சில்
சிதற்பட்ட வாழ்வை நினைந்து.

வாழிடமும் அங்கிருந்த நல்வனப்பும் போயிடவே
பாழிடமாய்த் தோன்றிய அவ்விடத்தில் - வாழ்ந்திடுவாய்
இங்கென்ற(று) அமர்த்திடக்குட் டிச்சவருள் தங்கியே
எங்களை நொந்தோம் வெறுத்து.

உடம்பினில் காயமில்லை உள்ளதும் மாறி
தடமும் மறைந்துபோச்சு சொந்த இடத்தினில்
வந்தநாம் குந்தியும் விட்டோம் எனினுமேனோ
வந்த தெமக்கோர் இளைப்பு.

துள்ளிமுன்னம் மிக்க துடுக்காய்த் திரிந்தனம்
அள்ளிப்போட் டெத்தனை வேலைகள் - கள்ளமின்றி
வேகமாய்ச் செய்தோம் பொறுத்தொரு போதும்நாம்
சோகமாய் இல்லை இருந்து.

***

தவிப்புடன் மீள எழுகையில் துன்பம்
குவிந்துடன் சூழக் குனிந்தொன்று) அவாவியே
போய்ச்செய் வதும்கனமாய்த் தோன்றிட ஐயோஎன்
றோய்ந்தோம் தலைகைப் பிடித்து.

வெறுப்பும் விரக்தியும் வேதனைஎண் ணத்தின்
வறுப்பும் மிகுந்திட நெஞ்சம் இறுகிக்
கனமாய் இருக்கத் தலையும் விறைக்க
மனம்முய லும்தற் கொலைக்கு.

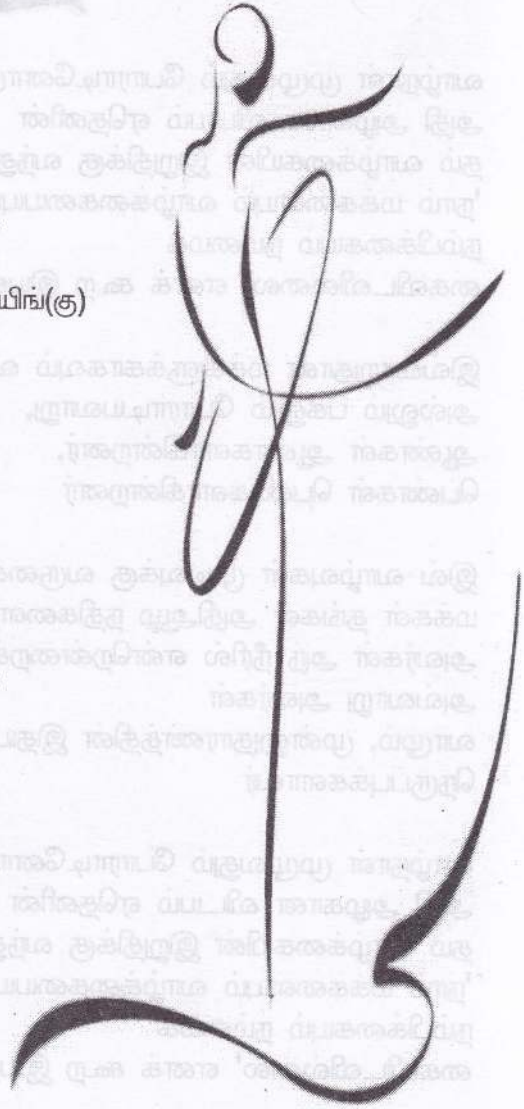
பொங்கல்நல் நாளில் கொடுத்திடும் பொங்கலை
எங்கும்பொங் கும்தன்மை யால்அதை - வாங்கி
விருப்பொடு யாருமுண்ணார் அந்நிலைபோ லேயிங்கு)
எவரு(ம்)உற்றார் போர்வடுத் தான்.

இதனால் பிறரொடு சொல்லும்)ஆறு தல்போய்
அதனால் மனதுள் உலைமெழுகாம் துன்பம்
உறைவிடம் கொள்ள நடைப்பிணமாய் நாங்கள்
அறையில் கிடந்தோஅம் உடைந்து.

வருபவர் எல்லாம் பொருள்களும் காசும்
இருப்பின் நிழலும் தருவதில் நின்றார்.
இருப்பினும் எம்மிலவை தந்ததில்லை தென்பை
இருண்மையில் வாழும் மனது.

பிரளயம் தாக்கிப் பிழைபட்ட செல்வம்
கரவலு ஒன்றால் கடிதில் பெறலாம்
வறுமையில் நிற்பினும் செம்மையாய் வாழ்வோம்
சிறுமைசெய் உள்ளமுயர்ந் தால்.

நெஞ்சுக்கு நிம்மதி தந்திடும் மார்க்கமே
அஞ்சலில் கெஞ்சலில் துஞ்சலில் நின்றமை
மீளக் கொணரும் உரத்தைக் கொடுத்துநல்
ஆளாக் கு(ம்)அரு மருந்து.

நான் என்னையே தேடும் மனிதன். இருந்தாலும் இந்த உலகை நிறைத்திருக்கும் மக்கள் கூட்டம் இல்லாமல் நான் இல்லை. எனவேதான் இந்த உலகம் ஒரே உலகமாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். உலகின் உண்மையான பெயர் ஒருமைப்பாடு; ஒற்றுமை; பகிர்ந்துண்டு வாழ்தல். நாம் பகிர்ந்துண்டு வாழா விட்டால், ஒருவர் சொல்லுக்கு ஒருவர் செவி சாய்க்காவிட்டால், உலகில் வெறுமையும் மோனமும் குடிகொண்டுவிடும்.

எட்வர்ட் ஜே. மெளனிக்
(ஒரு மொழியியல் அறிஞர்)

திருப்தி

வாழ்நாள் முழுவதும் போராடினோருக்கு
அதி அழகான விடயம் ஏதெனின்
தம் வாழ்க்கையின் இறுதிக்கு வந்து
'நாம் மக்களையும் வாழ்க்கையையும் நம்பினோம். வாழ்க்கையும்
நம்பிக்கையும் நம்மைக்
கைவிடவில்லை' எனக் கூற இயலுவதுதான்

இவ்வாறுதான் மக்களுக்காகவும் வாழ்க்கைக்காகவும்
அல்லும் பகலும் போராடியவாறு,
ஆண்கள் ஆண்களாகின்றனர்,
பெண்கள் பெண்களாகின்றனர்

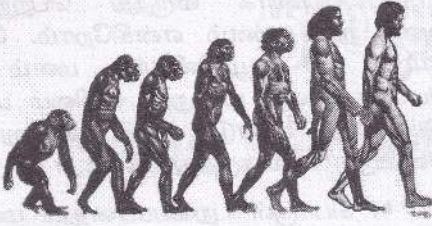
இவ்வாழ்வுகள் முடிவுக்கு வருகையில்
மக்கள் தங்கள் அதிஅழ நதிகளைத் திறப்பர்
அவர்கள் அந் நீரில் என்றென்றைக்குமாய் நுழைவர்;
அவ்வாறு அவர்கள்
வாழும், முன்னுதாரணத்தின் இதயங்களாகும் நெடுந்தொலை
நெருப்புக்களாவர்

வாழ்நாள் முழுவதும் போராடினோருக்கு
அதி அழகான விடயம் ஏதெனின்
தம் வாழ்க்கையின் இறுதிக்கு வந்து
'நாம் மக்களையும் வாழ்க்கையையும் நம்பினோம் வாழ்க்கையும்
நம்பிக்கையும் நம்மைக்
கைவிடவில்லை' எனக் கூற இயலுவதுதான்

மூலம்: ஒட்டோ ரெனெ கஸ்ட்டிலோ

தமிழில்: மீநிலங்கோ

மனித அறிவின் தோற்றம்

-சில குறிப்புகள்

• சிறீமனோகரன்

இயங்கியல் பொருள்முதல் வாத உலக நோக்கில் 'இயற்கை' என்ற எண்ணக்கரு என்பது முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் நிதர்சனமாக கொள்கின்றது. இயற்கையில் உள்ளவை அனைத்தும் பொருள் வயமானது. இயற்கையின் இயங்கியலை மனித சமுதாயம் விளங்கிக் கொண்ட அளவிலேயே மனிதனின் புலமை வெளிப்படுகிறது.

ஆரம்பத்திலிருந்தே மாக்கிய- லெனினிய வாதிகள் இயற்கையின் தோற்றம் பற்றிய "படைப்புக் கதையை" விமர்சித்து வந்துள்ளனர். 'எதுவுமே அற்ற நிலையிலிருந்து' பொருள்கள் உருவானது என்ற கருத்து இயற்கை விதிகளோடு ஒத்திசைவானவை அல்ல.

பூமியானது 450 கோடி வருடங்களுக்கு முன் வாயுக்களாலும் தூசுக்கள் போன்றவற்றாலும் உருவானது. அவை மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதியதால் உஷ்ணமடைந்து. உருகி ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைந்து கொண்டன.

பூமியின் மேல் ஓட்டின் திண்மமான போர்வை படிப்படியாகவே உருவானது. பூமி படிப்படியாக வெப்பம் தணிந்து உயிரினங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது.

சமுத்திரங்களில் கிட்டத்தட்ட நூறு கோடி வருடங்களுக்கு முன் ஆரம்ப ஜீவராசிகள் தோற்றம் பெற்றன. சுமார் 35 கோடி வருடங்களின் பின்னர் ஆதிகால மனிதர்கள் வாழக்கூடிய சூழல் உருவானதோடு மனித இனம் உருவானது.

விலங்குகளிலிருந்து எவ்வாறு பல்லாயிரம் வருடங்களில் மனிதன் உருவானான் என்ற கூர்ப்பியல் விதியை இந்த உலகிற்கு சார்ள்ஸ் டார்வின் அளித்தார்.

மார்க்சின் கல்லறையோரம் மாக்கிற்சுத்தனது பாராட்டுரையை வழங்கிய ஏங்கெல்ஸ் கூறினார்:-

எவ்வாறு டார்வின் உயிர்ப்பொருள் இயல்பின் பரிணாம வளர்ச்சியை கண்டறிந்தாரோ அவ்வாறே, மனித வரலாற்றின் விருத்தியின் வளர்ச்சிப் போக்கை மார்க்ஸ் கண்டறிந்தார். அரசியல், விஞ்ஞானம், கலை, சமயம் என் பனவற்றில் ஈடுபடுவதற்கு முதல் மனிதர்கள் உண்ண, அருந்த, உடுக்க, உறங்க வேண்டும் என்ற உண்மையை இது காறும் வளர்ந்த இறையியல் சித்தாந்தங்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்த உண்மையைக் கண்டறிந்தார். எனவே மனித வாழ்க்கைக்கு உடனடியாக அவசியமான பொருள் சார்ந்த வகைமுறைகளின் ஒரு காலப்பரப்பில் பெறப்பட்ட பொருளியல் வளர்ச்சியுமே அரச நிறுவனங்களதும், சட்டக் கருத்தாக்கங்கள தும் கலைகளதும் ஏன் மதங்கள் பற்றிய சிந்தனைகளதும் அத்திவாரமாக அமைந்தன எனவும் முன்னையவற்றின் அடிப்படையிலேயே பின்னையவை விளங்கப்பட வேண்டுமேயன்றி இதுவரை இருந்து வந்தது போன்ற விதமாக அல்ல என்பதையும் கண்டறிந்தார்.

மார்க்சின் மெய்யியல், இயங்கியல், பொருள் முதல் வாதம் எனப்படும் பொருள் முதல் வாதமோ இயங்கியல் என்ற கருத்தாக்கமோ மார்க்ஸ் கண்டறிந்தவை அல்ல. அவை புராதன கிரேக்க மெய்யியலாளர் கட்டும் இந்தியாவின் இந்து மெய்யியலாளர் கட்டும் தெரிந்தவையே.

எனினும் மார்க்சின் தனித்துவமான பங்களிப்பு ஏதெனில் பொருள்முதல் வாதத்தை மாறா நிலையிலின்றும் இயங்கியலை கருத்து முதல் வாதத்தினின்றும் மீட்டதோடு அவற்றை ஒருங்கிணைத்து முற்றிலும் புதிய

மெய்யியலாக, இயங்கியல் பொருள் முதல் வாழத்தை உருவாக்கியமையாகும்.

மார்ச்சிய பொருள்முதல்வாதத்தின்படி

1. பொருள் அடிப்படையானது மனம் அல்லது சுருத்து இரண்டாம்பட்சமானது.

2. நமது உணர்வு நிலை, அதாவது சிந்தனை, உட்பட அனைத்தினதும் தோற்று வாய்கள் வாழ்வின் பொருள் சார்ந்த விடயங்களிற் காணப்படக் கூடியனவும் நம்மைச் சூழவுள்ள பொருள்களைப் பிரதிபலிப்பனவுமாகும்.

3. இப்போது பொருள் அதன் அதிய

யர்ந்த வடிவாக விருத்தி பெற்றுள்ளது. அதை நாம் மனம் என்கிறோம். பொருள் சார்ந்த எச் சூழலிலிருந்து மனம் தோன்றியதோ அதை மாற்றும் வலிமை மனதிற்கு இப்போது உண்டு. இந்த ஊற்று மூலத்தினின்றே சகல சுருத்துக்களும் எழுந்தன.

4. பொருள் புறவயமானதும் மனிதனது மனவிருப்பினின்றும் சுயாதீனமானதுமாகும். அதேவேளை, பொருள் அனைத்துமே அறியப்படக்கூடியதாகும். அறிய இயலாதென ஒன்றுமே இல்லை. இதுவரை அறியப்படாதனவாகவே உள்ளன. மனிதனது ஆற்றலைக் கடந்தது எனவோ, இயற்கையை மீறியது எனவோ எதுவுமே இருக்க இயலாது.

தெருவில் நான் பயணிக்கின்றேன்
தெரு என்னைச் சுமந்து செல்கின்றது
தெருவில் என்னை நகர்த்துகின்றது வாகனம்
நானே தெருவை நகர்த்துதல் இலையாயினும்
நான் தெருக்களை நகர்த்துவதாய் உணர்கின்றேன்
நகரும் வாகனங்களில் நபர்கள் நகர்கின்றனர்
அவரவர் முகங்களில் அவரவர் வேகம்
அவரவர் நோக்குகளில் அவரவர் மார்க்கம்
பெறுமவற்றுள் யாதொன்றும் பேறில்லை
பயணங்கள் ஏனோ பலகாலும் தொடர்கின்றன
அறுநிலை வரினும் ஆரும் உணருதலின்றி
அயறசி இன்றி முயலுவர் பயணங்களில்..
தேறுதல் ஏதுமில்லை எனிலும்
மனக்குவிப்புடன் பயணிப்பதுவே இலக்காய்!
தெருக்கள் எங்கும் நானும் திரிகின்றேன்...
இலக்கு எதுவென அறியாது புலம்புகின்றேன்
போகுமிடம் எங்குளதென புரியேன்
யாரிடம் வினவின் யார் எடுத்துரைப்பர்?
யாரும் அறிவரோ யான் போம் இடம்!
ஊடகம் ஒன்றளது தேடகம் அதுவென
கூகுளுக்குள் குவிகின்றது என்முகம்
தெருவில் ஓரத்தில் நான் ஒதுங்கி..
தெருவில் கடப்பவர் பலர் உளர்
தெருவில் நடப்பவர் யார் உளர்
தெருவே என்னை வியப்பாய் பார்க்க
பார்ப்பார் யாருமில்லை பயணம் குறியாய்...
தெருக்கள் யாருக்காய்; யார் தெருக்களோ?
சுருங்கிய உலகுள் நானோ
குசலம் விசாரிப்பார் ஆருமற்ற தனியனாய்
கூகிளுக்குள் முகம் பதித்து தெருமுனையில்..

தெருமுனையில் நான்

அழ.பகீரதன்

துரீராணர்

க. சிவகரன்

“சிலர் எழுதுவது என்னவென்று புரிவதில்லை. ஏதோ வல்லமைகள் போன்று வரட்டுச் சித்தாந்தங்களை எழுதுகின்றனர். எங்களுடைய பார்வைகளுக்குக் கிட்டவும் வருவதில்லை. ஏதோ எழுதிவிட்டுப் பெரிய நினைப்புடன் இருக்கின்றனர்” என்ற பேராசிரியர் தன் மூக்குக்கண்ணாடியை இடக்கையால் உயர்த்திச் சரிப்படுத்திக்கொண்டு சிவராசனைப் பார்த்தார். சிவராசன் திடுக்கிட்டான். பேராசிரியர் தன்னைத்தான் குறிவைத்து அடிக்கின்றார் என்பது அவனுக்குப் புரியும். ஏனைய மாணவர்கள் பேராசிரியர் கூறுவதை ஒரு பொருட்டாகவும் எடுக்கவில்லை. அதை அலசி ஆராய அவர்களுக்கு என்ன தேவை இருக்கின்றது. இது ஒரு சின்ன விடயமாகத்தான் அவர்களுக்குப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இதனை விடவும் பெரிய பெரிய சோலிகள் நிறையவே அவர்களுக்கு இருந்தன. எப்படா இந்த மனுசனின் அறுவை வகுப்பு முடியும் மரநிழலில் கல்லாசனத்தில் அமர்ந்து சள்ளடிக் கலாம், அல்லது சிற்றுண்டிச் சாலையில் வம்பளக்கலாம், புதுமுகங்கள் தெரியும் பொழுது கூப்பிட்டுச் சுகம் விசாரிக்கலாம்... இப்படி எத்தனையோ கனவுகள் அவர்களிடம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சிவராசனுக்கும் இந்தச் சின்னச் சின்ன ஆசைகள் மனதிற்குத் தோன்றுவதுண்டு. அவனும் அவர்களில் ஒருவன் தானே. ஆனாலும் அவனுக்கு அவற்றிற்கெல்லாம் நேரம் கிடைப்பதில்லை.

காலையில் எழுந்து நகரின் மையத்தில் உள்ள தனியார் கல்விநிலையத்திற்கு ஓடவேண்டும். பின் விரிவுரைக்கு ஓடிவரவேண்டும்.

மதியம் நூல்நிலையத்தில் நூல்களைத் தேடவேண்டும். மாலை விரிவுரைகள் முடியும்போதும் தனியார் கல்வி நிலையம் நோக்கி ஓடவேண்டும், இரவில் இரட்டிப்பு வேலை. மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கு ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் எழுதிய விடைத்தாள்களை மதிப்பிட வேண்டும். பல் கலைக்கழகத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய கட்டுரைகளை எழுதவேண்டும். இப்படியாக அவன் தொடர்ந்தும் உழன்று கொண்டேயிருந்தான்.

அவனுடைய வாழ்வில் வறுமையும் புலமையும் கூடவே வந்தன. அவன் ஓடிஓடி ஓயாமல் திரிவது அனுடைய வீட்டின் அடுக்களையில் படுக்கத் துடிக்கும் பூனையை விரட்டுவதற்காகும். அவன் தந்தையின் கூலிப் பெருமுழைப்பு அவர் குடிக்கே போதாது இருக்கும் பொழுது சிவராசன் உழைப்பையே அவன் தாயும் தங்கைகளும் நம்பியிருந்தனர். தங்கைகளின் படிப்பு, உடுப்பு, தாயின் மருந்து, மாத்திரைகள் இப்படி அவன் உழைப்பு அந்தக் குடும்பத்தைத் தாங்கியது. ஏழ்மையின் கரங்கள் அவனுக்குத் தேலின் சுகத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்தன. அவன் எப்பொழுதும் தீவிரமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டேயிருப்பான். ஏன் என்ற கேள்வி அவனிடம் எப்பொழுதும் எழுந்து கொண்டேயிருக்கும். விரிவுரைக் குறிப்புகளில் மட்டும் அவன் கேள்விகளுக்கு விடை கிடைப்பதில்லை. அவன் தேடினான். தேடித் தேடிப் படித்தான். ஏனைய மாணவர்கள் அவனை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தனர். விரிவுரைகளுக்குப் பிந்துவதோ, அல்லது போகாமல் விடுவதோ அவனுடைய பழக்கமன்று. இதனால் அவன் எப்பொழுதும் இயங்கு கின்ற ஒருவனாகவே இருந்தான். எப்பொழுதாவது நேரம் கிடைக்கும் பொழுதுமட்டும் அவன் மரநிழலில் குறிப்பிட்ட அந்தக் கல்லாசனத்

தில் இருப்பதைக் காணமுடியும். அப்படி அன்றும் அமர்ந்திருந்தான். அதிகம் தங்களைச் சுகம் விசாரிக்காத அந்தப் புதிய மனிதனைப் புதுமுக மாணவிகள் அச்சத்தின் கடந்து சென்றனர். அவர்கள் மிரள மிரள தங்களுடைய விழிகளால் அவனைப் பார்த்துப் பார்த்துச் சென்றனர். ஆனால் அவனுடைய பார்வைகளில் அவை ஒன்றும் பட்டுத் தெறிக்கவில்லை. அந்தப் பல்கலைக் கழக வெளித்தோற்ற மயக்கங்கள் அவனை ஒன்றும் செய்வதில்லை.

சிவராசன் பல்கலைக்கழகத்தில் மூன்றாண்டுகள் முடித்துவிட்டான். இது நான்காம் வருடம். அவன் கண்களுக்குத் தெரியும் பல்கலைக்கழகமும், புதுமுக மாணவர்களுக்கும் தெரியும் பல்கலைக் கழகமும் ஒன்றாக இருக்கவில்லை. அவர்களோ அதன் வெளித்தோற்றத்தைப் பார்த்து அளந்து பிரமித்துக்கொண்டு செல்லும் பொழுது அவனையும் பார்த்தனர். ஆனால் அவனோ அந்தப் பல்கலையின் பின்னே மறைந்திருக்கும் தந்திரங்கள், மந்திரங்கள், மானுட அடுக்குகள், அறுப்புக்கள், அலட்சியங்கள், அவசரங்கள், அதிகார மிடுக்குகள், ஆணவங்கள் என ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் உணர்வான். தூய உருப் பளிங்கு போற் போவாரை அவன் பாராதிருந்தான். சும்மா இருத்தல் சுகம் என்று இருந்தானோ. அன்று பேராசிரியர் அவனைப் பதம்பார்த்த விடயம் அவனை ஆட்டிப்படைக்கும் என யாரும் எண்ணியிருப்பின் அவர்கள் ஏமாந்து தான் போவார்கள். இந்த உலகையே ஆட்டிப் படைக்கும் ஆட்டுவித்தால் யார் ஒருவர் ஆடாதாரோ என்ற ஆழம் அறிந்தவனை உணர்ந்திருக்கும். அவன் நண்பன் சர்மா மட்டும் அவன் அருகில் வந்தான். “என்ன சிவா கடும் யோசனை” என்றபடி சர்மா அருகில் அமர்ந்தார்.

“விடு சிவா, உந்தப் பேராசிரியரை. அவர் தான், தன்கருத்து, தன்னுடைய கூட்டம் என அறங்காக்கின்றார். அவருடைய பார்வைக்குக் கிட்ட எப்படி உன்னாற் போக முடியும்” சர்மா. “சமூக விஞ்ஞானத்தில் பார்வைகள் வேறுபடலாம். அவரே உலகை வியாக்கியானாடு செய்கின்றார். அதிகாரங்களை அவங்கரித்துப் பேசுகின்றார். சமூக அடிக்கட்டுமானங்களில் அவர் தொடர்தே கிடையாது. அவற்றை நான் சிறிது சுரண்டிப் பார்க்கின்ற பொழுது சீறுகின்றார்.”

“அதுசரி, அவருக்குப் பிடிக்காத விடயங்களை நீ ஏன் விடைத்தாளில் எழுத வேண்டும்.” “இல்லை, சர்மா நானும் அப்படித்தான் ஒவ்வொரு வினாவையும் தொடும் பொழுது என்னை மறுதலித்து எழுதப் புகுவேன். ஆனாலும், இந்த ஆனாலும் எப்படியோ என்னையறியாமல் என்னுடன் வந்துவிடும். பின்னர் அது என்னையறியாமலே என்னை எழுதிவிடும். அப்படி எழுதிய பின்னர்தான் என்னையது விட்டுப்போகும். அப்படி எழுதி முடித்த பின்பு எனக்கு வரும் சுகம் எனக்கு நிம்மதியைத் தரும். ஈற்றில் அந்தச் சுகத்தை அனுபவிக்காமல் விட எம்மனம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லையே!”

சர்மா சிரித்தார். “சிவா என்னைப்பார் என்னுடைய விடைகளிற் பேராசிரியர் தன்னையே தேடித்தான் பிடிக்கவேண்டும். அவர் உன்னைப் பிடிப்பதைப் போல என்னைப் பிடிக்கமுடியுமா. என்னைப் பிடித்து அடித்து என்ன பிரயோசனம். ஆனால் சிவா உன்னைப் பிடித்து அடிப்பதற்கு அவர் உன்னிடமே ஒன்றைப் பிடுங்கி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. உனக்குத் தெரியாதா. அதற்கு என்ன காரணம் என்று. நீ எழுதுவது ஒன்றும் பேராசிரியருக்கு புரியாத விடயமல்ல. ஆனால் அவருக்கு வேறு தேவை இருக்கின்றது. அதுதான் அவருடைய சீடன் அவருக்கு வேண்டப்பட்ட அந்த மாணவன். எங்களுக்குக் கீழே அடுத்த ஆண்டிற் படிப்பவன்” சர்மா தொடர்ந்தார்.

“அன்று ‘நானும் நீயும் அவருடைய அறைக்குச் சென்றபொழுது அவர் முன்னே அமர்ந்திருந்தானே ஒரு பொடியன். அவன் தான் அந்தச் சீடன். அவன் இருக்கும் பொழுது அவர் எங்களை ஏறெடுத்துச் கூடப் பார்க்கவில்லையே. அலட்சியமாய் இருந்தார். அவனுடன் மட்டும் சிரித்துச் சிரித்துப் பேசினார். எங்களை இருக்கும் படி கூடக் கூறவில்லை. என்னைவிடு, உன்னை அவர் தன்னுடைய சீடனின் போட்டியாளனாகப் பார்க்கின்றார். உன்னை அடிப்பதற்கும் மடக்குவதற்குமான இந்த, வித்துவக் காய்ச்சல் எல்லாம் அதனாற் தான்” சர்மா “காலங்காலமாய் உதுதானே நடக்கின்றது. எல்லாரையும் நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனாற் பெரும்பான்மை உதுதானே?” “சிவா, எப்பொழுதும் அதிகாரக் குதிரையின் கடிவாளம் அவர்களிடம் தானே இருக்கின்றது” என்ற சர்மா மௌன மானார்.

சர்மா கூறிய அதிகாரக் குதிரை சிவராசன் மனதை உழக்கிக் கொண்டு போடியது. அது தன்னுடைய திமிர் உடலை உதறிக்கொண்டு என்னைப் பிடிக்க முடியுமா என்ற ஆணவத்துடன் ஓடியது. அதன் குழம்படிகள் வரலாற்றின் சுவடு களாய் பதியப் பதிய ஓடியது. எத்தனை ஏகலைவர்கள் அதைப் பிடிக்க முனைந்தாலும் அது அவர்களிடம் தந்திரமாய்த் தப்பி ஓடியது. குருஷேத்திரங்கள் பல கடந்தும் அதன் கால்களின் இரத்தச்சேறு படிந்து மூடிக் கிடக்கவும் அது ஓடியது. அது ஓடிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. இந்த நினைவுகளுடன் சிவராசன் எழுந்தான். கல்லாசனத்தின் அருகே விடப் பட்ட தன்னுடைய துவிசக்கரவண்டியை எடுப்பதற்கு நடந்தான். அவன் அகன்ற மார்பின் திரட்சியை நீட்டிய பொலிந்த கரங்கள் துவிசக்கர வண்டியை எடுத்தன. "நான் வருகிறேன் சர்மா" என அகன்றான். அதன் பின் அவ்விடத்தில் அமைதி நிலவியது.

காலம் சமுன்றது. சிவராசன் தேட விற்கும் சிந்தனைக்கும் பரிசாக அவனுக்குச் சாதாரணச் சித்தி வழங்கிய பல்கலைக்கழகம் தங்கக் கோபுரமாய் உயர்ந்து நின்றது. சிவராசனுடன் கூடப்படித்த பலரும் அவனுக்கு மேலே பட்டியலிடப்பட்டிருந்தனர். பேராசிரியர் தன்னுடைய அறுவை சிகிச்சையை வெற்றிகரமாக முடிந்திருந்தார். அதைச் செய்ய அவருக்கு அதிகம் சிரமப் பட வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை. அவர் தானே துறைத் தலைவர். தன்னுடைய சீடனின் நிலையையும் உயர்த்தித் தன்னுடன் விரிவுரையாளர் ஆக அமர்த்தியும் கொண்டார். இவையாவும் சிவராசனுக்கு ஆச்சரியமாகப் படவில்லை. இவையாவும் அவன் எதிர்பார்த்த விடயங்களாகவே அமைந்திருந்தன.

சிவராசன் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வெளியேறிய பின்பு நடைபெற்ற நிர்வாகச் சேவைப் போட்டிப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்தான். சிவராசனைச் சுற்றிப் பிறந்த வறுமை விலகியது. அவன் தங்கைகள் மணம் முடித்துக் கரையேறினர். தாயார் சிவராசனுடன் வாழ்ந்தார். நகரில் குடியேறிக் கொண்டான். தந்தை கொடுத்து வைக்கவில்லை. அவரை நோய் கொண்டு போய் விட்டது. சிவராசன் புலமைப்பரிசில் பெற்று மேற்படிப்பிற்காக வெளிநாடு சென்று சில ஆண்டுகள் கழிந்தன. அவனுடைய ஆற்றல்கள் மேலும் வளர்ந்திருந்தன. என்னதான்

வாழ்வில் வசதிகள் வந்தபொழுதும் அவன் பழைய சிவராசனாகவே இருந்தான். பல்கலைக் கழகத்திற் போட்டிருந்த சட்டையைப் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு வெளியேறும் பொழுது கேற்றில் கொளுவி விட்டுப் போவார்கள் என்ற கூற்று அவனுக்குப் பொருந்தவில்லை.

படிப்படியாய் உயர்வுபெற்ற சிவராசன் இன்று பதினைந்து வருடங்களின் பின்பு மாகாணத்தில் உயர் அதிகாரிகளில் ஒருவன். முக்கியமான துறையொன்றின் திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தும் உயர் மட்ட தீர்மானங்கள் அவன் வசம் இருந்தன. அவனுடைய எண்ணங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டன.

அது ஒரு திட்டமிடற் கூட்டம். மாகாணத்தின் முக்கிய அதிகாரிகள் கூடியிருந்தனர். அங்குதான் அந்தப் பழைய பேராசிரியரும் அமர்ந்திருந்தார். மக்களின் வரிப் பணத்தை மக்களுக்கே செலவு செய்யும் பொழுது கல்விப் புலம் சார்ந்தவரின் கருத்தையும் கேட்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தில் அவர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். ஆனால் அவரோ அந்தக் கூட்டத்தைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என எண்ணிய கூட்டத்தவர் சில பேரின் அன்புக்கூட்டளைக்காய் அமர்ந்திருந்தார்.

கூட்டம் தொடங்கியது. சிவராசன் தன்னுடைய முன்வைப்பைச் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது பேராசிரியர் தன்னுடைய இடக்கையாற் கண்ணாடியை உயர்த்தி இடையிடையே சிவராசனை அளந்து எழுதிக்கொண்டிருந்தார். முன்வைப்பும் முடிந்தது. சபையில் அமைதி. பேராசிரியர் எழுந்தார். தான் எழுதிய குறிப்புகளின் துணையுடன் ஏகப்பெரும் பான்மையான ஏழைகட்குப் பயன்படக் கூடிய அத்திட்டத்தைக் குறை கூறி தன்னுடைய திணிப்புகளின் அடிப்படையில் தன்னுடைய எசமானர்களின் நன்மைக்காய் பேசினார். திட்டத்தைத் தன்பக்கம் வளைக்க அவர் பேசினார். அவர் பேசி முடிய சிவராசன் எழுந்தான். பேராசிரியரைப் பார்த்து புன்முறுவல் செய்தான். இது வரையும் தமிழில் பேசிய சிவராசன் பேராசிரியர் ஆங்கிலத்தில் பேசியபடியால் அவருக்கு ஆங்கிலத்திலேயே பதில் வழங்கினான். புள்ளிவிவரங்களுடன் பேசிய சிவராசன் பேராசிரியரின் பேச்சின் உள்

நோக்கம் புலப்படும்படியாகப் பேசிவிட்டு அமர்ந்தான். மேலும் சிலர் சிவராசன் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசினர். திட்டம் முன் மொழியப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. கூட்டமும் முடிந்தது.

கூட்டம் முடிவடையச் சிவராசன் தன்னுடைய பழைய பேராசிரியரைத் தேடிப் போய்ச் சுகம் கேட்டுக்கொண்டான். அவர் போகும் இடமும் தன்னுடைய பயண வழியும் ஒன்றாயிருப்பதனால் தன்னுடைய வாகனத்தில் பேராசிரியரையும் அழைத்துக் கொண்டு வெளியேறினான்.

அந்த நகரின் வீதிகளைக் கடந்து அரச இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட வாகனம் சென்றுகொண்டிருந்தது. சிவராசன் முன் ஆசனத்தில் இருந்தான். சிவராசன் அமைதியாக இருந்தான். எளிமையாக இருந்தான். அவன் விழிகள் வீதியில் போகும் மக்களை ஆறுதலாகப் பார்த்தன. அவனிடம் அதிகாரமோ ஆணவமோ அகந்தையோ எவையும் குடிக்கொள்ளவில்லை. அந்தப் பண்பட்ட விழிகள் திரும்பிப் பேராசிரியரையும் பார்த்தன.

பேராசிரியர் பின் ஆசனத்தில் ஏதோ புத்தகத்தைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தார். இப்போ சிவராசன் மனம் அந்தப் பேராசிரியர் நிலைக்காக இரங்கியது. இந்தப் பேராசிரியர் பாவம். அருச்சுன னுக்காய் ஏகலைவன் கட்டைவிரலை பெற்ற துரோணர் தனக்காகவா கேட்டார். அருச்சுனர்களின் மேன்மை கெட்டுவிடக் கூடாதே என்பதற்காய் தானே கேட்டார். அந்தத் துரோணர் போலத்தானே இவரும் எப்பொழுதும் அதிகாரங்களைப் பாதுகாக்க நிற்கின்றார். இவர்களுடைய வித்தைகளைக் கற்றுத் தேறியவர்கள் குருஷேத்திரங்களில் தானே சந்திக்கின்றனர். இதனால் என்ன பயன். அருச்சுனனின் கையில் காண்மையும் நிலைக்க வேண்டுமென ஆசைப்பட்ட துரோணருக்குக் காண்மையும் பொழிந்த கணைகள் தானே பரிசாகக் கிடைத்தது. தன்னைச் சிவராசன் பார்ப்பதை அவதானித்த பேராசிரியர் நிமிர்ந்து பார்த்தார். சிவராசன் கண்கள் அவரை அன்பாக ஆதரவாகப் பார்த்து அணைத்தன. இருவரும் புன்னகையைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

இந்திரைக் காதலர்கள்

இப்போது
ஆளையாள் முத்தமிடுங் காதலர்கள்
தாம் இத்துணை விரைவிற
பிரியவிருப்பதை அறியார்

இதுவரை ஆளையாள் அறிந்துகொள்ளாக்
காதலர்கள்
தாம் ஒருவரையொருவர்
என்றென்றைக்குமாய் அறிந்துகொண்டனர் எனத்
தாம் விரைவில் எண்ணுவர்
என அறியார்

அந்தோ,
ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொண்டோர்
இப்போது பிரிந்தாகவேண்டும்

அந்தோ,
இன்னமும் சந்தியாதோர்
இப்போது, அவர்கள் இன்னமும் காத்திருக்க வேண்டும்

முலம்:

ஒட்டோ ரெனெ கஸ்ட்டிலோ

தமிழில்: மீநிலங்கோ

மின்வெளித் தொடர்பாடலில் தமிழ் ஒலிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்

● மு. மயூரன்

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கலைச்சொற்கள்

ஒலிபெயர்ப்பு - Transliteration
 வரைமுறை - Protocol
 செல்பேசி - Mobile Phone
 குறுந்தகவல் - SMS
 யுனிகோடு - Unicode (உலக மொழிகளின் எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் கணினியில் பயன்படுத்துவதற்கான குறிமுறை)
 சமூகவலைத்தளங்கள் - Social Networking Sites
 கைக்கருவிகள் / கையடக்கக்கருவிகள் - Handheld Devices
 விசைக்கோலங்கள் - Keyboard Layout
 தரவு - Data
 தகவல் - Information
 தரவுத்தளம் - Database
 செயலி - Application /App
 இயங்குதளம் - Operating System

i thanai vaasipathu இன்று எவருக்கும் சிரமமாய் இருப்பதில்லை. அந்தளவுக்கு 'தமிழ்கிலம்' எல்லா இடங்களிலும் பரவிப் படர்ந்துவிட்டது.

ஒரு மொழியை இன்னொரு மொழி எழுத்துக்களில் ஒலிபெயர்த்து எழுத வேண்டிய தேவை வரலாறு நெடுகிலும் இருந்து வருகிறது. தமிழ் இலக்கணத்திலே கூட அதற்கான வழிமுறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. வடமொழியைத் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். தமிழை அரபு எழுத்துக்களைக் கொண்டு 'அரபுத் தமிழாய்' எழுதியிருக்கிறார்கள். குடியேற்ற வாதத்துக்குள் அகப்பட்டு ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கம் தமிழர் வாழ்ந்த நாடுகளில் எல்லாம் நிறுவப்பட்ட பின்னர் தமிழை ஆங்

கில எழுத்துக்களைக் கொண்டு எழுத வேண்டிய தேவை அதிகரித்தது.

தமிழ் எழுத்துக்களைப் படிக்க முடியாதவர்கள் தமக்குத் தெரிந்த ஆங்கில எழுத்துக்களில் உதவியுடன் - பொருள் விளங்காவிடினும் - என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆட்களது பெயர்களும் ஊர்ப்பெயர்களும் இவ்வாறு இத் தேவைக்காக ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்க்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறான தேவைகளைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால், தமிழை ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்க்கவேண்டிய தேவை அதிகமதிகம் ஏற்படுவது தொழிநுட்பக் காரணங்களாலாகும். தொழிநுட்பக்கருவிகளும் தொடர்

jōvān

erudhina suvisēsham

1

- 1 ādhiyilē vārthai irundhadhu, andha vārthai dhēvan iḍathil
- 2 irundhadhu, andha vārthai dhēvanā yirundhadhu. avar ādhiyilē
- 3 dhēvanōḍirundhār. sahalamum avar mūlamāi uṇḍāyitru; uṇḍāna
- 4 dhondrum avarālē yallāmal uṇḍāha villai. avarukul jīvan irun-

தாயகம்

ஓகஸ்ட்-டிசம்பர்-2016

பாடலுக்கான வரைமுறைகளும் ஆங்கிலத்தை மட்டுமே பயன்படுத்தக்கூடியதாக வடிவமைக்கப்படும்போது ஏனைய மொழிகளை ஆங்கிலத்துக்கு ஒலி பெயர்த்தே பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை தவிர்க்க முடியாததாகிறது. கம்பிவழிகம்பியில்லா தந்திச்சேவை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்திலிருந்து அண்மையில் அச்சேவை கைவிடப்படும் வரை அஞ்சல் அலுவலகங்களில் தமிழை ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்ப்பது மிகப் பெரியளவில் நடைமுறையில் இருந்தது.

தமிழில் உள்ள எல்லா உச்சரிப்புக்களும் ஆங்கிலத்தில் இல்லை என்ற நிலையில் தமிழை ஆங்கிலத்திற்கு ஒலிபெயர்ப்பதில் நிறைய முரண்பாடுகள் ஏற்படும். தமிழ் என்பதை Thamil, thamiL, tamil என்று பலவாறும் எழுதும் சாத்தியம் உண்டல்லவா? இந்தச் சிக்கலைக் கையாள முகமாக அஞ்சல் அலுவலகங்கள் தமக்கென பொதுவான ஒலிபெயர்ப்பு விதிமுறை களைப் பயன்படுத்தினர். தமிழை முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலப் பெரிய எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தியே எழுதக்கூடிய வண்ணம் அஞ்சற் துறையின் ஒலிபெயர்ப்பு விதிகள் வடிவமைக்கப்பட்டன. அஞ்சற் துறையில் மட்டுமல்லாமல் கோப்புக்களைப் பெயரிடுவதற்கும் நூலகங்களிலும் கூட தமிழ் மொழி ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

செல்பேசிப் பயன்பாடு அதிகரித்தபோது செல்பேசிகளில் குறுந்தகவல்கள் அனுப்புவதற்கான மென்பொருட்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆதரவளிக்கவில்லை. குறுந் தகவல்களைத் தமிழில் அனுப்பினாற்கூட அதனைப் பரிமாறுவதற்கு யுனிகோடு (Unicode) ஆதரவும் இருக்கவில்லை. ஆனால் தமிழைப் பயன்படுத்தும் மக்கள் தமிழில் குறுந் தகவல்கள் அனுப்பவேண்டிய தேவை மிக அதிகமாக இருந்தது. எல்லோருக்கும் ஆங்கிலத்தில் தகவலனுப்புமளவுக்கு அங்கில அறிவு இருப்பதில்லை. காதலர்கள் சொந்த மொழியில் காதல் மொழிகளை அனுப்பித் தம் உணர்வுகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளவே பெரிதும் விரும்பினர். இதன்காரணமாக தமிழை ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்த்துப் பயன்படுத்தும் தேவை சாதாரண மக்களுக்கும் வந்து சேர்ந்தது. அதுவரை காலமும் தமது பெயர்களையும் ஊர்ப் பெயரையும் மட்டுமே ஆங்கிலத்தில் ஒலி பெயர்க் கவேண்டியிருந்த மக்களுக்கு ஒலி பெயர்ப்பு என்பது அன்றாட வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக மாறிப்போனது.

இணைய வசதிகள் பரவலாகி இணைய அரட்டையும் மின்னஞ்சலும் இன்றியமையாதவையான காலத்தில் தமிழை ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்த்து எழுதுவது மிகச் சாதாரணமான ஒரு செயற்பாடாக மாறியது. சமூக வலைத்தளங்களின் வருகையும் இணையத் தொடர்பாடலின் பரவலாக் கமும் 'தமிழ்கில'த்தை தமிழ் மொழியின் இன்னொரு வரிவடிவம் என்று கருதுமளவுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்துள்ளது. தமிழ்க் கணிமையின் வளர்ச்சியும் பரவலாக்கமும் முன்னேறி வந்திருந்தாலும் அம் முன்னேற்றம் இணையமும் கணினியும் கைக் கருவிகளும் பரவலான வேகத்தோடு ஈடு கொடுக்க முடியாமலிருந்த இடைவெளிகளுக்குள்ளேயே இந்த ஒலிபெயர்க்கப் பட்ட வரி வடிவம் புகுந்து நிறைந்துகொண்டுள்ளது.

கணினியிலும் கையடக்ககருவிகளிலும் தமிழை எழுதுவதற்கான விசைப்பலகைகளும் விசைக்கோலங்களும் நியமப்படுத்தப்படுவதில் இருந்த சிக்கல்கள், ஆங்கில விசைப்பலகை வடிவங்களைப் பயன்படுத்தியே தமிழர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கூட எழுத வேண்டிய நிலையை உருவாக்கியது. ஆங்கிலத்தில் ஒலி பெயர்க்கப்பட்ட வடிவத்தில் விசைப்பலகையில் தட்டியே கணினியிலும் கைக்கருவிகளிலும் தமிழ் எழுதப்படுகிற நிலையும் ஏற்பட்டது.

புலம்பெயர் தமிழர்களின் புதிய தலைமுறை தமிழில் தொடர்பாடுவதற்கு ஒலி பெயர்க்கப்பட்ட ஆங்கில வடிவத்தையே பயன்படுத்த வேண்டி இருக்கின்றமை இங்கே கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயம்.

வரையறைக்குட்பட்ட பயன்பாடுகள் என்ற நிலையிலிருந்து மிகப்பரவலாக ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்புப் புழக்கத்துக்கு வந்த பிறகு பொதுவான ஒலிபெயர்ப்பு விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க முடியாத நிலை தோன்றியுள்ளது. ஒலிபெயர்ப்புக்கான எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான நியமங்கள் உருவாகவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த ஒலிபெயர்ப்பு விதிகளும் நியமங்களும் பொதுமக்கள் மட்டத்தில் அறியப்பட்டனவாகவும் இல்லை.

சமகால இணையப் பயனர்கள் பயன்படுத்தும் ஒலிபெயர்ப்பு முறைகளின் படி, "நூலகம் செல்வது சாலவும் நன்று" என்ற வசனம் பின்வரும் வடிவங்களில் ஒலி பெயர்க்கப்படலாம்.

1. noolagam chelvathu saalavum nanru
2. nulaham selvathu salavum nanRu
3. noolagam selwadu saalawum nandru

ஆங்கில உச்சரிப்புக்கள் தொடர்பான அறிவு போதாமலிருப்பதால் உருவாகும் தவறான ஒலிபெயர்ப்பு முறைகள் அரட்டைகளிலும் குறுந்தகவல்களிலும் மிகவும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எ என்ற எழுத்துக்கு ஆங்கில a பயன்படுத்துதல், இ என்ற எழுத்துக்குப் பதிலாக E பயன்படுத்துதல் எல்லாம் இந்த வகையைச் சாரும்.

இவை வெவ்வேறு ஊர்களில் / நாடுகளில் வழங்கும் வெவ்வேறு உச்சரிப்புக்கள் ஒலி பெயர்ப்பில் மிகப் பெரிய வேறுபாடுகளைக் காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, சோகம் என்பது sOgam/sOkam/sOham என்று மூன்று வடிவத்தில் எழுதப்படக்கூடும். நான் என்பது தமிழகத்தில் na என்றும் இலங்கையில் naan என்றும் ஒலிபெயர்க்கப்படுகிறது.

தற்போது தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்கள் ஆங்கிலத்தில் ஒலி பெயர்க் கப்பட்ட பாடல் வரிகளோடு காணொளியாக வெளியிடப்படுதல் பிரபல மடைந்துள்ளது. பாடல் வரிகளில் ஒலி பெயர்ப்பில் இந்த இடவழக்கும் ஒலி பெயர்ப்புக் குழப்பங்களும் தெளிவாகவே வெளிப்படுகின்றன. "என்னோடு நீ இருந்தால்" என்ற வரி "Yennodu nee irundhaal" என்று ஒலி பெயர்க் கப்படுகிறது. எ என்பதை 'யெ' என்றும் ஒ என்பதை 'வொ' என்றும் தமிழகப் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்துவர். அது ஒலி பெயர்ப்பில் பெரிய வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தும். இலங்கையில் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் - 'ர' ஒலிக்குப் பதிலாக 'ra' ஒலி பெயர்ப்பைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் நிலவுகின்றது.

ஒலிபெயர்ப்பின்போது சந்திகளில் வல்லினம் மிகுவதைக் காண்பிப்பதில் தயக்கம் நிலவுகிறது. இது ஒலிபெயர்க்கப்பட்ட வடிவத்தில் சந்திப்பிழைகள் நிறைந்து காணப்பட வழிவகுக்கிறது.

மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டவை ஒலி பெயர்ப்பில் ஏற்படும் சில குழப்பங்கள் மட்டுமே. ஒரே படித்தானதாக இல்லாமல் இந்த ஒலிபெயர்ப்பு முறைகள் மிகப்பெரிய அளவில் மாறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பதால் நடைமுறைப் பயன்பாட்டிலும் தொழிநுட்பரீதியிலும் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

ஒருவரால் ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பில் எழுதப்படுவதை இன்னொருவரால் முழுமையாகப் படித்து விளங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலை நடைமுறைத் தொடர்பாடற் சிக்கல்களுள் முக்கியமானதாகும். அதிலும் வெவ்

muniové. Remissionem peccatorum. Carnis resurrectionem. Vitam eternam. Amen.

Dox cras ————— ra lara — crado ————— rido —————
 Vigājamūm būmīum paraḍḍevān ōravamūm
 Ereo em ————— deoa ————— padre todo ————— poderoso —————
 poderoso ————— padre ————— em deoa ————— cras : ————— E. 687 —————
 ānavanē : pidāve tambirāne vizvācam. Vīvanān
 crādor dos ceos e va ————— tena : ————— E em

வேறு பேச்சுவழக்குக் கொண்ட இடங்களில் இருப்பவர்கள் தமக்கிடையில் ஆங்கில ஒலி பெயர்ப்பின் வழி உரையாடும் போது இச்சிக்கல் பெரிதாகிறது.

தொழிநுட்பரீதியில், இன்று இணையமெங்கும் பரந்திருக்கும் ஆங்கிலத்தில் ஒலி பெயர்க்கப்பட்ட தமிழ் உரைப்பகுதிகளை தரவாக உள்ளிட்டு அவற்றிலிருந்து தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கோ, தரவுத்தளம் ஒன்றினை உருவாக்குவதற்கோ அல்லது தமிழ் எழுத்துக்களாலான உரையாக மாற்றிக்கொள்வதற்கோ முடியாத அளவுக்குப் பெரிய சவால் எழுந்துள்ளது. Kanthan Parasuraman என்று எழுதப்பட்ட பெயரை, மென்பொருளொன்று காந்தன் பரசுராமன் என்றா கந்தன் பரசுரமன் என்றா தமிழாக்குவது என்பது ஒரு சவால். இது ஊர்ப்பெயர்கள், ஆட்களின் பெயர்களை கொண்ட தரவுத்தளங்களை அமைப்பதில் எதிர்கொள்ளப்படும் சிக்கல். இதே சிக்கல் ஏனைய உரைப்பகுதிகளுக்கும் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சவாலை எதிர்கொள்ள ஏனைய மொழிகளிலும் தமிழிலும் 'கற்றுக்கொள்

எனும் திறன்கொண்ட¹ மென் பொருட்களை உருவாக்குவதில் வல்லுனர்கள் அக்கறை காட்டுகிறார்கள்.

இந்தச் சிக்கலுக்குத் தீர்வாக தமிழை ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்ப்பதற்கான எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய பொது நியமம் ஒன்றினை வரையறுப்பதில் ஏராளமான தனிமனிதர்களும் அமைப்புக்களும் முயற்சி செய்கிறார்கள். தமிழ்நெட் தளம் கூட இவ்வாறான நியமம் ஒன்றினை வெளியிட்டுள்ளது. இந்நியமங்களை உருவாக்குபவர்களிடையே ஒருமித்த கருத்து இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதால், கற்றுக்கொள்ளும் திறன் படைத்த மென் பொருட்களை உருவாக்கி அவற்றின் துணை கொண்டே இச்சிக்கலைக் கையாள வேண்டிய நிலை தான் இன்னும் உள்ளது.

அன்றாடத் தொடர்பாடலில் முடிந்த வரை ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பையன்றித் தமிழ் மொழியையே நேரடியாகப் பயன்படுத்துதல் நீண்ட கால அடிப்படையில் மிகச்சிறந்த தீர்வாக அமைகிறது. தமிழைப் படிக்க முடியாதவர்கள் மென்பொருட்களின் துணை கொண்டு அவற்றை ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்த்தோ, அல்லது ஒலிவடிவில் மாற்றியோ வாசித்துக்கொள்ளலாம். வெவ்வேறு பேச்சுவழக்குக் கொண்ட வர்களும் தமக்குப் பொதுவான தமிழ் நெடுங்கணக்கினையே பயன்படுத்துவதால் தொடர்பாடற் சிக்கல்கள் தோன்றுவதில்லை.

இன்றுள்ள செல்பேசி இயங்குதளங்கள், மென்பொருட்கள், கணினி மென் பொருட்கள், சமூக வலைத்தளங்கள், அரட்டைச் செயலிகள் எல்லாவற்றிலும் தமிழ் யுனிகோடு ஆதரவு வந்துவிட்டது. தமிழைத் தமிழாகவே பயன்படுத்துவதில் தொழிநுட்பத்தடைகள் இன்று ஏறத்தாழ இல்லாமற் போய்விட்டதென்றே கூறலாம். தமிழைத் தட்டெழுதுவது தான் பலருக்கு இன்னமும் சவாலாயிருக்கிறது. செல்பேசிகள் உள்ளிட்ட கையடக்ககருவிகளிலும் கணினியிலும் தமிழைத் தட்டெழுதுவதற்கும் உள்ளிடுவதற்குமான ஏராளமான மென்பொருட்களும் வசதிகளும் இன்று வந்துவிட்டன. அவற்றை நிறுவிக்கொள்வதும் பயன்படுத்துவதும் கூட மிக எளிதாகக்கூப்பட்டுவிட்டன. அவற்றைப் பயன்படுத்தித் தமிழிலேயே எழுதுவதும் தொடர்பாடுவதும் தொடர்பாடலை எளிதாக்குவது மட்டுமன்றி தமிழ் எண்ணிம உள்ளடக்கத்தைச் சாத்தியமான எல்லா

Tamil Character	LC Romanization	RMRL Character
ஃ	underscore ka	ka
க	ka	ka
ங	dot above na	na
ச	ca	ca
ொ	tilde na	na
ட	dot below ta	ta
ண	dot below na	na

வழிகளிலும் பயன்கொள்ளும் வாய்ப்பிணையும் வழங்கும்.

இலங்கையில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களிடையே மட்டுமன்றி சிங்களவர்களிடையேயும் இதே ஒலி பெயர்ப்புச் சிக்கல் இருக்கிறது. மாணவர்கள் தத்தமது மொழிகளில் மின்னணுவியற் கருவிகளையும் தகவல் - தொடர்பாடற் தொழிநுட்பங்களையும் பயன்படுத்துவதற்குப் பாடசாலையிலேயே பயிற்சி எடுக்கும் படியாகப் பாடத் திட்டத்தினை உருவாக்குவதும் அதனை ஒவ்வொரு ஆண்டும் இற்றைப்படுத்துவதும் இச்சிக்கலை ஓரளவுக்காவது குறைப்பதற்கு வழி செய்யும். பாடசாலைக்கு வெளியே பாடத்திட்டங்கள் வழங்கத் தவறும் வாழ்க்கைக்கான கல்வியை வழங்குவதற்கு மக்கள் கல்வித்திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுதலும், அவற்றில் இந்த விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படுவதும் ஆக்கபூர்வமான ஒரு பணியாகும்.

அண்மையில் செல்பேசிகளில் தமிழ் குறுந் தகவல்களை எளிதாகப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கான 'செல்லினம்' என்ற பெயர் கொண்ட செயலி ஒன்றினை மலேசியாவைச் சேர்ந்த முத்து நெடுமாறன் அவர்கள் ஆக்கி வெளியிட்டிருந்தார். அவ்வெளியீட்டில் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட தென்னிந்தியத் திரைப் பாடலாசிரியர் வைரமுத்து முதலாவது குறுந் தகவலை அனுப்பி அச்செயலியை வெளியிட்டு வைத்தார்.

அவர் அனுப்பிய அந்த முதற் குறுந்தகவல், "காதலி, இனி தமிழில் காதலி."

எனது

நாடக அனுபவங்கள்

● சிவ. இராஜேந்திரன்

கலை கலைக்காகவன்றி மக்களுக்கு கானது என்பதை பூரணமாக ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். மக்களே சகல கலைகளினதும் படைப்பாளிகளாவர். மக்களின் விடுதலைக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் கலைகள் பணி செய்ய வேண்டும். பொருத்த மற்ற ஊடகங்களாலும் அவை பரப்புகின்ற செய்தியாலும் கலையின் பணிகள் பலவீனப் படுத்தப் பட்டுள்ளன. நுகர்வு கலாசாரமும் விளம்பர மோகமும் பெருகிச் செல்வதனால் மக்கள் மனநோயாளிகளாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். பல் தேசிய கம்பனிகளின் பெருக்கம் அவற்றுக்கான முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களின் ஆதரவு செயற்பாடுகளினால் பௌதீக சூழல் நாசமாக்கப்பட்டு உயிரினங்கள் மற்றும் தாவர சூழல் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பொருளாதார நெருக்கடிகள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. வறுமை பட்டினி வேலையின்மை போன்றன நாளுக்கு நாள் பெருகிச் செல்கின்றன. இத்தகைய சூழ் நிலைகளை வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாத தத்துவத்தின் அடிப்படையில் விளங்கிக் கொண்டதன் அடிப்படையிலேயே எனது நாடகங்கள் மற்றும் கலை முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

எனது நாடக முயற்சிகளை இரண்டு பிரிவுகளுக்குப்படுத்தலாம்.

1. 1980ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னுள்ள காலப்பகுதி

ஆரம்ப கல்வியை பயின்ற காசலூர் பகுதியிலுள்ள டங்கல் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் முதலாவது நாடகத்தை நடித்துக் காட்டினோம். சொன்னபடி செய்யும் சுப்பன் என்ற நாடகத்தில் முதலாளி சரியாக தகவலை சொல்லாததன் காரணமாகவே சுப்பன் மீண்டும் மீண்டும் செல்ல நேரிட்டது என்றவாறு சற்று கதையை மாற்றி மேடையேற்றினோம். அக்காலத்து நண்பர்களான இராஜூ, சுப்பிரமணியம், குமார

வேல் போன்றவர்கள் நகைச்சுவை உணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்தமையால் பாடசாலை மேடையில் பல சிரிப்பு நாடகங்களை செய்து காட்டினோம் மேலும் பாடல்கள் மேடைப் பேச்சு போன்ற முயற்சிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தோம். அரசியல் தத்துவம் போன்ற விடயங்களை கற்பிக்கவல்ல ஆசிரியர்கள் எமக்கு கிடைக்கவில்லை. திராவிட கொள்கைப் பற்றுக் கொண்ட ஒரு சிலர் இருந்தாலும் அவர்களின் செயற்பாடுகள் மாணவர்களைச் சென்றடையவில்லை. சரஸ்வதி பூசை காலங்களில் முருகன் கதை, சரஸ்வதி விஜயம், அரிச்சந்திரன் போன்ற நாடகங்களை மேடைக்கு கொண்டு வந்தோம் மேடையமைப்பு பின்னணி இசை பற்றி யெல்லாம் அறிந்திருக்கவில்லை. இரண்டு மூன்று முறை பயிற்சி செய்த பின்னர் சிறப்பாக நடிப்பினை வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஆற்றல் சகல நண்பர்களிடமும் காணப்பட்டது. அனைவரும் வயதில் சிறியவர்களாக இருந்தமையால் கலையின் பயன் குறித்த விளக்கம் யாரிடமும் காணப்படவில்லை. தொடர்ந்து நடித்தல் பார்வையாளர்களின் பாராட்டு ஆகிவற்றில் குறியாக இருந்தமை இக் காலத்தின் பதிவாக அமைந்தது.

டங்கள் பாடசாலையிலிருந்து 1974 ம் ஆண்டு மஸ்கெலியாவில் அமைந்துள்ள சென் ஜோசப் மகா வித்தியாலயத்தக்கு செல்ல நேர்ந்தது அக்காலத்தில் அதிபரா கவிருந்த மறைந்த திருவாளர் கிருஸ்ணன் அவர்கள் முற்போக்கு சிந்தனையைக் கொண்டவராக விருந்தார் அவரோடு கூடமையாற்றிய திரு.வி. தர்மலிங்கம் திரு. சம்பந்தர் அவர்களும் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தனர். மலையகத்தில் காணப்படும் வறுமை வீடினமை வேலையின்மை இனவாத மற்றும் வர்க்க அடக்கு முறை போன்றனவற்றுக்கான அடிப்படையை விளங்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு கிட்டியது.

க.பொ.த உயர் தரம் கற்பதற்காக அட்டன் உறலன்ஸ் கல்லூரிக்கு சென்ற போது திருவாளர் எஸ். கிருஸ்ணன் அவர்களும் இடமாற்றம் பெற்று அப்பாடசாலைக்கு வந்தார். மாக்கியம் லெனினிசம் மா ஓ சேதுங் தத்தவங்கள் பற்றி கற்க நல்ல ஒரு வாய்ப்பு கிட்டியது. கவிதைகள் எழுதப் பழகியமை கலைகளின் பெறுமதியை பயன் களை விளங்கிக் கொண்டமை இக்காலப்பகுதியின் வெற்றியாக குறிப்பிடலாம். ஜூலியஸ் சீசர், சைலக், ஸ்பாட்டகஸ் போன்ற நாடகங்களை நடிக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சரியான கொள்கை அதன் நமைமுறை பற்றி தெளிவாக விளங்கிக் கொண்டமையானது எவ்வாறான கஸ்டமான நிலை வந்த போதிலும் உறுதியாக நிற்க முடிந்தது தத்துவம் போதாத குழப்ப நிலையில் காணப்பட்டவர்களை சந்திக்க நேர்ந்த போதெல்லாம் மிகச் சரியாக விவாதிக்க முடிந்தது. தத்துவக் குழப்பங்களால் பின் வந்த காலங்களில் ஓடிப்போனவர்களைக் கண்டு கலக்கமடையாத நிலையெல்லாம் இக்கால கற்றலின் விளைவாகும்.

1980 க்கு பின்னர்

1980 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுமதிக்கப்பட்டேன். நாடகம் பற்றிய விரிவான அறிவு அனுபவம் கிடைக்க வழியேற்பட்டது. திருவாளர் ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் நாடகப் பயிற்சி பட்டறை தொடரந்து நடைபெற்றது. மேலும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி மற்றும் இ.முருகையன் ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் புதிய விடயங்களைத் தேடிவும் ஆய்வுகளை மேற் கொள்ளவும் வாய்ப்புகள் கிட்டின. யாழ் பல்கலைக் கழகம் மாக்கிய அறிவியலைக் கற்றுக் கொள்ள பெரிதும் உதவியது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையில் உறுப்புரிமை பெற்றதன் மூலம் கலைகள் பற்றிய உலகப் பார்வை மேலும் விரிவாகியது. நாடகம் பற்றிய நூல்கள் யாழ் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் அதிகம் காணப்பட்டது அவற்றை பயன்படுத்தி அறிவை விரிவாக்கிக் கொள்ளக் கூடிய ஊக்குவிப்பும் காணப்பட்டது.

1984 ம் ஆண்டு பட்டப்படிப்பை முடித்து வெளியேறிய பின்னர் நாடக முயற்சிகள் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. திசை மாறும் வரலாறு என்னும் நாடகம் பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டன. கலைஞர்களான இரா.இராமையா, நிசாம் கஸ்

காணி பாத்திரத்தில் மிகச்சிறப்பாக நடித்த கனகரட்னம் மற்றும் குமரேசன் போன்றோரின் வெளிப்பாடுகள் பலரது பாராட்டைப் பெற்றது. மஸ்கெலியா நகரத்தில் மேடையேற்றுவதற்கு முன்னர் பல மாற்றங்களை செய்யுமாறு கோரப்பட்டது. அதிகமான அரசியல் சாடல்கள் மற்றும் இளைஞர்களைத் தூண்டுகின்ற வசனங்கள் அதிகம் இருப்பதாக கூறப்பட்டது. எனினும் சில வசன மாற்றங்களுடன் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது.

1985 - 1992 வரை இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராக கடமை யாற்றிய போது பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. நடுக்கணக்குத் தோட்டத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட 'தட்டு' எனும் நாடகம் மேல் வர்க்கம் கீழ் வர்க்கம் என்ற நிலையை வெளிப்படுத்தியது. கலைஞர்களான சபீக்குமார். இராகலை பன்னீர் செல்வம், தமிழ்வாணன், அன்பழகன் போன்றோர் மேடையில் தோன்றினர். இடையில் மின்சாரம் தடை செய்யப்பட்டது. எனினும் பெற்றோல் மெக்ஸ் எனும் விளக்கொளியுடன் நாடகம் பலரின் கை தட்டல் சத்தத்துடன் நாடகத்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து ஆபிரிக்க நாட்டின் அடிமைப் படுத்தப்பட்ட கருப்பின மக்களின் வாழ்வு நாடகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. பேராசிரியர் சி.சிவசேகரத்தின் வியா நெக்ரோ கிராமத்தின் பாதி ரியார் மேற்கொண்ட போராட்ட வழிமுறையை இந்நாடகம் கருப்பொருளாகக் கொண்டிருந்தது. பாடசாலை மட்டத்தில் பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன.

1993 ம் ஆண்டு ஸ்ரீபாத தேசிய கல்விக்கல்லூரியில் 'இது நமது கதை' என்னும் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. ஐநாறுக்கும் மேற்பட்ட பார்வையாளர்களின் முன்னிலையில் இந்நாடகம் நடத்திக்காட்டப் பட்டது. மலையக மக்களின் வாழ்வை படமாகக் காட்டிய இந்நாடகத்தில் புகழ் பெற்ற கலைஞர்களான ஜே.சற்குருநாதன், நீலமேகம், கலைச்செல்வன் போன்றோர் மலையக மக்களின் வாழ்வை உயிரோட்டமாகக் காட்டினர். ஸ்ரீ பாத கல்லூரி மூடப்பட்டுக் கிடந்ததை கட்டிக்காட்டியவுடன் பலமான கரகோசம் வாணைப் பிளந்தது.

மேடை நாடகங்களுக்கான தடைகள் அமுத்தங்கள் வாய்ப்புகள் கிடைக்காமை போன்ற நிலைமைகள் மாற்று வழிமுறைகளைத் தேட காரணமாகியது. இதன் காரணமாகவே

வீதிநாடகம் என்ற கலை வடிவத்தை தேர்ந்தெடுத்தேன். செம்மலர்கள் விதி நாடகக்குழு என்ற பெயரில் நாடக முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன யுத்தத்துக் கெதிரான வீதி நாடகம் யுத்தம் வேண்டாம் என்ற பெயரிலும் சமாதானத்துக்கான அழைப்பு என்ற பெயரிலும் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டது. கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்துக்கு முன்பாக காலை மாலை இரண்டு வேலைகளிலும் நாடகம் நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டது பாரிய அச்சுறுத்தல் இருந்தபோதிலும் நூற்றுக் கணக்கான பார்வையாளரின் ஆதரவோடு நடத்துக் காட்டப்பட்டது கலைஞர்களான இராகலை பன்னீர், சகேசனன், மகேந்திரன், வாசுதேவன், சண்முகராஜ் போன்றோரின பங்களிப்பு உயர்வாக காணப்பட்டது. இந் நாடகங்களில் மலையக கூத்து வடிவமான காமன் கூத்து பாடல் மெட்டுகள் தப்பு இசை ஆகியன பயன்னடுத்தப்பட்டன.

மலையகத்தில் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டங்களில் ஒன்று மேல் கொத்மலை திட்டத்துக்கு எதிரான மக்கள் இயக்கத்தால் முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டமாகும். (இன்றைய சூழலில் அதன் தாக்கத்தை அனுபவிக்கின்றோம்) இதன் போது செம்மலர்கள் விதி நாடகக்குழு அதன் தாக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் நாடகங்களை தோட்டங்களில் நடத்துக்காட்டியது. அட்டன், தலவாக்கலை, இராகலை போன்ற இடங்களிலும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்துக்கு முன்பாக இந் நாடகம் முன்னெடுக்கப்பட்ட போது சிங்கள கலைஞர்களும் இணைந்து கொண்டனர். 'கொத்து மலை (பெண்) விற்பனைக்கல்ல' என்ற தலைப்புடன் நாடகம் நடத்துக்காட்டப்பட்டது.

மே தினம் என்பது தொழிலாளர்களது போராட்டத்துக்கான நாளாகும் ஆனால் இந்த போராட்ட தினத்தை கேலிக்கை கூத்தாக மாற்றியிருக்கின்ற நிலையை காண முடியும். தொழிலாளர்களின் போராட்டக் குணத்தை மழுங்கடிக்க மது போத்தல்களை கொடுத்து இந்திய கூத்தாடிகளின் பாடல் ஆடவோடு இந்த நாள் வேடிக்கை நாளாக மாறியிருப்பதை விளங்கிக் கொண்ட செம்மலர்கள் வீதிநாடகக் குழுவினர் மே தினத்தின் மேன்மையை எடுத்துக்காட்டவெனத் 'தொழிலாளர் தினம்' என்ற தலைப்புடன் தோட்டங்கள் எங்கும் நாடகத்தை முன்

னெடுத்துச் சென்றது. இராகலை உறபோரஸ்ட் பகுதியில் பிற்போக்குவாதி ஒருவரின் அச்சுறுத்தலையும் எதிர்த்து அவரது வீட்டுக்கு முன்பாக நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது.

வீதி நாடக அனுபவங்களின் தொகுப்பாக இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலய கிருஸ்ணன் அரங்கில் ஆறு வீதி நாடகங்கள் 1996 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாத நடுப்பகுதியில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் போராசிரியர் ஜெயசங்கர் மற்றும் ஆய்வாளர் எஸ். மரியதாஸ் போன்றோர் வருகை தந்து கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். 'மாயப் பெட்டி' எனும் நாடகம் தொலைக்காட்சி பெட்டியின் நாசங்களை எடுத்துக் காட்டியது மட்டுமல்லாமல் அதனை மக்கள் கலை மேம்பாட்டுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியது. 'இரத்தக் காட்டேறி' எனும் நாடகம் பெண்களை சக்திப்படுத்துவதன் அவசியத்தை சுட்டிக்காட்டியது.

ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்விக் கல்லூரியில் கடமையாற்றிய போது பாரதி நினைவு தின நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக நாடகங்கள் நடத்தப்பட்டன பாரதி வருகின்றார் என்ற கருப்பொருளில் தொடர்ந்து வீதி நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. மேலும் சர்வதேச பெண்கள் தினத்தின் கருப்பொருள்களை மையமாகக் கொண்ட நாடகங்கள் பல நிகழ்த்தப்பட்டன. பிற்காலத்தில் அந்நாடகங்களில் நடத்தவர்கள் குறிப்பான பெண்கள் சிறந்த கலைஞர்களாக செயற்படுகின்றமையைக் காணலாம். பெண்களின் விடுதலையானது சகல அடக்கு முறைகளினதும் பகுதியாகவும் முழுமையாகவும் கருதப்பட வேண்டும் என்பது செம்மலர்கள் வீதி நாடக குழுவினரின் கொள்கையாகும். பெண்ணியம், தலித்தியம் போன்ற அணுகு முறைகளை முற்றாக நிராகரிக்கும் எமது குழு பின்நவீனத்தை பின்முதலாளித்துவமாகவே கருதுகின்றது. இக்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி பல நாடகங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பெண் கலைஞர்களை மட்டும் கொண்ட விடுதலை வீதி நாடகம் அட்டன் நகரில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. பலரது கவனத்தையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றாலும் பெண்களை நகர்பகுதியில் நடக்க வைத்தது தவறு என்ற விமர்சனத்தை சிலர் முன் வைத்தனர். அவற்றை முறியடித்து கலை பயணம் முன்னே சென்றது. பெண் கலைஞர்கள் உறுதியாக இருந்தனர்.

வீதி நாடக குழுவினரின் பாரிய வெற்றியாக அமைந்தது நிமிர்தல் எனும் வீதி நாடகமாகும். ஒற்றுமை போராட்டம் புதிய மக்கள் கலாசாரம் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்திய இந் நாடகம் கெலிவத்தை தோட்ட இளைஞர்களின் அயராத உழைப்பின் வெற்றியாக அமைந்தது. அட்டன் பேருந்து நிலையத்தில் நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டபோது பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றது. இலங்கை ரூபவாகினி கூட்டுத்தாபனம் இந்நாடகத்தை ஒளி பரப்பியது. சில மாற்றங்களை செய்யுமாறு கோரப்பட்டது எனினும் பிரதான கருப்பொருளுக்கு பாதிப்பு வராத வகையில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன.

கண்ணுக்குப் புலப்படாத தியேட்டர் என்ற வகையில் ஒரு முயற்சி டயகம் பகுதியில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. மக்களை ஒன்று சேர்க்கவென மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த எத்தணிப்பு சராசரியான வெற்றியையே தந்தது.

கிழக்கு மாகாணம் மலையகம் ஆகிய வற்றில் காணப்படும் ஒரு சமூக பிரச்சினை தற்கொலையாகும் அதை தடுக்கும் முகமாக நிறுத்து என்ற வீதி நாடகம் மட்டக்களப்பு தேசிய கல் லூரியில் 2016.05.15ம் திகதி முன்னெடுக்கப்பட்டது. பலரின் பாராட்டைப் பொற்ற கலைஞர்கள் இதனை கிராமங்கள் தோறும் கொண்டு செல்ல திட்டமிட்டுள்ளனர்.

மக்கள் மத்தியில் சிறந்த கலை இரசனையை மட்டுமல்லாது போராட்ட குணாம்சங்களை வளர்க்கக் கூடிய கலை வடிவம் நாடகமாகும். அதிலும் மக்களைத் தேடிச் சென்று கருத்தகளை புதிக்கக் கூடிய வடிவம் வீதி நாடகமாகும். மாபெரும் கலைஞர் சப்தல் உறஸ்மி நாடக களத்திலேயே கொலை செய்யப்பட்டார். இவ்வாறான அச்சுறுத்தல்கள் இருந்தாலும் மக்களுக்காக கலைகள் என்ற விளக்கத்துடன் செயற்படும் கலைஞர்கள் இருக்கும்வரை இம்முயற்சிகள் தொடரும். சரியான கொள்கை மற்றும் செயல் உறுதிப்பாடு ஆகியவற்றை பிரதானமாக கொள்கின்ற கலைஞர்கள் ஒவ்வொருநாளும் முன்னோக்கிப் பயணிப்பார்.

பண்பாடு

பண்பாடானது ஒருவர் தனது ஆன்மாவை ஒழுங்குபடுத்தி வெளிப்படுத்துவது. தனது ஆளுமையை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளுதல், வரலாற்றில் தான் வகிக்கும் இடம், வாழ்க்கையில் ஆற்ற வேண்டிய பணி, தங்களுக்குள்ள கடமைகள், உரிமைகள் ஆகியவற்றை அவன் புரிந்து கொள்வதாகும்.

அந்தோனியோ கிராம்ஷி

சேர்ந்திடும்

அனுதினமும் துயரெனில்
அதிகாலை அமைதியில்
அரிதினில் தெரிவாய்
அன்பினில் ஏற்றம்!

சிறுசிறு துன்பம்
தேற்றிடும் மனம்
பெறுகின்ற பேறிற்காய்
பொறுத்திடும் கணங்கள்!

குழந்தைகள் குறும்புகள்
வளர்ச்சியின் துடிப்பு
மழலைகள் மலர்வு
மனதினில் நிறைவு!

விடலைகள் சேட்டைகள்
விடுஅது இயல்பு
அடங்கிட மறுக்கின்
அனுபவம் வாய்க்கும்!

பிரச்சனை என்பதுவே
நாட்களின் தோற்றம்
கரச்சல் என்பதுவே
காலத்தின் தேற்றம்!

மாறும் தோறும்
ஆறிடும் மனம்
தேறுவது ஒன்றே
கேடல்லை முயலில்!

முரண்படில் மாற்றம்
முகிழ்த்திடும் ஏற்றம்
செறிவது கூட்ட
சேர்ந்திடும் நலங்கள்!

அழ. பகீரதன்

பஸ் பயணம்

மெக்சிக்கோ சிறுகதை

ஆங்கில மூலம்:
றொன்றைடெனோர்
தமிழில்:
சாந்தன்

மெக்சிக்கோவில் பஸ் பயணத்திலுள்ள தந்திரம், விரைந்து மலங்கழிக்கக் கற்றுக்கொள்வதுதான்.

மெக்சிக்கோவில் நீள நெடுகிலும் பஸ்சில் போவதானால் ஒருவருக்கு நேரமும் பொறுமையும் இருக்க வேண்டும்- ஆனால் அந்தப் பயணம் மலிவானது..

எத்தனை மணிக்கு ஒரு இடத்திற்கு வந்து சேரலாமென்பதெல்லாம் ஒருவருக்குத் தெரியாது. ஒட்டுனர்கள், ராணுவ-பொலிஸ் சோதனைகள், பாதையும் கால நிலையும் இருக்கும் நிலைமை, இவற்றையெல்லாம் பொறுத்து அது மாறுபடும்.

வடக்கே புறப்படும் பேருந்து நிறைந்திருந்தது. இரண்டு பெண்களையும் இருமிக் கொண்டிருக்கிற அவர்களின் இரண்டு பிள்ளைகளையும் தவிர, நாற்பது இருக்கைகளமே வேலையற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களால் நிரம்பியிருந்தன. அனேகமாக, பட்டினியால் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர்கள்.

என்னுடன் பேசிய எல்லோருமே, கடினமான, ஊதியம் குறைந்த, எந்தப் பாதுகாப்புமற்ற கூலிவேலைக்காக 'மற்றப்பக்கம்' போகிறவர்கள். எந்த நேரத்திலும் குடிவரவு அதிகாரிகளின் அதிரடிச்சோதனையில் அகப்பட்டு, உதை பட்டு, எல்லையைத் தாண்டி வந்து விழப்போகிறவர்கள். அதுவும் அந்தக் கடைசி நாட்களுக்கோ, வாரங்களுக்கோ உரிய சம்பளங்கூட இல்லாமல்.

சிலருக்கு அந்தச் 'சீமை'யின் முதலாவது பட்டினத்தைக்கூட சென்றடையும் வாய்ப்புக்

கூட இராது. ஒன்றில் அவர்கள் எல்லைக் காவலர்களால் கைது செய்யப்பட்டிருப்பார்கள், அல்லது, உரிய ஆவணங்களின்றி அமெரிக்காவுக்கு வரும் மெக்சிக்கோக் காரர்களை வேட்டையாடும் 'நவ-நாஸி' களான தன்னார்வக் காவற் குழுக்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருப்பார்கள்.

குளிரும் வெப்பமும் அமைதியாக வந்து போயின. குளிர்நுட்டி அல்லது வெப்பமாகி-எவ்வாறு செயற்பட்டது என்பதில்தான் எல்லாமிருந்தது.. அதோடு இந்தப்பெரும் பிரதேசத்தின் வெப்ப நிலையும் வெகுவான ஏற்ற இறக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது.

சாம்பற் கிண்ணங்கள் எதுவுமில்லை, ஆனால் புகை பிடிப்பவர்கள் நிறைய இருந்தார்கள். குப்பைக் கூடைகளும் ஏதுமிருக்கவில்லை; உலோகத்தளத்தில் கழிவுகள் சேரலாயின.

செய்தித் தாளொன்றினைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறவன் நான் ஒருவன் மட்டுந்தான். சில பயணிகள் ஜனரஞ்சக குறு நாவல் புத்தகங்களை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அரை குறையாக ஆடை அணிந்த பெண்கள் - குறிப்பாக செம்பட்டைத் தலை கொண்டவர்கள் - பற்றிப் பகடிகள் விடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

அருகிலிருந்த கழிவறையிலிருந்து பரவி நீக்கமற பஸ் எங்கும் நிறைந்திருந்த குசு மற்றும் மல நாற்றம் இவற்றை விசிறி விலக்குவதற்காகப் புதினத்தாளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

கழிவறைக்குள் இடம் போதாமையாலும் இருக்கை உடைந்து போனதிலிருந்து அது கழுவப்படாமையாலும், ஒருவர் நின்று கொண்டேதான் மலங்கழிக்க வேண்டும். நீர் கிடைக்காது என்பது தெரிந்ததுதான். எப்படியோ கழிவறை பயன்படுத்தக் கூடியதாயிருந்தது. ஆனால், திரும்பி வரும் பயணங்களின்போது, ஓட்டுனர்கள் கழிவறையைப் பொதிகள் போடும் இடமாக்கியதில், தெருவோரங்களில் நிறுத்தி மலசலங் கழிக்க வேண்டி யேற்பட்டது. அங்கே துடைத்துக் கொள்ள இலைகளும் கிடைத்தன.

தரிப்பு எல்லாம் குறுகிய நேரத்தான்; திட்டமிட்ட நிறுத்தங்களிலுங்கூட. எவ்வளவு நேரம் நிற்குமென்பதை ஓட்டுனர்கள் பொதுவாக சொல்லவும் மாட்டார்கள். அது ஐந்து நிமிடத்திலிருந்து ஒரு மணி நேரம் வரை இருக்கலாம். நாங்கள் எல்லோரும் கழிப்பறைகளை நோக்கி ஓடுவோம். வரிசை சில வேளை அடுத்த நிறுத்தம் வரை நீளுமோ என்றிருக்கும். மலத்தைக் கட்டுப்படுத்தல் பற்றிய ஃபிராய்டின் தத்துவம் பற்றியெல்லாம் சிந்திக்க நேரமிராது.

குலியாகானில் ஒரு தரிப்பில் உண்மையாகவே சுத்தமான, சரிவர நீரடிக்கக்கூடிய கழிவறைகள், கைகழுவும் கோப்பையுடன் இருந்தன.

நாங்கள் பஸ் ஸீக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தபோது ஆயுதபாணியான காவலன் ஒருவன் எங்களை மறித்து கட்டணம் கேட்டான். பயணத்திற்குக் கட்டணம் கொடுத்த நான், வழியில் இயற்கைக் கடன் கழிப்பதற்கு ஏன் பணம் செலுத்த வேண்டும் எனக் கேட்டேன். பதிலில்லை.

மேலே நடக்கலானேன். துப்பாக்கியை நீட்டியபடி மூன்று காவலர்கள் ஓடி வந்தார்கள். நான் இணங்கிப்போனேன்.

தெருக்கள் நன்றாக இருந்தன, அனேகமாகக் கல் புதித்து, பெருங்குழிகள் இல்லாமல். சூழல் தோற்றம் பலவிதமாய் மாறுபட்டுக் கொண்டிருந்தது; பாலை நிலங்கள், ஓடுங் குன்றுகள், மலைகள், கோடிக்கணக்கில் கள்ளிச்செடிகள்.

மலை விளிம்புகளில், லத்தீனமெரிக்க விவசாயிகளின் வீச்சுக் கத்திகள் போல, மதிய வெய்யிலை வெட்டிச்செல்கிறது பஸ்.

இருந்தாற் போல நிற்கிறது.

பொலீஸ்காரர்கள் ஏறுகிறார்கள். அகன்ற தொந்தி கொண்ட நான்கு பேர் சீருடை

அணிந்தவாறு, இடுப்புப்பட்டிகளில் பிஸ்ரல் களைச் சொருகியவாறு. இருக்கை களுக்கு நடுவிலிருந்த பாதையால் தங்கள் பொருட்களை சரி பார்த்தவாறு மெல்ல வந்தார்கள்.

“ஆவணங்கள்! உங்கள் அடையாள அட்டைகளை எடுங்கள்!”

முகங்களை ஆராய்கிறார்கள், பிறப்புச் சான்றிதழ்களைப் படித்துப் பார்க்கிறார்கள்.

“நீ எந்த மாநிலத்திலிருந்து வருகிறாய்?” எனக்குப் பின்னாலிருந்த ஆளை ஒருவன் கேட்கிறான்.

“ஒக்ஸசா.”

“ஒக்ஸசாவின் ஆளுனர் யார்?”

“ரூபென் லஸெரோ கோமஸ்,” அந்தத் தொழிலாளி திடமாகச் சொல்கிறான்.

“யார்?”

“ரூபென் லஸெரோ கோமஸ்!”

பொலீஸ்காரனுக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. அடுத்த ஆளிடம் போகிறான்.

“நீ உன்னுடைய ஆவணங்களின்படி நீ குவேரேரோவிலிருந்து வருகிறாய். யார் அங்கே ஆளுனர்?”

“நல்லது, இங்கே பாருங்கள் ஐயா, நான் இப்போது கொஞ்சக் காலமாக மெக்சிகோ நகரில் வாழ்ந்து வருகிறேன், ஆளுனர் பெயர் இப்போ எனக்குத் தெரிந்திருக்குமென நினைக்கவில்லை...” கட்டுறுதியான உடல் கொண்ட அந்த இளம் ஆள் பவ்வியமாகக் கூறுகிறான்.

“உனக்குத் தெரியாது, ஹ? வெளியே போய் நில, நான் வருகிறேன்.”

இப்போ என்னுடைய முறை. என்னுடைய சுற்றுலாப் பயண அட்டையையும் கடவுச்சீட்டையும் காட்டுகிறேன்.

“மெக்சிகோவில் எவ்வளவு காலம் இருக்கிறீர்கள்?”

“ஆறு வாரமாக; அட்டையில் உள்ள மாதிரித்தான். இன்னும் ஆறு மீதமிருக்கிறது.”

“கியூபாவிலிருந்து இங்கே வருகிறீர்களா?”

இவன் ஏன் என்னை இப்போது இதைக் வேண்டும்? என்னைப் பார்த்தால் கியூபன் மாதிரி இருக்கிறதா?

“நான் எங்கிருந்து வந்தால்தான் என்ன? என்னுடைய கடவுச்சீட்டு நான் அமெரிக்காவில் பிறந்தவன் என்று சொல்கிறதே, அது போதாதா?”

அவன் பேசவில்லை. தோள் பட்டைச் சின்னங்களில் பித்தளை மினுங்க இன்னொரு ருவன் வருகிறான்.

தன் கீழ் அலுவலனிடமிருந்து என் ஆவணங்களை வாங்குகிறான். ஒவ்வொரு பக்கமாகக் கவனமாகப் பார்க்கிறான்.

“என்னோடு வாருங்கள்.”

சினாலோவின் குத்தும் வெய்யிலில் அந்தக் காவலர் தலைவனுக்குத் தெரிய வேண்டி இருக்கிறது இது:

“உங்கள் கடவுச்சீட்டில் ஏன் எல்-ஸல்வடோர் முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளது?”

“விரைவில் அங்கும் போக இருப்பதால் வீஸா எடுத்திருக்கிறேன்.”

“இப்போ எங்கே போகிறீர்கள்?”

“மெக்ஸிக்காலி.”

“எல்லையுடாக. ஏன்?”

“அதில் என்ன வித்தியாசம் வந்துவிடப் போகிறது?” என் கோபம் வெடிக்கிறது. “மெக்ஸிக்காலிக்குப் பயணச்சீட்டு வாங்கியிருக்கிறேன், என் ஆவணங்கள் எல்லாம் சரியாயிருக்கின்றன. பிறகு ஏன் இந்தப் பிசு?”

அவனுடைய கரிய மீசை கீழ் நோக்கித் திரும்புகிறது.

“ஆ, நன்றாக ஸ்பானிஷ் பேசுகிறீர்கள், அது எப்படி?”

“என்னுடைய ஸ்பானிஷ் பேச்சு உங்களை வருத்தியிருக்காது என்று நம்புகிறேன், ஸிஞ்ரோர்.”

அவன் என்னுடைய இளிப்பையும் ஆவணங்களையும் திரும்ப அளிக்கிறான்.

என்னுடைய இருக்கையில் கூட இருந்த வணை இன்னமும் ஒரு பருத்த ஆள் விசாரித்தபடி இருக்கிறான். அவன் விடுபடு மட்டும் நான் பஸ்ஸில் ஏறாமல் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறேன். ஆளுனரின் பெயர்தான் பிரச்சினைக்கரிய சங்கதியாயிருக்கிறது.

“முட்டான்,” பொலிஸ்காரன் கத்தியவாரே அந்த ஆளை பஸ்ஸை நோக்கித் தள்ளி விடுகிறான்.

அரை மணி நேரம் கழித்து பஸ் புறப்பட்ட போது ஒருவரும் குறைந்து போயி ருக்கவில்லை.

ஆளுனரின் பெயரைத் தெரிந்து வைத்திருக்காமல் எங்கள் எல்லோரையும் தொல்லைப் படுத்தி விட்டதற்காக ஜோஸ் என்னிடம் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொண்டான்.

‘நான் செய்வதெல்லாம் வேலையும் வேலை தேடுவதுந்தான். குவெரேரோவில் ஒரு வேலையுமில்லை. அங்கே பல மாகாணங்களிலும் முயன்று பார்த்தாயிற்று. இப்போது மற்றும் பலரையும் போல மற்றப்பக்கத்தில் முயன்று பார்க்கப்போகிறேன். நான் என்னுடைய குடும்பத்திற்கு சாப்பாடு போட வேண்டும். இப்போது நான் இணைஞானாகவும் வேலை செய்யக்கூடியவனாகவும் இருக்கிறேன்.

ஆனால் இந்தப்பொலிஸ் எங்களை ஏன் தொல்லைப்படுத்துகிறது, எதற்காக?”

என்னவாக இருக்குமென்று சாத்தியமான காரணங்களை நாங்கள் யோசிக்கிறோம். பிறகு ஜோஸ் என்னைக்கேட்கிறான்:

‘அது சரி, உங்களை ஏன் விசாரித்தார்கள்?’

“ஒருவேளை எல்-ஸல்வடோரின் ஆளுனர் யாரென்று எனக்குச்சரியாகத் தெரியாததால் இருக்கலாம்,”

ஒரு குட்டித் தூக்கத்தின் பிறகு, “மெக்ஸிக்காலி.” என்று ஓட்டுனர் கத்தியதில் நாங்கள் விழித்துக்கொண்டோம்.

ஜோஸ் சுவலையுற்றவனாகத் தென்பட்டான்.

“கலிஃபோர்னியாவிற்குப்போவதற்கு எத்தனை டொலர்கள் தேவைப்படும்?”

“எனக்குத்தெரியாது. இந்த விஷயங்களப் பற்றி எனக்கு அவ்வளவு அறிவு போதாது. அங்கே வயல்களில் நிறைய வேலைகளிருக்கிறதென்றும் ஆனால், எல்லையில் இறுக்கமான கட்டுப்பாடு இருப்பதால், பிரச்சினைகளிருக்குமென்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நீ அங்கு போய்ச்சேர்ந்தாயென்றால், ஒரு வியாதிபோல இராதே, மற்றத்தொழிலாளர் களுக்கான வாய்ப்புக்களைக் கீழறுக்காதே. ஒரு தொழிற் சங்கத்தில் இணைந்தால் ஒற்றுமையாக நீங்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு நடத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.”

மெக்ஸிக்காலியில் இறங்கியது நான் ஒருவன் மட்டுந்தான். மற்றவர்கள் திஜீவானாவுக்குப் போகிறவர்கள்.

வாய்ப்புக்கள் நிறைந்த பூமிக்கு மிகக் கிட்டியதாக இருக்கும் நகர் நோக்கி பஸ் மெல்லத் திரும்பிய போது நான் தெருக்கரையில் நின்றவாரே ஜோஸீக்குக் கையசைக்கிறேன்.

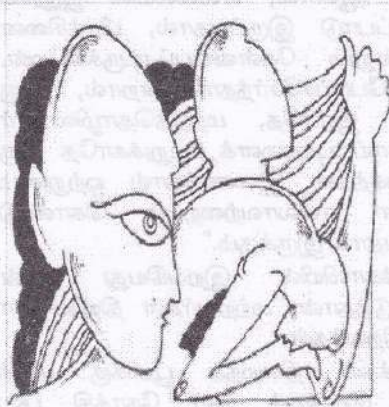
நகரின் விளக்குகள் தொலைவில் மின்னிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை நோக்கி நடக்கிறேன். என்னுடைய பயணப்பொதுகள் விரைந்து நடப்பதை சிரமமாக்கின. பட்டினத்துக்குப்போய்ச்சேர உள்ளூர் சேவை பஸ்ஸை எங்கே பிடிக்கலாமென யோசித்தேன். கழுதையின் மேலேறி வருகிற பையனொருவன் கண்ணிற் பட்டான். எங்கே பஸ் எடுக்கலாமென்று அவனைக்கேட்டேன்.

“எடுக்க மாட்டீர்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் வேலை நிறுத்தம்.”

☆☆☆

உடன்பட்டமோ?

ஏதடா, ஏதடா இந்த உலகம் ஏதடா
 ஏனினி நாங்க? ஏனினி நாங்க?
 சோலையுமில்லை, ஆலையுமில்லை
 காடுமில்லைக் களனியுமில்லை
 பாலைவனம் ஆச்சுது நஞ்சுறிய நம் நிலம்!
 நீரிற்கு காசு, சுவாசிக்கும் காற்றுக்கும் காசெனில்
 ஏழையர் பணமே போகும் போகும்
 பத்தேசிய கம்பனிப் பைகளும் நிறையுமே!
 ஆண்டவன் அருளை வேண்டி வர என்றே
 நாள்பல நமக்கு நாள்பல நமக்கு
 அட்சய திதியும் வளை காப்பு விரதமும்
 தீபாவளியும் கோயில் திருவிழாவும்
 கொண்டாட்ட கொண்டாட்ட போச்சு!
 பண்டம் பலவும் வேண்டிட வேண்டிட
 திண்டாட்டம் பணத்திற்கு வந்ததெனில்
 கடன்படு கடன்படு என காட்டினர்
 உடன்படு உடன்படு என பத்திரம் கேட்டனர்!
 விட்டு விடுதலை ஆவதற்கு வழியிலை.
 பொல்லா நிலை போய்கலப் பாத்திருக்க
 நல்வாழ்வு வருமென நாலு திக்கும் வரவேற்க
 வரி பெருக வரி பெருக வசூலாகும் வசூலாகும்
 பரிவும் இல்லை பண்பும் இல்லை
 தெரிவு உண்டு தேர்தல் உண்டு
 தேய்த்து மக்களுக்கு தேர்வதற்கு வழியுமுண்டு
 பல் தேசிய கம்பனிகள் நல் உற்பத்தி செய்திடுவர்
 பெறுவதற்கு ஏதுமில்லை தடைகள் இங்கு
 பல்கிப் பெருகிட மூலதனம் அவர்க்காகும்
 பட்டினி கிடந்தேனும் நுகர்வுக்காய் நாமிழப்போம்.
 தவணைக் கட்டணத்தில் தரம்மிக்க பொருட்கள்
 பூச்சிய வட்டியில் ஆச்சுது எமக்கிது என்று
 நின்றிடுவீர் இதன் முடிவில் இருப்பு பூச்சியமாக
 பயன் பெறுவது பத்தேசிய கம்பனிகள்
 வியன் உலகத்து நிலை இதுவாய்
 விந்தையிது அறியீரோ சொத்தென ஏதுமிலா
 கடனாளியாய் ஆக்கியே சொந்த நிலமிழக்கவே
 உடன்பட்ட நிலையறியீரோ உயிர் விடப் போவதுவோ
 அட நாளை நல்லரசுக்காய் காவடி எடுத்திட
 வீடு வருமோ, விளைபொருளும் நமக்காகுமோ?
 கடனாளியமோ, கவலை தீருமோ, தீர்வாகுமோ?

சிவ பரதன்

ஈழத்து இலக்கியத்தின் செல்திசை

• சாந்தன்

- சமூக விஞ்ஞான படிப்பு வட்டத்தினரால் 13/09/2016 ல் ஏற்பாடு
செய்யப்பட்டிருந்த கருத்தரங்கில் ஆற்றப்பட்ட உரையின் வடிவம் -

இலக்கியம் என்பது வாழ்வைச் செம்மையுறச் செய்வதும், வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதுமான ஒன்று. இன்னும் எளிமையாகச் சொல்வதெனில் வாழ்வு இலக்கியத்தைத் தீர்மானிக்கின்றது. இலக்கியம் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கின்றது. இந்த பரஸ்பர, இருவழிச் செயற்பாட்டில் செம்மைப்படுத்தல், பிரதிபலித்தல் ஆகிய பொறுப்புக்களில் ஒன்றையேனும் நிறைவேற்றாத ஒன்று இலக்கியமாகாது

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முற்பட்டவராகக் கொள்ளப்படும் சங்கப் புலவராகிய ஈழத்துப் பூதந் தேவனாருடன் ஈழத்திலக்கியப் பதிவுகள் தொடங்குகின்றன எனப் படுவது எல்லோரும் அறிந்ததுதான். இந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டு வழித்தடங்களின் தொடர்ச்சியாக இனி ஈழத்து இலக்கியம் பின் பற்ற வேண்டிய செல்திசை எதுவாக இருக்கும், இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றிய ஒரு கூட்டுச் சிந்தனைக்கான சில குறிப்புக்களை முன்வைப்பதுதான் இவ்வுரையின் நோக்கமாகிறது.

'இலக்கியம்' என்றால் என்ன என்பதற்கு சுருக்கமான அச்சொட்டான வரைவிலக்கணம் எது என்றால், வாழ்வைச் செம்மையுறச் செய்வதும், வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதுமான ஒன்று என்பதுதான். இன்னும் எளிமையாகச் சொல்வதெனில் வாழ்வு இலக்கியத்தைத் தீர்மானிக்கின்றது, இலக்கியம் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கின்றது. இந்த பரஸ்பர, இருவழிச் செயற்பாட்டில் செம்மைப்படுத்தல், பிரதிபலித்தல் ஆகிய பொறுப்புக்களில் ஒன்றையேனும் நிறைவேற்றாத ஒன்று இலக்கியமாகாது என்பது வெளிப்படை.

மனித குல வரலாற்றில் எவ்வாறு சூழல்கள் மாறலாயினவோ அவ்வாறே இலக்கியங்களின் செல்திசைகளும் மாறலாயின. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பற்றிப் பேசுவோர்,

இயற்கைநெறிக் காலம், அறநெறிக் காலம், சமயநெறிக் காலம், தத்துவநெறிக் காலம், அறிவியல் நெறிக்காலம் எனப் பகுப்பது தெரிந்ததே. காதலையும் வீரத்தையும் பாடிய அக்காலத்துப் பாடல்கள் போரின் கொடுமையையும் குறிப்பிடுவனவாகவும் அமைந்தன. வட இந்தியச் சமயங்கள் தமிழ் நாட்டில் புகுந்ததன் விளைவாக நிலையாமை என்ற கருத்துருவாக்கம் ஏற்படலாயிற்று. அகம்-புறம் என்றிருந்த வாழ்வும் இலக்கியமும் இம்மை மறுமை என்பன பற்றி அமையலாயின. கிட்டத்தட்ட இதே நிலைதான் அறிவியல் நெறிக்காலம் வரை தொடர்ந்தது.

ஈழத்திலக்கியம் என்று பேசும் போது, பூதந் தேவனாருக்கு பின்னரான ஒரு பெரு வெளியின் பின்னர் அநேகமாக நாங்கள் பேசுவது 13ம் நூற்றாண்டைப் பற்றித்தான். ஏறத்தாழ ஐநூறு ஆண்டுகளைக் கொண்டிருந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்திலும் நூல்கள் எழுந்தபோதிலும் பெரும்பான்மையானவை வைத்திய சோதிட, நூல்கள் போன்றவையாகவே அமைந்தன. புறநடையாக அமைந்தவை ரகுவம்சம், கண்ணகி வழக்குரை போன்றவையே. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் ஞானப்பள்ளு, சத்தியோகுமையார் அம்மாணை ஆகியவையும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சமயம் சார்ந்த பிரபந்தங்களும் நாடகம் எனப்பட்ட கூத்து நூல்களும் உருவாயின.

உலகமயமாக்கல் பெரு வர்த்தக முனைப்புக்கள் நுகர்வோர் கலாச்சாரம் இவற்றைப் பற்றிய பிரக்ஞைகள் மட்டுமன்றி சூழல் சீரழிப்பு அடிப்படையாக வெளிப்பாடான உலக பயங்கரவாதம் என்பனவும் இங்கே எமது உடனடிக் கவனத்தைக் கோரி நிற்பவை. இவற்றுக்கும் மேலதிகமாக நுகர்வோர் கலாச்சாரத்தின் விளைவான விழு மியங்களின் சீரழிப்பு, மொழிச்சீரழிப்பு என்பவையும் எமது கவனத்தை அவசரமாக வேண்டி நிற்கின்றன.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் நவீன கல்வி அறிமுகம், அதற்குச் சமாந்தரமான அமெரிக்க மிசன்வருகை, மற்றும் உலகளாவிய பலமாற்றங்களின் தாக்கங்கள் என்பவை ஈழத்து இலக்கியத்திலும் பிரதிபலிக்கலாயின. சமயஞ் சார் இலக்கியங்கள் மற்றும் மரபு இலக்கியங்கள் இவற்றுடன் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நவீன வடிவங்களும் அறிமுகமாகின்றன. முக்கியமாக ஆரம்பகால நாவல்களான அசன்பே சரித்திரம், ஊசோன் பாலந்தை கதை, மோகனாங்கி இம் மூன்றும் முற்றிலும் வெவ்வேறு பின்னணிகளைக் கொண்டெழுந்தமையும் முக்கியமானது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி அங்கு மேலைத்தேய செல்வாக்குக்கு வழி வகுத்தது. ஆங்கிலக்கல்வி நடைமுறையும் அதன் விளைவாக மேலை இலக்கியங்களும் தமிழ் நாட்டுக்கு அறிமுகமாகின்றன. 18ம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தின் தொழிற்புரட்சியும் பிரான்சின் அரசியற் புரட்சியும் ஐரோப்பியரின் வாழ்க்கை முறையிலும் சிந்தனைப்போக்கிலும் மட்டுமன்றி, அதன் தொடர்ச்சியாக தமிழ் நாட்டிலும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாயின. தனிமனித உரிமை, சமுதாய நலன் என்பன வற்புறுத்தப்படும் சமூக ஜனநாயகம், பொதுவுடைமைப் போக்குகள் அறிமுகமாகின்றன.

செல்திசைப்பற்றிய பிரிவுகள் காலப் பிரிவுகளாக ஆவது புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடியது என்பதுடன் எல்லா மொழிகளுக்

கும் எல்லா இலக்கியங்களுக்கும் அவை அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக ஆங்கில இலக்கியத்திலும் கூட, மத்தியகாலம், மறுமலர்ச்சிக்காலம், மனோரதிய காலம், யதார்த்தவாத காலம், இருத்தலியற் காலம், நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம் என்ற செல்திசைப் பிரிவுகளைக் காண முடியும். தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்கு இலக்கியங்களில் ஊடுருவிய காரணங்களால் ஆங்கிலேய மறுமலர்ச்சி இலக்கியப் பண்புகள் தமிழ் இலக்கியத்திலும் தாக்கம் செலுத்தலாயின. அதன் தொடர்ச்சியாக ஈழத்திலும் அது எதிரொலித்தல் இயல்பாக நேர்ந்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டைப் பொறுத்தளவில் அதற்கு முந்திய மற்றெந்தக் காலத்தையும் விட விஞ்ஞான தொழிற்புட்ப, அரசியல் துறைகளில் இவ்வுலகம் பெரும் மாறுதல்களைக் கண்டது. அதன் பயனாய் மக்கள் வாழ்வு, பண்பாடு, கலை, இலக்கியம் எல்லாம் தாக்கத்துக்குப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. ஒட்டுமொத்தமான உலக இலக்கியத்தின் செல்திசையும் பரிமாணங்களும் பெருமளவிற்கு பாதிப்புற தேர்ந்தமையும் இயல்பானதே.

இதன் இன்னொரு சிறப்பு என்ன வெனில் மொழி தேசவாரியாக இலக்கியங்களைப் பார்ப்பதற்கு அப்பால் 'உலக இலக்கியம்' என்னும் பொது அடையாளத்தில் இவற்றை நாம் நோக்க முடிகிறது. மேற்கூறியவாறு விஞ்ஞான அரசியல் தொழிற்புட்பத் துறைகளில் அதீத வளர்ச்சிகளும் மாற்றங்களும் உருவாகியமை அவற்றின் உபவிளைவாய் மானுட அனுபவங்கள் பொதுத்தன்மை கொள்ள நேர்ந்தமை, உலக மக்களிடையேயான கல்வி வளர்ச்சி வீதமும், அச்சிடப்படும் நூற்களின் தொகையும் வகையும் அதிகரித்தமை, மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளின் பயனாய் மொழி; தேச எல்லைகளைத் தாண்டி இலக்கியப் படைப்புக்கள் உலகெங்கும் பரவும் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றமை போன்ற காரணிகளால் உலக இலக்கியம் என்கின்ற மகத்தான ஒன்றை நாம் அறிமுகம் கொள்ளமுடிந்தது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் இலக்கியங்களோடு மட்டும் மட்டுப் படுத்தப்பட்டிருந்த எமது ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் 18 இன் பின் ஆங்கில அறிமுகத்திற்கும் 20இன் பின்னர் உலக இலக்கியத்திற்கும் அறிமுகமாக நேர்ந்தமை எமது செல்திசையை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றியது. முத்தலில்

பிரெஞ்சு ரஷ்ய இலக்கியங்களும் தொடர்ந்து சீன ஜேர்மன் வியட்நாமிய இலக்கியங்களுக்கும் அதற்கும் பின்னர் பலஸ்தீன ஆப் பிரிக்கா லத்தின் அமெரிக்க இலக்கியங்களையும் அவற்றின் செல்திசைகளையும் அறிமுகம் கொண்டோம்.

ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் உலக இலக்கியங்களின் தாக்கம் பற்றியும் சமூக திசைமைவில் இலக்கியங்களின் செல்திசை செலுத்தும் செல்வாக்கு பற்றியும் அழுத்திக் கூறாது ஈழத்திலக்கியத்தின் செல்திசை பற்றிக் கருத்தாடுதல் அசாத்தியம்.

ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்திலும் இலக்கியப் படைப்புக்களிலும் மிகவும் செல்வாக்கு செலுத்திய இலக்கியம் எதுவென நோக்கினால், அது சோவியத் இலக்கியமாகத் மிக அண்மைக்காலம் வரையில் அமைந்திருந்தது. ஆங்கில இலக்கியங்களும் அவற்றின் செல்திசைகளும் வெகுசன மட்டத்திலன்றி ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினரை மட்டுமே சென்றடைந்தன. இதற்கு மாற்றாக, சோவியத் இலக்கியம் மக்கள் மத்தியில் வரவேற்புப் பெற்றமைக்கு முக்கிய காரணங்கள் இரண்டு: அந்தப் படைப்புக்களும் அவை கட்டிய மாந்தர் தம் வாழ்வும் நிலையும் ஆதாரங்களும் அபிலாசைகளும் எமது சாதாரண மக்களையும்; அவர்தம் வாழ்வையும் ஒத்திருந்தமை. மற்றது அந்த இலக்கியம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் இலகுவாக கிட்டக் கூடியதாக இருந்தமை.

சமூக திசையமைவினை இலக்கியங்களின் செல்திசை எவ்வாறு தீர்மானிக்க முடியும் என்பதை பலஸ்தீனத்தின் தேசியக் கவியாகக் கொள்ளப்படுவரும் பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் மூத்த உறுப்பினர்களில் ஒருவருமான மஹ்மூட் தர்வீஷ் அழகாகக் குறிப்பிட்டார். 'கவிதைகள் ஒரு நாட்டை உருவாக்கி விட முடியாது தான் ஆனால் மக்களின் மனதில் தாயகம் பற்றிய ஒரு விம்பத்தை அவற்றால் உருவாக்கி விட முடியும்.'

ஈழத்திலக்கியத்தின் காத்திரமான செல்திசைச் சுவடுகள் 1940களில் மறுமலர்ச்சிக் காலத் துடன் ஆரம்பமாகின. அதனைத் தொடர்ந்து முற்போக்கு இலக்கிய காலம், நற்போக்கு இலக்கிய முனைப்புகள், தமிழ் தேசிய இலக்கியம், போர்க்கால இலக்கியம் என்கின்ற வழிகளினூடு அது பயணிக்கலாயிற்று. இவற்றுள் வீச்சும் விரிவும் கொண்

பாரதப் போரைப்பற்றியும் உலகப் பெரும் போர்களைப் பற்றியும் கூட இன்னமும் புனைவுகளும் தொடர்கின்றன எனும் போது ஈழப் போர்கள் பற்றிய படைப்புக்கள் இன்னும் காலாதி காலத் திற்கும் வரலாம். ஆனால் மிக முக்கியமான கேள்வி என்னவெனில் இப் போக்கு ஒரு செல்திசையாக முடியுமா என்பதே. நிச்சயமாக முடியாது என்பது தான் விடை. செல் திசை என்பது செல்ல வேண்டிய வழியைச் சுட்டுவதேயன்றி வந்த வழியைப் பார்ப்பது மட்டுமன்று.

டிலங்கியவை முற்போக்கு இலக்கியம். போர்க்கால இலக்கியம் என்பவை என்பதில் மாற்றுக் கருத்திருக்கமுடியாது. இவற்றுக் கெல்லாம் மூலமாய் முனையாயமைந்தமையால் மறுமலர்ச்சி இலக்கியம் தன் நோக்கில் வெற்றி அடைந்ததென்றே கூற வேண்டும். சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் வர்க்க முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றை ஒழித்து சமதர்ம சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப முழு முச்சுடன் செயற்பட்ட முற்போக்கு இலக்கியம் அந்த நோக்கத்தை முழுமையாக அடைய இயலாது போனாலும் பல வெற்றிகளைக் கண்டது சாதனைகளை நிகழ்த்தியது என்பதை மறுக்கவியலாது சர்வதேச அரசியல் போக்குகளின் பின் விளைவாக இலங்கையிலும் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் பிரிவுகளைக் காண நேரிட்டதில் மிதமான மற்றும் தீவிரமான போக்குகளைக் காட்டும் முனைப்புகள் அதனிடையில் ஏற்படலாயின. இரு பகுதிகளுமே சித்தாந்த அடிப்படையில் ஒத்து நின்ற போதிலும் தந்திரோபாய அடிப்படைகளில் மாறுபட்டனர். இருபகுதியினரினதும் எழுத்துக்களும் சமூக மாற்றங்களை நோக்கியதாயிருந்த போதிலும், தீவிர நிலைப்பாட்டினை எடுத்தோர் மக்கள் போராட்டங்களில் நேரடிப்பங்குகளையும் வகித்தனர்

இலக்கியத்தை அதன் எல்லைப் பரப்புகளை அகலித்து வெகுசனங்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதில் மு. போ. இலக்கிய இயக்கம் முக்கியமாக வெற்றி கண்டது. எனினும் ஏற்றத் தாழ்வுகளற்ற சமதர்ம

சமூகம் என்பது இன்னும் தொலைவிலேயே உள்ளது என்கின்ற உண்மையின் பின்னணியில் மு.போ.இலக்கிய இயக்கத்தின் தேவை இன்னும் உணரப்படுகிறது.

இதைப் போலவே இன ஒடுக்கு முறைகள், நில அபகரிப்பு, தரப்படுத்துதல், மொழியரிமை மறுப்பு இவற்றின் விளைவாயும் இவற்றுக்கு மாற்று வேண்டியும் முகிழ்ந்த தமிழ்த்தேசிய இலக்கியமும் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்புடன் நுழைந்து பெருமளவு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

இவற்றின் அடுத்தகட்டமாகிய போர் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியத்திற்கே ஒரு புது வரவாய் அமைந்தது. சோவியத் இலக்கியங்கள் ஆங்கில, சீன, இலக்கியங்கள் வியட்நாமிய இலக்கியங்களில் இவற்றின் ஊடாகவே போர்ப்படைப்புகளைத் தரிசித்த நாம் எமது சொந்த மண்ணின் அனுபவங்களை சொந்த மக்களுடாக சொந்த மொழியில் படிக்கலானோம்.

இதன் அடுத்தகட்டமாக அமைவது போருக்குப் பிந்திய படைப்புக்களின் வருகை. இலக்கியவாதிகள் பலரும் தத்தம் அனுபவங்களை, கண்ணோட்டங்களை, விமர்சனங்களை ஆக்க இலக்கியமாகத் தந்து வருகிறார்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய படைப்புக்கள் இந்த வகையில் வந்து கொண்டுள்ளன. இனியும் வரும். பாரதப் போரைப் பற்றியும் உலகப் பெரும் போர்களைப் பற்றியும் கூட இன்னமும் புனைவுகளும் தொடர்கின்றன எனும் போது ஈழப் போர்கள் பற்றிய படைப்புக்கள் இன்னும் காலாதி காலத்திற்கும் வரலாம். ஆனால் மிக முக்கியமான கேள்வி என்னவெனில் இப்போக்கு ஒரு செல்திசையாக முடியுமா என்பதே. நிச்சயமாக முடியாது என்பது தான்; விடை. செல்திசை என்பது செல்ல வேண்டிய வழியைச் சுட்டுவதேயன்றி வந்த வழியைப் பார்ப்பது மட்டுமன்று.

மு.போ.இலக்கிய செல்திசையோ த.தே. இலக்கிய செல்திசையோ சரியாக அமைந்த போதிலும் அவ்விரண்டும் தத்தம் செல்திசைகளில் காட்டிய இலக்கியங்களை அடைய முடியாது போனமைக்குக் காரணிகள் பல. பூகோள அரசியல் காய் நகர்த்தல்கள், உலக மயமாக்கல் நுகர்வோர் கலாச்சாரத் திணிப்பு, உலகவர்த்தக லாப முனைப்புகள், அதித தொழிநுட்ப வளர்ச்சி, அதற்கீடு கொடுப்ப

தற்கேற்ற பண்பாட்டு வளர்ச்சி யின்மை, சூழல் பிரச்சனைகள் போன்ற அக் காரணிகள் மேற்சொன்ன எமது செல்திசைகளை நோக்கிய பயணத்தில் தடைகளை ஏற்படுத்தியமை மட்டுமன்றி இனியும் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பயணங்களுக்குத் தடைக்கற்களாகவும் ஆகிவிட்டிருக்கின்றன.

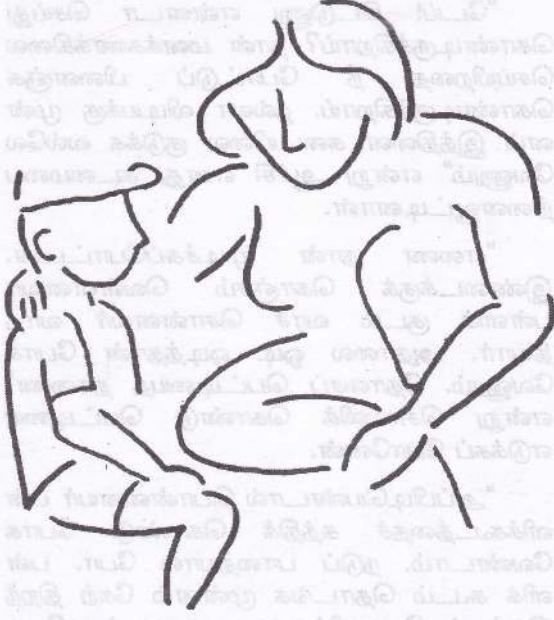
இவ்வளவையும் மனதிற் கொண்டு நோக்கும் போது இனி எமது செல்திசையாக அமையக் கூடியது / கூடியவை என்பது பற்றியே இங்கு நாம் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

வெற்றிகரமாகப் பயணித்து வெவ்வேறு தடைகள் காரணமாகத் தடங்கி நிற்கும் சமூக மற்றும் தேசிய விடிவிற்கான பயணங்களைத் தொடரும் செல்திசைகள் நிச்சயமாக மறுக்கப்பட முடியாதவை. தொடர வேண்டியவை.

இவ்விரண்டிற்கும் மேலதிகமாக உலக மாந்தர் என்கிற ரீதியில் வேறும் சில பொறுப்புக்களையும் கடமைகளையும் எமது செல்திசைகளாக வரிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டை காலம் நம்மீது சுமத்தியுள்ளது. அதாவது சமூகம் தேசியம் இவற்றுக்கு அப்பால் உலகப் பிரக்ஞைகள் என்ற முறையில் மூன்றாவ தான ஒரு செல்திசையையும் நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டியவர்களாயுள்ளோம். உலகமயமாக்கல் பெரு வர்த்தக முனைப்புகள் நுகர்வோர் கலாச்சாரம் இவற்றைப் பற்றிய பிரக்ஞைகள் மட்டுமன்றி சூழல் சீரழிப்பு அடிப்படைவாத வெளிப்பாடான உலக பயங்கரவாதம் என்பனவும் இங்கே எமது உடனடிக் கவனத்தைக் கோரி நிற்பவை. இவற்றுக்கும் மேலதிகமாக நுகர்வோர் கலாச்சாரத்தின் விளைவான விழுமியங்களின் சீரழிப்பு, மொழிச்சீரழிப்பு என்பனவையும் எமது கவனத்தை அவசரமாக வேண்டி நிற்கின்றன.

எனவே சமூகம், தேசியம், பூகோளம் என்கின்ற மூன்று தளங்களிலும் எமது செல்திசையை மீளமைக்க வேண்டிய பொறுப்பு எம்முன் உள்ளது. முக்கியமான தென்ன வெனில் இம்மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று உள்ளளவேனும் முரணானவையன்று. மாறாக மூன்றுமே சமாந்தரமானவைதான் இன்னும் சொல்வதெனில் சற்று அகன்ற நோக்கில் மூன்றுமே ஒன்றுதான்.

☆☆☆

பகிடி வதை

மாரிமுத்தன்

அதி

காலை நான்கு மணி. ஆச்சிக்கு மணிக்கூட்டு அலாரம் தேவை யில்லை. தப்பாமல் நேரத்திற்கு எழும்பிவிட வேண்டும் என்ற நினைப்போடு படுக்கைக்கு போகின்ற ஆச்சியின் நினைவு சித்திக்கத் தவறுவதில்லை. பகல் நேர வேலைகள் முடிய இரவு பத்து மணி ஆகிவிடும். நாள் முழுவதும் உழைக்கும் அலுப்பில் படுக்கிற ஆச்சிக்கு இது வழக்கமாகிவிட்டது. ஒழுங்கு ஒழுக்கமாகி விட்டது. அதவே நாளாந்த வாழ்க்கையின் ஒழுக்கமாகிவிட்டது.

பல்துலக்கி வாய் கொப்பளிப்பதற்காக அடுப் புக்கரியை எடுத்துத் தூளாக்கி உள்ளங்கையில் வைத்துக் கொண்டு, முற்றத்திற்கு வந்த ஆச்சி நேரத்தை உறுதிப்படுத்துவ தற்காக அடி வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறார். வானத்திலே விடி வெள்ளி வழமையான இடத்தில் பூத்திருக்கிறது. சூழ்ந்திருந்த நட்சத் திரங்கள் கண்களைச் சிமிட்டிச் சிமிட்டி, துயில் எழுந்தோரை வரவேற்கின்றன. நேற்று மதியம் சட்டிக்குள் போக விருந்து அதிஸ்டத்தால் தப்பிச் சென்ற ஆச்சியின் சேவல் சடசட என செட்டையை அடித்து, சோம்பலை முறித்து உரக்கக் கூவுகின்றது. அயல் வீட்டுச் சேவல்களும் கோரல் பாடுகின்றன. இருள் மறைகிறது. ஒளி மெதுமெதுவாக பரவுகின்றது. பறவைகளின் இன்னிசையும் ஆரம்பமா கிறது. அதி காலையில் துயில் எழும் நிர்ப் பந்தம் உழைக்கும் மக்களுக்கு மட்டுமே. அது

எழுதாத சட்டம். அவர்களை உற்சாகப் படுத்தி ஊக்கப்படுத்தும் அதி காலைப் பொழுதின் இயற்கை விந்தைகள் அவர்களுக்கு வலுவூட்டுகின்றன.

முற்றத்தில் நின்று பொக்கை வாய்க்குள்ளே அடுப்பங்கரியைத் தள்ளி கட்டு விரலால் தேய்த்துக்கொண்டிருந்த ஆச்சிக்கு வெளியில் ஆள் அரவம் கேட்கிறது. 'பொற்கொடியாள்' கூத்துப் பாடலை இடி ஓசையில் பாடித்திரியும் உக்கிரசேனர் வைத்திலிங்கம் மெதுவான குரலிலே பாடிக் கொண்டு மண்வெட்டியை தோளில் சுமந்து கொண்டு போகிறார். மற்றவர்களின் நித்திரையைக் குழப்பக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணம் அவருக்கு. கோமாளி கந்தையரும் குடக்கிப் பூதரும் நெருப்புச் சூலைப் பிடித்துக் கொண்டு அவரைப் பின் தொடர்கின்றனர். நாரியில் நாலுமுழத் துண்டு, தோளில் சின்னத் துவாய், நெற்றியில் திருநீறு இதுதான் தோட்டத்துக்கு வேலை செய்யப்போகும் அவர்களுடைய சீருடையும் தோற்றமும்.

"இப்ப வையாபுரியின் கோப்பிக் கடைகளை கட்டத் தொடங்கியிருக்கும். எங்களுக்கு காலமை உசார் தந்து ஊக்கப்படுத்திறது அவற்றை கோப்பி தானே. நாங்கள் அவசரமெண்ட படியா வந்திட்டம். கந்தையன் அங்கை இருந்து சுருட்டு வெளிச்சத்தோடை வந்திடுவன் என்று சொன்னவன்" பூதர் சொல்லிச் சொல்லி நடந்தார்.

“அங்கை எங்கடை சைவ கிணத்த டியிலை கூ சத்தம் கேக்குது. முதலிறைப்பு முடிஞ்சுது போல சுறுக்கா வாப்பா பிந்தினா அடுத்த இறைப்புக்காரர் அவலப் படுவினம்” என்று நடையைத் துரிதப் படுத்தினார் சோமர்.

முகம் கழுவின ஆச்சி குசினி வாசலில் தொங்கிய சிரட்டையிலிருந்து திருநீற்றை அள்ளி நெற்றியில் பூசி உச்சென்று, இரண்டு அடுப்புக்களுக்கும் நடுவில் இருந்த பலகைத் தடியில் இருந்தாள். அடுப்புக் கடியில் இலகுவாகப் பற்றக் கூடிய பன்னாடை கொக்கறை பாளையை வைத்து, அதற்கு மேலாக மெல்லிய விறகு தடிகளை அடுக்கி, தோசைக்கு கரைத்துவைத்த மாவை பெரிய பாளையிலிருந்து சிறிய சட்டியில் ஊற்றி வைத்தாள். சேலைத்தலைப்பு முடிச்சை அவிழ்த்து, நெருப்புப் பெட்டியை எடுத்து, ஒரு குச்சியினால் இரண்டு அடுப்பையும் மூட்டி விட வேண்டும் என்ற முனைப்போடு முயற்சித்த ஆச்சியின் முகத்தில் வெற்றிப் புன்னகை. ஒரு குச்சியை மட்டும் பாவித்து மூட்டியதால் ஏற்பட்ட பெருமிதம்.

சிறிது சிறிதாக விறகு எரியத் தொடங்கியது. தோசைத் தட்டுக்களில் இருந்து ஆவி வெளிவர நல்லெண்ணைச் சீலையைத் தட்டில் தடவித் தடவி மாவைத் தட்டில் ஊற்றி கனதியாக கச்சிதமாகத் தோசையை மாற்றி, சுருதி மாறாமல் இரு தட்டுக்களிலிருந்தும் தோசைகளை களகுக்கு மாற்றிக் கொண்டிருந்தாள் ஆச்சி. இது அவளுக்கு கைவந்த கலை. குப்பிவிளக்கு அடுப்புக்கு மேல் சுடர் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. “எடியே! செல்லம்மா இண்டைக்கு தம்பி வீட்டுக்கணக்கு செய்யவேணு மெண்டு சொன்னவன். அவனுக்கு நேரம் வராது. நீதான் சம்பல் இடிக்க வேணும். கனக்க கறிவேப்பிலையும் வெங்காயமும் போடு அப்பதான் ருசியாக இருக்கும். உடம்புக்கும் நல்லது. சுறுக்க இடிச்சுவா” என்று ஆச்சி சொன்னாள்.

நான் வெளிப்புறம் இருந்த குந்தில் இருந்து, லாந்தர் விளக்கைத் தூண்டி, படிக்கக்கூடிய அளவு வெளிச்சத்தை வரப் பண்ணி கணக்கு களைச் செய்துகொண்டிருந்தேன். அக்கா சம்பல் இடித்துக் கொண்டு வந்திட்டா. கறிவேப்பிலை வாசம் கமகமத்தது.

“டேய்! கிட்டுணு என்னடா செய்து கொண்டிருக்கிறாய்? நான் மனக்கணக்கிலை செய்யிறதை நீ போட்டுப் பினைஞ்சு கொண்டிருக்கிறாய். நல்லா விடியக்கு முன்னம் இத்தினை கடையிலை குடுக்க வல்லே வேணும்” என்று ஆச்சி எனது கடமையை நினைவுபட்டினாள்.

“எனை நான் முடிச்சுப்போட்டன். இண்டைக்குக் கொஞ்சம் வெள்ளனவா பள்ளிக் குடம் வரச் சொன்னவர் வாத்தியார். அதாலை ஓடி ஓடித்தான் போக வேணும். தோசைப் பெட்டியைத் தாணை” என்று சொல்லிக் கொண்டு பெட்டியை எடுக்கப் போனேன்.

“அப்பிடியெண்டால் பொன்னையர் பள்ளிக்கூடத்தைச் சுத்திக் கொண்டு போக வேண்டாம். நடுப் பாதையால போ. பள்ளிக் கூடம் தொடங்க முன்னம் கேற் திறந்திருக்கும். போகயிக்க கவனமா நடந்து போ. வரயிக்கை கெதியா ஓடிவா” என்று ஆச்சி சொன்னாள்.

பாடசாலைக்குக் கிழக்கே இருந்த கேற்றைத் திறந்து கொண்டு ஐம்பது யார் கடந்திருப்பேன். பெண்கள் விடுதி விறாந்தை அருகே பத்துப் பன்னிரண்டு பெண்கள் என்னை மறித்தனர்.

“தம்பி என்ன அவசரம்? ஆறுதலாக கதைச்சிட்டுப்போம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அதில் ஒருத்தி “தம்பி நல்லாக் களைச்சுப் போனான். பெட்டியை இறக்கி குந்தில வையடி பாவம்” என்று அவள் சொல்லி முடிக்கவில்லை. இன்னொருத்தி பெட்டியைத் திறந்து ஒரு தோசையை வாய்க்குள் தள்ளியபடி, “என்னடி வாசம். வாயூறுதடி. இப்பிடி தோசையை உங்கட வாழ்க்கையில் சாப்பிட்டிருக்க மாட்டியள். முழுதையும் திண்டிடுவன்... காசுக்குத்தான் யோசனையாய்” என்று நளினம் காட்ட, இன்னொருத்தி “ஒரு தோசையைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, எங்களுக்கும் போடிங்கிலை ஆடிக்கொருக்கா ஆவணிக் கொருக்கா தோசை சுட்டுத்தாறவையல்லே அது தோசையே, ரொட்டியல்லோ” என்று சிரிக்க, எனக்கு அவர்களின் அட்டகாசம் பொறுக்க முடியவில்லை. கோபம் பொத்திக் கொண்டு வந்தது. மண்டை விறுவிறுத்து ஏதோ செய்தது. கையும் காலும் தகிடு தத்தம் போட்டது. வியர்வை வழிந்து சாரம்

நனைந்தது. வந்த அழகையை அடக்க முடியவில்லை. அதுகளுக்கு முன்னுக்கு ஒரு மாதிரி அடக்கிக் கொண்டேன்.

பேந்திப் பேந்திப் விழி பிதுங்க நிமிர்ந்து பார்த்தேன். எங்கட குஞ்சக்கா நிக்கிறாள். நடுச் சமுத்திரத்திலை தத்தளிக்கிற என்னை தூக்கி ஏற்றுகிற ஓடம் போல தெம்பு வந்து நம்பிக்கை பிறந்தது. “குஞ்சக்கா! என்ன இவையின்ற பகிட்யும், விளையாட்டும், சிரிப்புமும், சனைப்பும் எனக்குச் சீவன் போகுது. பள்ளிக்கூடம் போகவேணும். கிளிச கெட்டதுகள்.” நான் சொல்ல குஞ்சக்காவும் அவர்களுள் ஒருவரா சிரிக்கிறாள். பார்த்தா அவையின்ற லீடர் போல நின்று “இல்லை கிட்டி” என்று ஏதோ சொல்ல வந்தாள். எனக்கு நம்பிக்கை கெட்டுப்போச்சுது. என்ன செய்யிறது என்று ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இரண்டு பெட்டையளைத் தள்ளிப்போட்டு தப்பிப் பாய்ந்து ஓடினது தான் தெரியும். என்னமாதிரி ஆச்சியடிக்கு வந்தேன் என்று தெரியாது.

என்னுடைய படபடப்பைப் பார்த்த ஆச்சி “பள்ளிக்குடத்துக்குப் போசுப் பிந்திப் போச்சு எண்டு பதகளிக்கிறியே! இப்பதான் மணி அடிச்சது. இரண்டு தோசையைத் திண்டிட்டு ஓடிப்போ” என்றாள்.

பதட்டத்திலை பெட்டியை விட்டிட்டு வந்திட்டாய் போலை. பின்னேரம் காசுக்குப் போகயிக்கை மறந்து போகாதை. என்றதற்கு நானும் “ஓமணை எல்லாத்துக்கும் பிறகு வாறன்” என்றபடி, தந்த தோசையைச் சாப்பிட்டு, வாய் கொப்பளித்து, நனைத்த கையை சாரத்தில் துடைத்தபடி. குந்தில் கிடந்த கொப்பி புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு பாடசாலைக்கு ஓடினேன்.

பாடசாலை கேற்றைத் திறந்து, தாமதத் திற்கு தண்டனை நிச்சயம் என்ற பயத்துடன் எட்டிப் பார்த்தேன். இராமலிங்கம் வாத்தியாரைக் கண்டிட்டன் என்றால் தப்பிக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்து மெது மெதுவாக அசைந்தேன். ஆசிரியர் அறை வாசலில் இராமலிங்கம் வாத்தியார் நின்றார். தாகத்தில் தவிக்கிறவனுக்கு தண்ணீர் கிடைத்த மாதிரியான உணர்வு எனது உடல் உள்ளம் எல்லாம் பரவிக்குளிரச் செய்தது. “வாரும் கிருஸ்ணர்! கிருஸ்ணர் வாரும்!” என்று அன்பொழுக வாத்தியார் அழைத்த அழைப்பு, சபிக்கப்பட்ட ஏழைகளில் இறை வளைத் தரிசிக்கும் அவருடைய மெய் மெய்

யான, போலித்தனமற்ற, கபட நடப்பில்லாத அழைப்பு என்னை அனலில் பட்ட மெழு காக்கி உருக்க என்னுடைய அழுத்தத்தையும் பீறிக்கொண்டு கண்ணீர் கரை புரண்டது. விம்மல் ஒலியை அழுக்கி அடக்கிக் கொண்டேன்.

“கிருஸ்ணர் அழவேண்டாம். பிந்திய தற்கான அனுமதியை நான் பெறுகிறேன். காரணம் இல்லாமல் காரியம் இல்லை. இனிச்சொல்லும் தாமதத்திற்கு காரணம் என்ன?” என்றார்.

நடந்தவற்றை எல்லாம் விலாவாரி யாகச் சொன்னேன். மீறி வந்த அழகையை அடக்கி அடக்கிச் சொன்னேன்.

“அழாதையும் இது பருவக் கோளாறு. விடுதி வாழ்வின் விரக்தியும் கூட. திட்டமிடப்பட்டது அல்ல. எழுந்தமான விளையாட்டு. அளவுக்கு மிஞ்சியதால் வதையாய் போட்டுது. மகள் குஞ்சவும் அங்கை இருக்கிறபடியா ஒரு பிழையும் நடவாமல் பாப்பாள். தொட்டிலில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து. நீர் கவலைப்படாதையும். நல்லதை நினையும் நல்லதைச் செய்யும் நன்மை செய்தால் நன்மை தான் விளையும். அயன்ஸ்ரன் சொல்லியிருக்கிறார் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அதை யொத்த பிரதி செயல் உண்டு” என்று ஒரு ஞானோபதேசமே செய்தார்.

“அடுத்த வகுப்புக்கு நேரமாகுது. சிவ புராணம் தட்டுத் தடுமாறாமல் சொல்லிக் கொடுக்கவேணும். ஈஸ்வரமூர்த்தியுடன் சனிக்கிழமை சன்மார்க்க சபையில் செய்யப் போற கருத்தாடல் நிகழ்வும் ஒத்திகை பார்க்கவேணும். அதுதான் வெள்ளை பாடசாலைக்கு வரச் சொன்னான். பாடசாலை முடிந்ததும் பார்த்துவிட்டுப்போம்” என்றார் வாத்தியார்.

“நான் சிவ புராணம் சொல்லிக் கொடுக்க, பெரியாக்கள் திருப்பிச் சொல்ல எனக்கு வெக்கமாகவும், பயமாகவும் இருக்குது” என்றேன்.

“பரவாயில்லை நீர்தான் சொல்லிக் கொடுக்க வேணும். ஏழ்மை என்றாற் போல் தாழ்வுச்சிக்கலில் தவிக்கக் கூடாது. அது பிற்காலத்தை பாதிக்கும்” என்றார் ஆசிரியர்.

அடுத்த வகுப்புக்கான மணி ஓசை கேட்டது. என்னை எனது வகுப்பில் சேர்த்

துவிட்டு தனது வகுப்பிற்குப்போனார். வாத் தியாருடைய அகத்தாய்மையும், புறத் தூய் மையும் என்னைக் குடைந்து குடைந்து ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தது. அவருடைய உருவும் உயிர்ப்பும் மின்சாரம் உடலில் பாய்ந்தது போல என்னுள் ஊடுருவி உயிர்ப்பூட்டியது. ஆசிரியர் சொன்னதை எல்லாம் செய்து விட்டு, வீடு திரும்பினேன்.

ஒரு ஆளின் கோலங்குறியிலிருந்து அவரைப்பற்றியோ அல்லது ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றியோ எடை போடக்கூடிய ஆற்றல் ஆச்சிக்கு இயல்பானது. பெட்டியில் லாமல் பதட்டத்துடன் காலையில் நான் நின்றதைப் பற்றி யோசித்து, யோசித்து குழம்பி இருப்பா, பாவம்! ஆறுதல் படுத்த வேண்டும் என்ற நினைப்போடு படலையை திறந்து மெல்ல நடந்தேன்.

முற்றத்தில் என்னைக் கண்ட ஆச்சி "டேய் பொண்ணையர் பள்ளிக்குடத்திலை நடந்தது எல்லாம் எனக்குத் தெரிஞ்சு போச்சு. உனக்கு கோபம் வந்திட்டுது போலை. அதுதான் காலமை படபடத்தனி. கோபம் வரக்குடாதா" என்ற ஆச்சியை வியப்புடன் பார்த்தேன்.

"என்னனை சொல்லுகிறாய் நடந்ததைச் சொல்ல நீ என்ன ஞானியோ ரிஷியோ. இல்லாட்டில் மாயக்கண்ணாடி ஏதேன் வைச்சிருக்கிறியோ? அங்கை நடந்ததைச் தெரிஞ்சா உருவந்து ஆடுவாய் என்று நினைச்சன். இப்ப இருக்கிற மாதிரியை பார்த்தால் ஆரோ அரை குறையாய் ஏதோ சொல்லி இருக்கினம் போலைகிடக்கு" என்றேன்.

"நான் சொல்லறேன் கேள். பிறகு சொல்லு அரைகுறையோ முழுசோ என்று... நீ பள்ளிக்குடம் போன கையோட இத்தினை கடையில் இருந்து எங்கடை வேலு இங்கை வந்தவன். தோசைப்பெட்டியையும், காசையும் தந்துபோட்டு இன்னும் இருபத்தைந்து தோசை இருந்தா வாங்கி வரட்டாம் என்று சொன்னவன்.

உப்பிடி அந்தரம் ஆத்திகேடு எண்டு ஆரேன் வருவினமெண்டு வழக்கமா கொஞ்சம் கூடுதலா மா கரைச்சு வைக்கிற னான். வராட்டில் இரவுச்சாப்பாட்டிற்கு எடுக்கிற னாங்கள் தானே என்று சொல்லிப் போட்டு சுட்டுக் கொடுத்தனான். நான் தோசை சுட்டுக்கொண்டு இருக்கையிக்கை வெளி

யிலை போன வேலு ஏதோ பூசிக் கொண்டு வந்தமணம் அடிச்சது. "மாமி சுட்டுப்போட்டியோ" என்று உசாராகக் கேட்டான்.

'ஓம் வேலு சுட்டுப்போட்டன்' எண்டதுதான், 'என்ன வேலு கீலு... ஸ்ரீமான் இராமலிங்கம் வேலுப்பிள்ளை தான் என்றை பேர். அப்பிடித்தான் கூப்பிட வேணும்' என்று சொன்ன வேலு என்றை உள்விழுந்த சொக்கையைக் கிள்ளித் தடவிக் கொண்டு 'மாமி பகிடிக்குச் சொன்னான்' என்று வாய் நிறைய சிரிச்சுப்போட்டு. போனவன். குதுவாது தெரியாதவனல்லே" என்றாள் ஆச்சி.

"அதெல்லாம் சரியனை. ஆராம் காகம் பெட்டியும் கடையிலை கொண்டுபோய்க் கொடுத்தது"

"ஓமடா அதைச் சொல்ல மறந்து போனன். உவள் எங்கடை மீனாட்சி யின்றை குஞ்சு தானாம் குடுத்தது. கொடுக்கையிக்கை ஏதோ அவசர தேவைக்கு இருபத்தைந்து தோசையை சொல்லாமல் கொள்ளாமல் எடுத்துப்போட்டம். குறை நினை யாதையுங்கோ என்று சொல்லிக் கொடுத்தவளாம்" என்று சொல்லிக் கொண்டு குசினிக்குள் போய்விட்டா, "அப்ப சரியனை" என்று எனது வாய் சொல்லியது. மனம் எங்கோ எல்லாம் ஊசலாடியது. இராமலிங்கம் வாத்தியாரின் ஞானோபதேசம் மண்டைக்குள் புகுந்து மனத்தை நெருடியது.

நான் தான் தவறு செய்து விட்டேனோ என்ற குற்ற உணர்ச்சி குறுகுறுத்தது. சாமானிய மனிதர்கள் எல்லோரும் இயல் பிலே நல்லவர்கள். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் சில வேளைகளில் தவறிழைக்கின்றோம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் யாரோ பின்புறமாக வந்து எனது தோளைப் பிடிக்க நான் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

குஞ்சக்கா தான் தோளைப் பிடித்தது. அன்பினில் பூத்து அழகினில் மலர்ந்து களை கட்டியிருக்கும் அவாவின் முகம் இப்பிடி வாடியிருக்கே என்று மனம் வருந்தினேன்.

"விடயம் புரியாமல் உணர்ச்சி வசப் பட்டிட்டன். உங்ககளையும் கரைச்சல் படுத்திப்போட்டன். நீங்கள் விளங்கப் படுத்திக் கூப்பிட்டனிங்கள். நான்தான் முன்கோபப் பட்டு வந்துவிட்டன். நீங்கள் சொல்ல வந்ததை கேட்டிருந்தால் ஒரு பிரச்சினையும் வந்திராது. அவசரக் காரனுக்கு புத்தி மத்

திமம். மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ" என்று சொன்னேன்.

"நானும் மன்னிப்புக் கேட்கத்தான் வந்தனான். நாங்கள் பூனைகளாய் நீ சுண்டெலியாக இருந்தது தான் வந்த வினை. இப்ப எல்லாம் சரிதானே" என்று கேட்டாள் குஞ்சுக்கா.

"கிட்டி நீ நல்லாப்படிச்சு ஸ்கொலரிப் பாஸ் பண்ண வேணும். எங்களைப் போல

போடிங்கிலை இருந்து படிக்க வேணும். உத்தியோகம் பார்த்து ஆச்சி அப்புவை நல்லாகக் கவனிக்கவேணும்" என்று சொன்ன குஞ்சுக்காவின் கண்களில் நீர் முட்டியது. கழிவிரக்கத்தினால் நாங்கள் இருவரும் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒரு இனம் என்பதால் எனது கண்களும் கலங்கியது.

☆☆☆

விடுதல் இல்லா

விருப்பு

நாளைய உலகு உனக்கென விரியும்
பொறுத்திடும் தருணங்களில் மனது மலரும்
நடப்பும் நிகழ்வும் உமக்கென தெரியும்
முதிர்வில் உனக்கென நிலமும் நெகிழும்

உலகுள இயற்கை உமக்கென உளதாகும்
உலகினுள் வேற்றுமை தெற்றன தெரிவதாகும்
உலகிது எல்லோர் பொதுமையென கிடந்திடும்
விலக்கிடில் எப்படி மனமது நிறைந்திடும்

விரியும் விரியும் உறவுகள் விரியும்
அறிவோர் தெரிவர் அகமது மலரும்
அரிதில் கிடைப்பது அன்பெனத் தெரியும்
செறிவது இணைப்பே நாடொறும் நிலைக்கும்

சுடரும் சுடரும் ஒளிர்வென சுடரும்
அடங்கா மனதினில் விடுதலை வேட்கையில்
சுதந்திர உணர்வினில் வேற்றுமை கலையும்
இதந்தரும் இணைப்பே இயலுவ தாகிடும்

நாளை உலகினில் மாற்றம் நிகழ்ந்திடும்
நாட்டுவர் பொதுமை நாநிலம் செழித்திடும்
கொடுமை இல்லாக் குவலயம் நிறைந்திடும்
விடுதல் இல்லா விருப்பினில் செறிவோம்

விருத்தன்

புதுயுக நீதியின் வரலாற்றுப் பதிவு

பேர்போல் பிரெக்ற்றின்

'கோக்கேசிய வெண்கட்டி வட்டம்'

ஒரு உணர்வுப் பகிர்வு

தாயகம்

உலகப் புகழ் பெற்ற கவிஞரும் நாடக ஆசிரியருமான பேர்ட்டோல் பிரெக்ற்றின் 'வெண்கட்டி வட்டம்' நாடகம் கடந்த மாதம் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் வேறுபல இடங்களிலும் அரங்கேற்றப் பட்டது. இதனை குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருந்தார். யாழ். பிரதேச கலைஞர்களுடன் சிங்கள, மலையக கலைஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து பராக்கிரம நிரியெல்ல அவர்களின் மக்கள் களாரி நிறுவனத்தினர் இந் நாடகத்தை அளிக்கை செய்திருந்தனர். பராக்கிரம நிரியெல்ல நெறியாளரை செய்திருந்தார். உதவி நெறியாளராக கரதிதரன் பணியாற்றி இருந்தார். இன்னும் பலரது பங்களிப்புடன், பல்லினக் கலைஞர்களும் ஒன்றிணைந்து ஆற்றுகை செய்த இந்நாடகம் தமிழ் நாடக உலகுக்கு ஒரு புதிய வரவாக அமைந்தது. மக்கள் களாரியின் தேர்ச்சி பெற்ற நாடகக் கலைஞர்களுடன், வடபகுதியின் அனுபவம் மிக்க நடிகர்கள் தமது ஆற்றல் களை வெளிப்படுத்தி சிறப்பாக நடித்திருந்தனர்.

பிரபல சிங்கள நாடகக் கலைஞர் கென்றி ஜெயசேனா அவர்களால் 1957ல் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந் நாடகம் இலங்கையின் தென்பகுதியில் ஐம் பதுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் அரங்கேறியுள்ளது.

ஜேர்மனியில் பிறந்த பேர்ட்டோல் பிரெக்ட் 1917ல் ருஷ்யாவில் ஏற்பட்ட பொதுவுடைமைப் புரட்சியின் கொள்கைகளை

ஏற்ற மக்கள் கலைஞராக வாழ்ந்தார். கிட்லரின் போர்வெறி பிடித்த பேரினவாத நாசிசக் கருத்துக்களை அந்த மண்ணிலிருந்தே தனது கவிதைகளாலும் நாடகங்களாலும் எதிர்த்தார். இதனால் அரசின் ஒடுக்குதலுக்கு உட்பட்டு புலம்பெயர்ந்து பல நாடுகளில் வாழவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அங்கு இருந்து கொண்டும் கிட்லரின் ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் தோல்வியுறும் என்ற நம்பிக்கையை தனது கலைப் படைப்புக்கள் மூலம் வெளியிட்டார். சோவியத் ருஷ்யா மீது வலிந்து ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தைத் தொடக்கிய கிட்லருக்கு சோவியத் மக்களின் வீரம் செறிந்த போரட்டம் அழிவைத் தந்தது. அதன் பின் பெர்லின் நகருக்குத் திரும்பிய பிரெக்ட் யுத்தத்தால் பேரழிவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பொதுவுடைமைத் தாயகத்தை மீளப் புனரமைப்பதிலும், மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதிலும் தனது கலைப் படைப்புகள் மூலம் பங்களிப்பைச் செய்தார். அத்தகைய ஒரு கலைப் படைப்புக்களில் ஒன்றாகவே 'வெண்கட்டி வட்டம்' அமைந்தது.

பேரின் பின்னரான புனரமைப்புப் பணிகளில் ஈடுபடும் இரு கூட்டுப் பண்ணையைச் சேர்ந்தவர்களிடையே தத்தமது நிலத்தை பயன்படுத்துவதில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுகிறது. நிலத்தின் மீதான உடமை உறவுகளின் எச்ச உணர்வுகள் தேசத்து மக்கள் ஒவ்வொருவருக்குமான பொதுவளத்தைப் பெருக்கும் உணர்வுடன் முரண்படுகிறது. எனினும் பேராளரின் உதவியுடன் அதனை அவர்கள் நட்புணர்வுடன் பேசித் தீர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

எடுத்துரைஞர்களின் காட்சி போன்று இந் நாடகத்தின் ஆரம்பம் அமைகிறது. பிறிதொரு கலைப் படைப்பின் ஊடாக தனியுடமை உறவுகளின் தாக்கம் பற்றிய விழிப்புணர்வை அவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையில் இருந்து அடுத்து வெண்கட்டி வட்டமாக நாடகம் விரிகிறது.

மனித இனத்துக்கு மட்டுமல்ல விலங்கி னங்களுக்கும் கூட இயற்கை அளித்த பெருங் கொடை தாய்மை உணர்வு எனலாம். ஏதும் அறியாத, களங்கம் இல்லாத, வெள்ளை மனம் கொண்ட பிள்ளையை வளர்த்து ஆளாக்கி விடுவதில் தாய்மையின் பங்கு பிரதானமானது. தன்னலம் குறைந்த அந்த தாய்மை உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டே மனித உள் பண்பாடு விரிவ டைகிறது. கண்காணாத கடவு ளின் இயல்பை கற்பனை செய்யும் அடியவர் கூட 'தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே' எனவும், பரலோக சாம்ராஜ்ஜியத்தின் இயல்பை 'குழந்தைகளின் உலகம்' ஆகவும் இம் மானுட யதார்த்தங்களை வைத்துத்தான் அடையாளம் காண முடிந்தது.

மனிதவரலாற்றில் உடமை உறவுகளுக் குள் அழுந்தி மனிதம் சிதைவடைந்த போது பெண்கள் ஆண்களின் உடைமையாகவும், குழந்தைகள் பெற்றோரின் உடைமையாகவும் மாறிய நிலையில் தாய்மை உணர்வில் மட்டு மல்ல, குழந்தைகளின் வெள்ளை மனங்களி லும் களங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. வேதாக மத்தில் பழைய ஏற்பாட்டில் மன்னன் சொல மனுக்கு முன்பாக இரு தாயர் ஒரு பிள்ளையை தமதென்று வாதிடுகின்றனர். 'பிள்ளையை இரண்டாக வெட்டிப் பகிரும் படி' கூறும் தீர்ப்பு உண்மையான தாயை அடையாளம் காண உதவுகிறது. 12ம் நூற்றாண்டின் சீன 'வெண்கட்டி வட்டம்' வட்டத்துக்குள் நிற்கும் குழந்தையை வெளியே இழுக்கும் வேகத்தின் தீவிரத்தை வைத்து தாயை அடையாளம் காண் கிறது.

பிரெக்டின் 'கோக்கேசிய வெண்கட்டி வட்டம்' அதே முறையைப் பின்பற்றி இருந் தாலும் இரத்த உறவுக்கு அப்பால் அர்ப்ப ணிப்புடன் தூக்கி வளர்த்துப் பரா மரித்த தாய்மை உறவை வெளிப்படையாக முன் வைத்து நீதிகோரி நிற்கிறது. தனிச் சொத்து

டமையின் தீவிரத் தன்மைகள் அகற்றப்பட்ட சோவியத் மண்ணில் முகிழ்த்த புதிய பண் பாட்டுப் புரிதலில், தாய்மை உணர்வை மதிக் கும் புதிய நீதியாக வளர்ப்புத் தாயிடம் பிள்ளை சேர்க்கப்படுகிறது. தனி மனிதருகான நீதி இங்கு நுண்ணுணர்வுடன் நிறைவேற்றப்படு கிறது. ஆண்டாண்டு காலமாக நம்பி வந்த இரத்த உறவு, உடமை உறவு என்பனவற்றில் கலந் திருந்த பொய்மையும், அன்பு விரிவின் போதா மையும் இங்கு அம்பலமாகி நிற்கிறது.

இன்று மக்கள் மீது திணிக்கப்படும் நுகர்வுப் பண்பாட்டின் தாக்கத்தால் எமது குடும்ப, சமூக வாழ்வில் ஏற்படும் தனிச் சொத்துடமையின் தீவிர உணர்வுக்கும், மனித உறவுகளுக்கும் இடையிலான பெரும் இடை வெளியை நாம் நாளும் பொழுதும் நிதர்ச னமாகக் காண்கிறோம். அது நிலத்தின் மீது மட்டுமல்ல இன, மத, சாதி, பால் வேறு பாடுகளாக இத் தேசத்தின் துயரமாகவும் தொடர்ந்து நீள்கிறது. 'சுத்திச் சுத்திச் சுப்பற்றை கொல்லல்' என்பது போல பழகிப்போன சொத்துறவு வட்டத்துக்குள் நின்று பார்க் கும் போது இவற்றின் மிகக் கொடுமான விளைவுகளுக்கான காரணங்கள் தெரிவதில்லை. அவைகளை விதி என ஏற்று அந்த வட்டத் துக்கு உள்ளேயே அணைவரும் வாழ்ந்து வாழ்வை முடித்துக் கொள்ளும் நிலை எமது சமூகத்தில் தொடர்கிறது.

இத்தயை உணர்வுகளை மனதில் தொற்ற வைக்கும் இந்நாடகத்தின் கதை பழைய வர லாற்று நிகழ்வை அடிப்படையாகக் கொண் டிருந்தாலும் சமகால யதார்த்தத்தை வெளிப் படுத்தியபடி நகர்கிறது.

அதிகாரப் போட்டிக்கான யுத்தம், குடி யானவர்களின் எழுச்சி என்பவற்றால் பாதிக்கப் பட்ட ஒரு நகரத்தில் இருந்து கைகளில் தூக்கக் கூடியவற்றை - எடுத்துக் கொண்டு மக்கள் அவலத்துடன் ஓடுகின்றனர். அவர்

களுள் ஆளுனர் மனைவியும் அடங்குகிறாள். அவளுக்காக வண்டி காத்திருக்கிறது. தனது குழந்தையை விட தனக்கு விருப்பமான உடைமைகளை பாதுகாத்துச் செல்வதில் கவனமாக இருந்த அவள் நெருக்கடியான சூழலில் குழந்தையை விட்டுவிட்டு ஓடுகிறாள். அவ்வழியால் ஓடிவந்த ஒரு இளம் பெண் (சமையற்காரி குறாஷா) அக்குழந்தையை தவிக்க விட்டு ஓடமுடியாத நிலையில் தூக்கிச் செல்கிறாள். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் உயிரைப் பாதுகாக்கும் போர் நெருக்கடிகள், வாரிசு என்ற வகையில் குழந்தையைத் தேடிக்கொள்வதற்கு தேடி அவையும் படையினரின் எத்தனங்கள், சமூகத்தின் பழிச்சொற்கள், முகச்சுழிப்புக்கள், தனது காதலனது சந்தேகங்கள் என பல்வேறு துயரங்களையும் தாங்கி அக்குழந்தையை குறாஷா பாதுகாத்து வளர்க்கிறாள். போரும், கிளர்ச்சிகளும் தணிந்த நிலையில் ஆளுனரின் மனைவி நீதிமன்றில் பிள்ளைக்கான உரிமையைக் கோரி நிற்கிறாள். குடிமக்கள் கிளர்ச்சிகளுக்குப் பின்னர் ஏற்படுத்தப்படும் நீதி மன்றத்தில் நீதிபதியாக கிராமத்து எழுதுவினைஞர் அஸ்டக் நியமிக்கப்படுகிறார்.

“ஒரு புதியகாலம் எங்களுக்கு வருகிறது. அது உனக்கு மேலாலை முழங்கிக் கொண்டு போகும்... எல்லாம் ஆராயப்படும். வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரப்படும். குற்றவாளிகள் தங்களைத் தாங்களே ஒப்படைப்பார்கள். ஏன்? எந்த வழியிலும் அவையாலை சனத் திட்டை தப்பேலாது!” எனக் கூறும் அஸ்டக் தனது இரக்க சுபாவத்தாலும், அறியாமையாலும் ஒரு கொள்ளைக்காரனை தப்ப விட்டமைக்காக தன்னைத் தண்டிக்குமாறு கோரி நீதிமன்றத்துக்கு வந்த போதே அவன் நீதிபதியாக அமர்த்தப்படுகிறான். போலித்தனமான பகட்டுகள் ஏதுமின்றி வார்த்தைகள், நடத்தைகள் யாவும் குடியானவர்களுக்குரிய இயல்புகளுடன் ஒரு மக்கள் நீதிமன்றமாக அது அமைகிறது. மரபான மக்கள் விரோதச் சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள் அங்கு மீறப்படுகிறது. பெரிய சட்டப் புத்தகத்தில் ஏறி அஸ்டப் அமர்ந்து கொண்டே நீதி விசாரணை நடத்துவதை இதன் குறியீடாகக் கொள்ளலாம். இத்தகைய நீதிமன்றில்தான் தனிச் சொத்துரிமை உறவை மீறி உண்மையான மாண்பு அன்புறவின் அடிப்படையில் வெண்கட்டி வட்டத்தில் இருந்து பிள்ளையை இழக்காத தாயிடம் பிள்ளை சேர்க்கப்படுகிறது. இது ஒரு படிமமாக தாய் பிள்ளை உறவுக்கான புதிய நீதியாக மட்டுமன்றி உழுபவனுக்கும் நிலத்திற்கும், உழைப்பவனுக்கும் தொழிற்சாலைக்கும் உள்ள உறவு என

மேலும் பல தளங்களுக்கு இந்நீதித் தீர்ப்பின் எல்லைகள் விரிந்து செல்லக் கூடியதாக உள்ளது.

போரின் அவலங்களை முதல் வரும் காட்சிகள் வெளிப்படுத்தும் போது எமக்கு எமது மண்ணில் நாம் அனுபவித்த போர் அவலங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. அது போல நீதிமன்ற காட்சிகள் வரும் போது எமது நாட்டில் நிலவும் நீதிமுறை பற்றிய கேள்விகள் எமது மனங்களில் எழுகின்றன. இனப்பிரச்சினையை தீர்வின்றி வளர்த்து போரைத் தூண்டி மக்களையும் இளைஞர்களையும் கொன்றழித்தவர்கள் எந்தவித குற்ற உணர்வுமின்றி மீண்டும் அதே அரசியலை வசதி வாய்ப்புகளுடன் தொடர்கிறார்கள். அதனால் பாதிப்படைந்தவர்கள் சிறைகளிலும், வெளியேயும் தொடர்ந்து துன்புறுகின்றனர்.

நீதியின் தராசு ஒன்றுதான். ஆனால் அதற்குள் போடப்படும் சட்டங்கள் என்ற படிக்கள் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. தனிச் சொத்துடமையைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்கள் மிகச் சிலரின் குற்றங்களையும், நலன்களையும் பாதுகாக்கின்றன. பொது நலன்களுக்கான சட்டங்கள் அனைவருக்கும் நன்மை பயப்பதாக அமைகின்றன. இதையே ‘வெண்கட்டி வட்டம்’ நாடகம் சிறந்த கலை வடிவத்துக்கு ஊடாக புதுயுகத்தின் வரலாற்றுப் பதிவாக உணர்த்தி நிற்கிறது.

இவை வெண்கட்டி வட்டத்தின் இறுதிப் பாடல் வரிகள்.

‘இருக்கின்ற ஒன்று
எவர்க்கு நல்லதாய் அமையுமோ
அவரிடமே அது சென்றுவிடும்.
செழிப்போடிருப்பதற்காக
தாயன் புடையோரைப் பிள்ளை சேரும்.
பழங்களைத் தாம் பயப்பதற்காகப்
பள்ளத்தாக்குகள்
நீரிறைப்போரைச் சேரும்’

இந்நாடகத்தின் பாடல் வரிகளும் உரையாடல்களும் புதிய சிந்தனைத் தளங்களுக்கு பார்வையாளர்களை இட்டுச் செல்கின்றன. மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பது மட்டுமல்ல மக்களைச் சிந்திக்க வைப்பதே நாடகம் என்ற பிரெக்டிவ் இலக்கு இங்கு வெளிப்படுகிறது. இந்நாடகத்தின் ஆக்கத்திலும் அரங்க அளிக்கையிலும் பங்கு கொண்டோர் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளும் பாராட்டுகளும்.

☆☆☆

தலித்தியத்திலிருந்து தலித் விடுதலை நோக்கிய நகர்வு

● சி. சிவசேகரம்

“தலித்தியத்தின் முக்கியமான பலவீனம், இந்திய வர்ணாசிரமம் புறக்கணித்து ஒதுக்கிய ஒரு சனத்திரளை ஒன்றுபடுத்த இயலாமை மட்டுமல்லாது, தலித்துகள் எனப்பட்டோரின் நிலையில் அல்லது சிலசமயம் அவர்களைவிட மோசமான சமூக பொருளாதார நிலையிலிருந்த சமூகத்தினருடன் தலித்துக்களை இணக்கிச் சமூக ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான இணைந்த போராட்டங்களை முன்னெடுக்க இயலாமையுமாகும்.”

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில், தேசியகலை இலக்கியப்பேரவை முருகையன் கேட்போர் கூடத்தில்
16.10.2016ல் நிகழ்ந்த ஒக்டோபர் புரட்சியின் ஜம்பதாவதாண்டு நினைவு ஆய்வரங்கில் வாசிக்கப்பெற்ற
கட்டுரை

தலித்தியம் என இந்தியாவில் - குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் - முன்னெடுபட்ட சாதி அடையாள அரசியல் சில பிரச்சனைகளைப் பேசுவதைக் கவனமாகத் தவிர்த்துள்ளது. முக்கியமாக வர்க்கமும் வர்க்கப் போராட்டமும் ஏகாபத்தியமும் தேசிய இனப் பிரச்சினைகளும் போன்றவை பற்றிய கவனிப்புக் குறைவாக இருந்தது; அல்லது இல்லாதிருந்தது. இவ்வாறான தலித்திய அணுகு முறை இரண்டு தசாப்தங்களாக மாநில அரசியலிலும் - அதன் மூலம் - முழு இந்திய அரசியலும் பாரிய தாக்கத்தை விளைத்தது. ஆனால் அதன் ஒட்டுமொத்த விளைவு ஏமாற்றமளிப்பதாகவே இருந்தது.

தலித்தியத்தின் முக்கியமான பலவீனம், இந்திய வர்ணாசிரமம் புறக்கணித்து ஒதுக்கிய ஒரு சனத்திரளை ஒன்றுபடுத்த இயலாமை மட்டுமல்லாது, தலித்துகள் எனப்பட்டோரின் நிலையில் அல்லது சிலசமயம் அவர்களைவிட மோசமான சமூக பொருளாதார நிலையிலிருந்த சமூகத்தினருடன் தலித்துக்களை இணக்கிச் சமூக ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான இணைந்த போராட்டங்களை முன்னெடுக்க இயலாமையுமாகும்.

தலியத்தியத் தலைமைகள், தொடக்கத்தில் சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடும்

பாரபட்சம் வன்முறை உட்பட்ட சமூகக் கொடுமைகளும் உரிமை மறுப்புகளும் பற்றிப் பேசியபோதும், விரைவிலேயே அவர்களுடைய கவனமெல்லாம் மாநிலங்களவையிலும் பாராளுமன்றத்திலும் உள்ளூராட்சிகளிலும் அதிகாரத்தையும் பதவிகளையும் பற்றியதாகியது. இலங்கையில் சிறுபான்மைத் தேசியங்கள் பேசும் இன ஒற்றுமை போன்று இந்தியாவின் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வெவ்வேறு வகை அரசியல் தரகுகளை மனதிலிருத்தியே தலித் அரசியல் நடந்தது. வெவ்வேறு ஒடுக்கப்பட்ட சாதிச் சமூகங்களது கட்சிகளின் வளர்ச்சியால் அவற்றின் ஆதரவில் தங்கியிருந்த தேசியக் கட்சிகளின் (முக்கியமாகக் காங்கிரசின்) வாக்கு வங்கிகள் வலுவிழந்தன. எனவே, ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் பெரும்பான்மையினராயிருந்த உத்தரப் பிரதேசத்திலும் வேறும் வட இந்திய மாநிலங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரதும் (அதாவது தலித்துகளதும்) பிற ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரதும் கூட்டணிகள் தேர்தல் மூலம் ஆட்சிக்கு வர இயலுமானது. ஆனால் இவ்வெற்றிகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களதும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களதும் சமூக உயர்வுக்காக நீண்டகால நோக்கில் அதிகம் செய்யவில்லை. தேர்தல் வெற்றிகள் தோற்று வித்த

சடங்குக்காக அம்பேத்காரையும் பெரியாரையும் உயர்த்திப் பிடிப்பதை இடதுசாரிக் கட்சிகள் தவிர்ப்பது நல்லது. மெச்ச வேண்டியவை அவர்கள் தமது காலச் சூழலில் அவர்களுடைய பார்வைகளின் வரையறைக்கு உட்பட்டு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக ஆற்றிய பணிகளே. அவர்களின் ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் எக் காலத்துக்கும் பொருந்துவதாக எண்ணத் தூண்டும் வழிபாட்டு மனோபாவம் பற்றி தலித்துக்களும் கவனத்துடன் இருக்க வேண்டும்.

புது நம்பிக்கைகளும் எதிர்பார்ப்புகளும் தலைமைகளின் தேவைகளும் நோக்கங்களும் விலகலாயின.

இப் பின்னணியில் சமூக ஒடுக்கலுக்குட்பட்ட சாதியினர் அனைவரதும் உடன்பாடு என்பதன் இடத்தில், குறிப்பிட்ட சாதிக் கட்சிகளின் அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்கு மாறு வலிய கட்சிகளுடன் கூட்டமைப்பு என்ற நிலைக்குத் தலித் பாராளுமன்றக் கட்சி அரசியல் திசைமாறியது. இதன் விளைவாக, இந்தியாவின் படுபிற்போக்கான சாதிய-இந்துத்துவ அரசியற் கட்சியான பாரதிய ஜனதா கட்சியுடன் கூட்டணி அமைக்கும் நிலைக்குத் தலித்தியம் தாழ்ந்தது. அது மட்டுமன்றி குஜராத்தின் முஸ்லீம் விரோத வெறியாட்டத்தில் தலித்துகளும் பழங்குடியினரும் பங்குபற்றியமை தலித்திய அரசியலின் வறுமையின் விளைவெனலாம்.

குறிப்பாகத் தமிழகத்தில், தலியத்தியம் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு சாதிக்கும் ஒரு கட்சி எனுமளவுக்குச் சீரழிந்து, தேர்தல் சந்தர்ப்பவாத நோக்கில் வன்னியர் சங்கம் எனத் தொடங்கிப் பட்டாளிமக்கள் கட்சி (பா. ம.க.) என வடிவம்பெற்ற கட்சியும் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் எனும் தலித் கட்சியும் தேர்தல் நோக்கில் அமைத்த கூட்டணி இரண்டு மாநிலங்களவைத் தேர்தல்களினளவுக்கு மேல் நிலைக்கவில்லை. இப்போது, பா.ம.க. தலித் விரோத வன்முறையில் ஈடுப

டும் ஒரு இடைநிலைச் சாதிக் கட்சியாகி விட்டது.

இந்தியாவில் சாதியத்தின் தோற்றுவாய் எதுவாயினும், பார்ப்பனிய வருணாசிரமம், அதை அதன் இன்றைய வடிவிற்குக் கொண்டுவருவதிலும் தீண்டாமையை இந்து மதங்களின் விலக்க இயலாத ஒரு பகுதி யாக்குவதிலும் பெரும் பங்களித்தது. ஆனால் இந்திய முதலாளியத்தின் வருகையின் பின் - அல்லது பிரித்தானிய கொலனிய ஊடுருவலின் போதிலிருந்து என்றுங் கூறலாம் - இந்தியாவின் சாதியத்திற்குத் தத்துவார்த்த நியாயப் படுத்தலைப் பார்ப்பனியம் வழங்குமளவுக்குச் சாதிய நடைமுறைப்படுத்தலில் நேரடியாகப் பங்களிக்கவில்லை. பார்ப்பனியம் இன்னமும் மதத்துடனும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களுடனும் நெருக்கமான உறவைப் பேணினாலும், சாதிய ஒடுக்கு முறையைச் செயற்படுத்துவதில், அண்மைய நூற்றாண்டுகளில் வலுப்பெற்ற ஆதிக்க சாதிகளே பெரும் பங்களிக்கின்றன.

எனவே தான் பார்ப்பனிய எதிர்ப்பு என்பதைப் பார்ப்பன சாதி மேட்டுக்குடிகளின் நலன் சார்ந்த அலுவல்களை இலக்கு வைப்பதுடன் நிறுத்த இயலாது. உண்மையில் பார்ப்பனியம் சமூகத்தின் ஆதிக்கச் சிந்தனையில் முக்கியமான ஒரு கூறாகி விட்டதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

இந் நிலையிலேயே பார்ப்பனியமும் இந்து வர்ணாசிரமமும் பற்றிய நிலைப் பாடுகளைக் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுச் சமூக மாற்றங்களுடன் சேர்த்து மீளாயவேண்டும். அக் காரணத்தாலேயே பெரியார் (ஈ.வெ.ரா.) அம்பேத்கர் ஆகியோரைப் பற்றிய வாசிப்புகளும் கூடிய நிதானத்துடன் அமைய வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும் தலித்திய பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாத அரசியலின் தோல்வி தலித் இளைய தலைமுறையினரிடையே- குறிப்பாக நவீன சாதியப் பாகுபாடுக்கு அன்றாடம் முகங்கொடுக்கும் நகர்- சார் இளைய தலைமுறையினரிடையே- மாற்றுச் சிந்தனைக்கு வழி ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவுகளைக் கடந்த ஆண்டு அடுத்தடுத்து நடந்த சில சம்பவங்கள் உணர்த்தின. ஐதராபாத் பல் கலைக்கழக உயர்பட்ட தலித் சமூக மாணவர் ரோஹித் வெமுலாவின் தற் கொலை சாதி ஒடுக்கு முறையை மக்கள் தளத்திற் பொதுப் பிரச்சனையாக்கியது. தலித் விடுதலைச்

சிந்தனை தலித்திய தேர்தல் அரசியலின்று விடுபடும் சாடைகளைக் காட்டியது. முஸ்லிம்க்கு எதிரான ஒடுக்கு முறைகளை முதன்மைப்படுத்தி ஜவஹர்லால் நேரு பல் கலைக்கழக மாணவர்கள் நடத்திய கூட்டங் களைத் தடுக்க நிருவாகமும் இந்துத்துவ மாணவர் அமைப்பும் எடுத்த கடும் நடவ டிக்கைகள் மாணவர்கள் மத்தியில் பலத்த எதிர்ப்பலையை எழுப்பின.

இப் பின்னணியில் தலித் மாணவர் இயக்கங்கட்கும் இடதுசாரி மாணவர் இயக் கங்கட்கும் போராட்ட ஒற்றமை ஏற்பட் டது. எனவே தலித்துக்கள் தம்முடைய சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு அப்பால் பிற சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் குரல் கொடுக் கும் நிலை உருவானது. இப்போக்கு ஆரோக்

பிரச்சினை உட்பட்ட பல் வேறு விடயங் களில் ஏற்பட்ட கடந்தகாலத் தவறான பார் வைகளைத் திருத்தவும் அண்மைக் காலங் களில் ஏற்பட்ட மிகையான குற்றத் - திருத்த முயற்சிகளைத் தவிர்க்கவும் இயலும்.

இவ்விடத்துச், சாதியம் பற்றிய வர்க்க நிலைப்பாடு சார்ந்த கண்ணோட்டம் எவ் வாறு சில தவறான போக்குகளைத் தவிர்க்க உதவியுள்ளது என்பதற்கு 1966ம் ஆண்டு ஒக்ற்றோபர் மாதம் வட இலங்கையில் உருவான தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கம் நல்ல உதாரணமாகிறது.

தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கம் என்பது தனிப்பட்ட எவருடைய சிந்த னையிற் பிறந்ததுமல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட நெருக்கடிச் சூழலில் உருவானதுமல்ல. அது

1969 ஒக்ற்றோபர் எழுச்சி சாதியத்தை அழிக்கவில்லை. அவ்வாறு எவரும் உரிமை கோரவில்லை. ஆனால் மீளமைக்க இயலா தளவிற்குச் சாதியத்தின் சமூக- பொருளா தார அடித்தளத்தை நொறுக்கியுள்ளது. வெளிப்படையான சாதிப்பாடுபாட்டைத் துணிந்து பகிரங்கமாகக் கடைப்பிடிப்பதை இயலாமலாக்கி மறைமுகமாக முன்னெடுக் கும் பாகுபாட்டைப் பொதுப் பார்வைக்குக் கொண்டுவரவும் போராடி முறியடிக்கவுமான தைரியத்தை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அளித்துள்ளது.

கியமானது. அடையாள அரசியல் மூலம் வெவ்வேறு சமூக ஒடுக்குமுறைகளைப் பிரித் துப் பார்க்கும் நோக்கும் ஒடுக்கப்பட்டோர் தமது எதிர்ப்பைக் குறுகிய எல்லைக்குள் முடக்கித் தனிமைப்படும் அவலமும், இப் போது உருவான புதிய ஒற்றுமையால் திருந்த இடம் உள்ளது

எனினும் இன்னும் நீண்ட தூரம் போக வேண்டியுள்ளது. சடங்குக்காக அம்பேத்கா ரையும் பெரியாரையும் உயர்த்திப் பிடிப்பதை இடதுசாரிக் கட்சிகள் தவிர்ப்பது நல்லது. மெச்ச வேண்டியவை அவர்கள் தமது காலச் சூழலில் அவர்களுடைய பார்வைகளின் வரையறைக்கு உட்பட்டு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக ஆற்றிய பணிகளே. அவர் களின் ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் எக் காலத்துக்கும் பொருந்துவதாக எண்ணத் தூண்டும் வழிபாட்டு மனோபாவம் பற்றி தலித்துக்களும் கவனத்துடன் இருக்க வேண் டும். அதாவது, சாதிப் பிரச்சனையை யும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஒரு பரிமாணமாக நோக்குவதற்கு இடதுசாரி இயக்கம் பழக வேண்டும். அதன் மூலமே தேசிய இனப்

ஒரு நீண்ட போராட்ட வரலாற்றின் முதிர் விற் தோன்றியது. அதன் வலிமை, மாக்கிய லெனினியம் வற்புறுத்தும் வர்க்கக் கண் ணோட்டமும் நிலைப்பாடும், பரந்து பட்ட ஐக்கிய முன்னணி, வெகுசன மார்க்கம் ஆகிய மூன்றிலும் தங்கியிருந்தது.

தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக் கம், அதற்கு முன்பிருந்தே சாதியத்துக் கெதிராக உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடுத்துவந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்- குறிப் பாக அதன் மாக்கிய லெனினிய மரபின்- வழிகாட்டலில் நடந்த சாதிய எதிர்ப்பு இயக்கங்களின் ஒரு உச்ச கட்டம் என்ப தால், அப் போராட்டத்தை நெறிப்படுத்த மாக்கிய லெனினிய வாதிக்கு முடிந்தது.

அதன் விளைவாகச் சாதிய எதிர்ப்பைச் சாதிகளிடையிலான மோதலாக மட்டும் நோக்காமல் ஒரு சமூக ஒடுக்கமுறைக்கு எதிர்ப்பாக நோக்க முடிந்தது. அதைவிடச் சாதியத்துக்கு நெருக்கமான வர்க்கப் பரி மாணத்தை முன்னணிக்குக் கொண்டு வந்து ஒடுக்குமுறையாளர்களது பிரபுத்துவ- முத லாளிய அடையாளத்தையும் ஒடுக்கப்பட்

கரிதாக, ஐந்து விரல்களுடனும் ஒரு கையுடனும்
ஒரு கைக்களவான வெளியுடன்
இருளிடமொரு துளையுண்டு.
தமது இரகசியங்களைச் செங்கற்களுள் மீளப் புதைத்து
மரித்தோர் நடமாடுவதாய்
இருளிடமொரு வீடுண்டு.
கற்களிடமிருந்து பேசண்டு
கிணற்றாழத்தில் முட்செடிகளிடையே திணறும் குரல்களை
இருள் கொல்கிறது.
காட்டின் இருண்ட இதயத்தினின்று
ஒரு கடுமையான எதிர்ப்புக் கூக்குரல்,
ஒரு கூச்சல் எழுகிறது.

இ
ரு
ள்

ஸன் ஶாக்ரான் (Ghassan Zaqtan)
தமிழில் ; சி. சிவசேகரம்

டோரின் உழைக்கும் வர்க்க அடையாளத் தையும் வற்புறுத்த முடிந்தது. போராட்ட அணுகுமுறையில், மாக்கிய லெனினிய ஐக்கிய முன்னணிக் கோட்பாடு இப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவாக இணையக் கூடிய அனைத்துச் சக்திகளையும் ஒன்று படுத்துவதை இயலுமாக்கியது. அத்துடன், சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டம், ஒரு வெகுசனப் போராட்டமாகத் - தேவைக்கமைய ஆயுதந் தாங்கிய போராட்டமாகத் - தன்னைத் தகவமைத்தது.

1969 ஒக்ரோபர் எழுச்சி சாதியத்தை அழிக்கவில்லை. அவ்வாறு எவரும் உரிமை கோரவுமில்லை. ஆனால் மீளமைக்க இயலாதளவிற்குச் சாதியத்தின் சமூக-பொருளாதார அடித்தளத்தை நொறுக்கியுள்ளது. வெளிப்படையான சாதிப்பாகுப்பாட்டைத் துணிந்து பகிரங்கமாகக் கடைப்பிடிப்பதை இயலாமலாக்கி மறைமுகமாக முன்னெடுக்கும் பாகுபாட்டைப் பொதுப் பார்வைக்குக் கொண்டுவரவும் போராடி முறியடிக்கவுமான தைரியத்தை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு

அளித்துள்ளது. எஞ்சியுள்ள போராட்டம் சமூகச் சிந்தனைத் தளத்திலானது. மரபு என்ற பெயரில் ஊறியுள்ள தீய வழமைகளை எதிர்கொள்வதற்கு இடைவிடாத போராட்டம் ஒன்றைத் தொடரவேண்டியுள்ளது.

எக்காரணத்தாலோ, இந்திய இடதுசாரி இயக்கம் இலங்கை இடதுசாரி இயக்கத்தின் பாடங்களைக் கற்கத் தவறியுள்ளது. பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாத அரசியலின் பாதகமான பாடங்களையும் சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டத்தின் வெற்றிகளின் சாதகமான பாடங்களையும் இந்திய இடதுசாரி இயக்கமும் குறுகிய அடையாள அரசியலிலிருந்து மெல்ல விடுபடத் தொடங்கியுள்ள தலித் விடுதலைப் போராட்டமும் கற்கவேண்டும். எனவே 1968 ஒக்ரோபர் எழுச்சியின் பாடங்களை உரிய விளக்கங்களுடன் சர்வதேசப் பார்வைக்கு வழங்குவது ஈழத்து மாக்கிய லெனினியவாதிகளின் வர்க்க-நிலை சார்ந்த வரலாற்றுப் பொறுப்பாகும்.

☆☆☆

மாறும் உலக ஒழுங்கில் பிராந்தியவாதமும் தேசநலனும்

• தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

பல்தேசியக் கம்பெனிகள் தேச எல்லைகளைக் கடந்து செயற்பட்ட நிலையில் தேச-அரசுகளின் கொள்கை உருவாக்கத்தில் ஆதிக்கத்துக்குரியவர்களின் பிராந்திய நலன்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கின. இவை காலப்போக்கில் பிராந்தியத்துக்கான ஆதிக்கப்போட்டி முற்றுகையில் ஏதாவது ஒரு ஆதிக்கச்சக்தியின் பக்கஞ்சார்ந்து தேச அரசுகள் செயற்படத் தலைப்பட்டன. பிராந்தியத்துக்கான ஆதிக்கத்தை உலக ஒழுங்கு தீர்மானிக்கும் நிலையில் மறைமுகமாக தேச அரசுகளின் கொள்கை வகுப்பை முடிவுசெய்யும் ஒன்றாக உலக ஒழுங்கு மாறிவிட்டது.

அறிமுகம்

கடந்த அரை நூற்றாண்டுகால உலக அரசியல் பாரிய மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. இதை குறிப்பாக மூன்று காலப் பரப்புக்களாக பிரிக்கலாம். முதலாவது இரண்டாம் உலகப் போரையடுத்த அமெரிக்கா - சோவியத் யூனியன் இடையிலான ஆதிக்கப் போட்டியை மையப்படுத்திய இருமைய உலகம், பின்னர் சோவியத் யூனியனின் உடைவைத் தொடர்ந்த பெர்லின் சுவரின் வீழ்ச்சியை அடுத்து உருவான அமெரிக்காவின் தலைமையிலான ஒருமைய உலகம். அண்மையது 2008ம் ஆண்டு அமெரிக்காவை மையங் கொண்ட பொருளாதார நெருக்கடியோடு வெளிப்படையான ஒருமைய உலகத்தின் தேய்வும் பல்மைய உலகின் வளர்ச்சியும் ஆகும்.

உலக ஒழுங்கில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் பிராந்தியங்களின் பூகோள மூலோபாய முக்கியத்துவத்தையும் பிராந்தியங்களின் மீதான ஆதிக்கத்துக்கான பொருளாதார அரசியல் தேவைகளையும் அதிகரித்துள்ளன. குறிப்பாக அமெரிக்காவின் இரட்டைக் கோபுரங்களின் மீதான தாக்குதலின் பின்னணியில் உருவான 'பயங்கர வாதத்திற்கெதிரான யுத்தம்' உலகநாடுகளின் மீதான ஆதிக்கத்துக்கான ஒரு வழியை உருவாக்கியது. அது 'மனிதாபிமானத் தலையீடு', 'காக்கும் கடப்பாடு' என்ற வகைகளில் சர்வதேச சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு நாட்டில் தலையிடுவதற்கான சட்டபூர்வத்தன்மையை வழங்கியது. ஒரு தசாப்த காலத்தின் பின்னர் 'பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான யுத்தம்'

ஒருவகையிற் காலங்கடந்ததாகிவிட்டது என்பதை அமெரிக்க உணர்ந்தது. பத்தாண்டுகளில் அது எய்தக்கூடிய பயனை எய்திவிட்டது. இனி நாடுகளைக் கைப்பற்றும் போர்களைத் தொடுக்கப் புதிய வழிமுறைகளை அமெரிக்கா தேடியது. ஏனெனில் உலகை ஆள்வதற்கான அமெரிக்காவின் திட்டத்திற்கு 'பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான யுத்தம்' என்ற கோஷம் அடுத்த பத்தாண்டுகளிற் பயனற்றது என அமெரிக்க வெளியுறவுக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் நன்கறிவார்கள். இதன் பின்னணியில் கிழக்கு ஐரோப்பிய முன்னாள் சோவியத் ஒன்றிய நாடுகளில் நிறப்புரட்சிகள் நடந்தன. மத்திய கிழக்கிலும் வட ஆபிரிக்காவிலும் 'அரபு வசந்தம்' அரங்கேறியது. இலத்தீன் அமெரிக்காவில் இடதுசாரிச் சார்புடைய ஆட்சிகள் உருவாகின. அதன் தொடர்ச்சியாக சிரிய நெருக்கடியும் ஐரோப்பியப் பொருளாதார நெருக்கடியும் உலக அரங்கின் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளாகின.

இப்பின்னணியில் மாறிவருகின்ற உலக ஒழுங்கில் தேசநலன் என்பது சிக்கலானதாகிறது. ஒவ்வொரு தேசங்களும் தங்களை தாங்கள் சார்ந்துள்ள பிராந்தியம் சார்ந்து பிராந்தியத்தின் முக்கியமான அரங்காடிகள் சார்ந்து தகவமைக்க வேண்டியுள்ளது. பிராந்தியத்தின் மீதான ஆதிக்கத்துக்கான அவா தவிர்க்கவியலாமல் தேசநலன்களில் தேசஞ்சார் வெளியுறவுக் கொள்கையில் தாக்கம் செலுத்துகிறது. முதலாளித்துவத்தின் கட்டற்ற வளர்ச்சியும் அதை அரங்கேற்றி சர்வவியாபகமாக்கும் உலகமய மாக்கலின் வகிபாக

மும் தேசநலன் சார் முடிவுகள் தனித்துவமான வையாக அமைய இடம் தராத நிலையை உரு வாக்கியுள்ளன.

இவற்றின் அடிப்படையில் மாறி வருகின்ற உலக ஒழுங்கில் பிராந்திய நலனும் தேசநலனும் சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகளை எவ்வாறு தகவமைக்கின்றன. அவை எவ்வாறு கோட் பாட்டுருவாக்கம் பெறுகின்றன போன்றவற்றை ஆராய்வதன் ஊடு இன்றைய உலக அரசியல் அரங்கின் நிலவரத்தை விளங்கிக் கொள்ள இக் கட்டுரை முயல்கிறது.

உலக ஒழுங்கின் திசைவழிகள்

2011ம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து, பல நாடுகளிலும் இடம்பெற்று வந்த உள்நாட்டு யுத்தங்களையும் கிளர்ச்சிகளையும் பேச்சு மேசை யினூடாக முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சி கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் எப்போது மில்லாதள வுக்குப் பேச்சு முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்ட காலப்பகுதியாக கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளைக் குறிப்பிட முடியும். 'பயங்கர வாதத்திற்கு எதி ரான யுத்தம்' முன்னெடுக்கப் பட்டு ஒரு தசாப்த முடிவில் இவ்வாறானதொரு திசைமாற்றம் நடை பெற்றிருக்கிறது. வரலாற்றுப் போக்கில் உலக அரசியலை விளங்கிக்கொள்ள இம் மாற்றத்தைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாகத் தென் கிழக்காசியாவின் பலநாடுகளில் அமைதியை உரு வாக்கவும் பிரச்சனைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும் மிகுந்த சிரத்தையோடு முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. உலகில் மிக நீண்டகால மாக நடைபெற்றுவரும் போராட்டங்கள் மீது திடீரெனக் கவனம் குவிக்கப்பட்டது ஏன்? முன்னெப்போதையும் விட இப்போது சமாதான மும் பேச்சு மேசையும் விரும்பப்படுவதும் பேச்சுக்கள் ஊக்குவிக்கப்படுவதும் ஏன்?

உலகம் ஒருமைய உலகமாக மாறியதன் பின்னர், அமெரிக்காவின் பாதுகாப்பின் பேரால் எந்த நாட்டின் மீதும் போர் தொடுக்கலாம் என்றாகியது. அமெரிக்க மக்கள் தேசபக்தியின் பேரால் அதை ஏற்கப் பழகிவிடுகின்றனர். இது வரை அமெரிக்கா, எத்தனையோ நாடுகளில் வலிந்து சென்று போர் நடத்தியுள்ளது. எவ் வளவோ பெரிய பொருளிழப்பிற்கும் உயிரிழப் பிற்கும் காரணமாகியுள்ளது. எனினும், இது வரை ஒரு சதங்கூட நட்புடாக வழங்கப்பட்ட தில்லை. அதேவேளை பல்லாயிரக் கணக்கான அமெரிக்க ஏழை, கறுப்பு இன உயிர்கள் (போர் வீரர்களாக) பயனற்ற ஒரு போருக்கு இரையாகி யிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவின் வெறித்தன மான நடவடிக்கைகள் அமெரிக்காவின் வலி மையின் அளவுகோல்களல்ல. மாறாக, அவை அமெரிக்காவின் அச்சத்தின் வெளிப்பாடுகளே. சிரியப்போரின் விளைவான நிச்சயமின்மையும், அமெரிக்கச் செல்வாக்கிற்கு நேர்ந்துள்ள சரிவும்

காரணமாக அமெரிக்காவுக்குப் புதிய போர்களும் புதிய வெற்றிகளும் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு நாடு பிற நாடுகள் மீது அடுத்தடுத்துப் போர் தொடுக் கிறது என்றால், அது அதன் அரசியல் வலிமை யினால் அல்ல, ஒரு அதிகாரபீடம் தனக்குத் தானே உருவாக்கிக் கொள்ளுகிற நெருக்கடிகள் அதைப் போருக்குள் தள்ளிவிடுகின்றன. எந்த ஆக்கிரமிப்புப் போரும் 'இத்துடன் போதும்' என்கிற திருப்தியை அளிப்பதில்லை. ஆக்கிர மிப்புப் போரில் தோல்வியின் அளவுக்கு வெற்றி யும் பாதுகாப்பின்மை உணர்வை வலுப்படுத்து கிறது. பெரும்பாலும் ஒரு போர் இன்னொரு போருக்கு இட்டுச் செல்கிறது. கைப்பற்றப்பட்ட எல்லைப் பகுதி எதுவுமே போதிய பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்த மாட்டாது என்பதால் விஸ் தரிப்பு என்பது இறுதியாக ஒரு பெருந் தோல்விக் கும் அழிவுக்கும் இட்டுச் செல்லும் வரை ஆக் கிரமிப்பாளர்களால் போரை நிறுத்த இயலுவ தில்லை. இது எல்லா ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கும் பொருந்தும். இதை கடந்த அரைநூற்றாண்டு கால உலக நிகழ்ச்சிகள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

பல வேளைகளிற் போர்கள் ஏன் தொடக் கப்பட்டன என்பது பற்றிய நினைவே அழிந்து போய்ப் போர்கள் தொடர்கின்றன. போருக்கு கற்பிக்கப்படுகிற காரணங்களும் வேறுபடுகின்றன. இன்று ஆப்கானிஸ்தானில், ஈராக்கில், சிரியாவில் முடிவுறாத போர்கள் நடைபெறுகின்றன. இவை சொல்கிற உண்மையொன்று உண்டு. உலகின் மிகப் பலம் பொருந்திய நாட்டால் ஒரு போரை வெல்ல முடியவில்லை என்றால் அதற்கான முக் கிய காரணம் ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் போரை வெல்ல முடிவதில்லை என்பதே.

இன்று உலகம் அமெரிக்காவின் தலைமை யிலமைந்த ஒருமைய உலகல்ல. புதிய சில அரங் காடிகள் இச்சமநிலையைக் குலைப்பதற்குப் பங் காற்றியுள்ளனர். அதில் முதன்மையானது சீனா. அடுத்தது ரஷ்யா, அதைத் தொடர்ந்து பிரிக்ஸ் கூட்டமைப்பில் உள்ள ஏனைய நாடுகள் வரு கின்றன. இவற்றில் சீனாவும் ரஷ்யாவும் முதன் மைப் பாத்திரத்தை வகிப்பவை.

சீனா சோசலிச நாடல்ல. அது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் அக்கறையுடைய நாடுமல்ல. அது தீவிரமாக முதலாளித்துவப் பாதையில் போகிறது என்பதிலும் ஐயமில்லை. அது ஒரு முதலாளிய நாடு என்பதை சமீர் அமின் போன்ற சில முக்கிய மாக்கியச் சிந்தனையாளர்கள் மறுத்தாலும், அந்த மறுப்பு ஏற்கத்தக்கதல்ல. ஒரு வலிய முதலாளிய அரசு காலப்போக்கில் ஏகாதிபத்தியமாக வளரும் வாய்ப்பையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனாற் சீனா ஏலவே ஒரு ஏகாதிபத்திய நாடா என்பதிற் கடும் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. எவ்வா றாயினும் மேற்குலகின் பொருளாதாரச் சரிவு சீனாவின் முதலாளியத்தை ஆதிக்க நிலைக்குக் கொண்டுவரும் வாய்ப்பையும் அதன் விளைவுக்

ளையும் புறக்கணிக்க இயலாது. எவ்வாறோ ரஷ்யாவைத் தங்களுடன் அரவணைக்க ஆயத்த மாயிருந்த முதலாளிய வல்லரசுகள் (ஜி-7) எனப்படும் அமெரிக்கா, கனடா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான்) சீனாவை எட்டத்தில் வைக்க விரும்புகின்றன. அதனால் சீனா முதலாளிய நாடல்ல என்று வாதிக்க இயலாது. எனினும் மேற்குலகுடன் ஒரு ஆழமான முரண்பாடு உள்ளமை முக்கியமானது. ஏகாதிபத்திய நாடுகள் வழமையாகக் கடைப் பிடிக்கும் பல நடை முறைகளைச் சீனா இன்னமும் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கவில்லை. அவற்றில், சீனா அந்நிய நாடுகளிற் படைத் தளங்களை நிறுவாமையும் உள்நாட்டு அலுவல்களினோ ஆட்சிமாற்றத்திலோ ஈடுபடாமையும் முக்கியமானவை. அதைவிட, நேரடியான உற்பத்தி முதலீடுகள் என்று வருகின்றபோது, இன்னமும் சீனாவுக்குள் நுழைக்கிற முதலீடுகளின் அளவு

அரசியல் ரீதியில் மூலோபாய மற்றும் தந்திரோபாய அடிப்படையிலான தேவைகளும் முக்கியமானவையாகின்றன. தனது பொருளாதாரக் கரங்களை சீனா உலகின் ஏனைய பிராந்தியங்களுக்கு நீட்டுகிறது. ரஷ்யா புதிய நட்புச் சக்திகளை உலகெங்கும் வலுப்படுத்துகின்றன. இவை இரண்டும் அமெரிக்காவின் விருப்பத்துக்குரிய செயல்களல்ல. இவ்வடிப்படையில் பிராந்தியங்களின் மீதான கவனங் குவியும் அளவில் அப்பிராந்தியத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ள இயலும்.

ஆசியப் பிராந்தியத்துக்கான ஆவல்

2013ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் அமெரிக்கா, ஆசியாவுக்கான தனது புதிய திட்டத்தை முன்வைத்தது. முன்னெப்போதுமில்லாத அளவுக்குப் பொருளாதார, இராணுவ ரீதியில்

அமெரிக்காவின் ஆசியாவுடனான உறவை மீள்சமநிலைப்படுத்துவது என்பது, அரசியல், பொருளாதார, பாதுகாப்பு, இராணுவ, இராஜதந்திர நிலைகளில் தனது கட்டுப்பாட்டையும் செல்வாக்கையும் பேணு வதற்கான வழிவகையாகும். அவ்வகையில், இம் மீள்சமநிலைப்படுத்தல், தம்மிடையே உறவுடைய இரண்டு விடயங்களை இணைக்கிறது. முதலாவது, புவியியல்சார் (geographical) மீள்சமநிலைப்படுத்தல். இரண்டாவது ஆற்றல்சார் (capacity) மீள்சமநிலைப்படுத்தல்.

சீனாவின் அயல் முதலீடுகளிலும் அதிகமாகவே உள்ளது. சீன மக்களின் மலிவான உழைப்புச் சுரண்டப் படுகிறது. இது நிரந்தரமல்ல. சீனா ஒரு ஏகாதிபத்தியமாக முழுமையடைய இன்னஞ் சிலகாலம் எடுக்கும் என்பதையே இது காட்டுகிறது.

சோவியத் யூனியனில் இருந்து நாடுகள் பிரிந்து சென்றதன் பின்னணியில் மிகவும் மோசமான பொருளாதாரத்தை உடைய நாடாக ரஷ்யா கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு அல்லல் பட்டது. ஆனால் அதனது பரந்து விரிந்த நிலப்பரப்பும் இயற்கை வளங்களும் திட்டமிட்ட பொருளாதார அரசியற் தலைமைத் துவத்தின் ஊடு விரைவில் ரஷ்யாவை உலக அரங்கில் தவிர்க்கவியலாத ஒரு அரங்காடியாக்கின. 2008 இல் ஜோர்ஜியா மீதான ரஷ்யாவின் தாக்குதல் உலக அரங்கில் அதன் மீள்வருகையைக் கோடு காட்டியுள்ளது. ரஷ்யா சோசலிச நாடல்ல. ஆனால் இன்று அமெரிக்காவுக்கு சவால் விடக்கூடிய ஒரு சக்தியாக அது வளர்ந்துள்ளது.

இப்பின்னணியில் பிராந்தியங்களின் மீதான பொருளாதார ஆதிக்கமும் இராணுவ மற்றும்

ஆசியாவின் மீது அமெரிக்காவின் கவனம் செல்லும் வகையில் ஒபாமாவின் புதிய 'ஆசியா விற்கான திட்டம்' அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக ஆசிய நாடுகளுடனான உறவுகளைப் புதுப் பித்தல், பழைய உறவுகளைப் வலுப்படுத்தல், புதிய உறவுகளை ஏற்படுத்தல் என்பவற்றை அவற்றின் முக்கிய அம்சங்களாகக் கொண்ட இத் திட்டமானது 'ஆசியாவுடனான உறவை மீள்சமநிலைப்படுத்தல்' (rebalancing towards Asia) என அழைக்கப்பட்டது. அதன் முதற்கட்டமாகக் அமெரிக்க ஐனாதிபதி ஒபாமா ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியத்திற்கான விஜயமொன்றை மேற்கொண்டார். அதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க இராஜாங்கச் செயலாளர், உயர் இராணுவ அதிகாரிகள் என விஜயங்கள் தொடர்ந்தன. இவை ஆசியாவின் மீது அமெரிக்கா தனது கட்டுப்பாட்டை மீள நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகளே. அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை ஆசிய நாடுகள், குறிப்பாக தென்கிழக்காசிய நாடுகள், மிக முக்கியமானவை. பொருளாதாரத்தில் விரைவாக முன்னேறி வரும் நாடுகளாகவும் பெரிய எதிர்காலச் சந்தை வாய்ப்புகளையும் இயற்கை வளங்களையும் கொண்டவையாகவும் அவை விளங்குகின்றன. இப் பிராந்தியத்தில்

அதிகரித்துவரும் சீனாவின் ஆதிக்கத்திற்குத் தடையாகவும் இராணுவ ரீதியில் அமெரிக்க நலன்கட்குச் சாதகமாகவும் செயற்படக்கூடிய நாடுகளாகத் தென்கிழக்காசிய நாடுகளை அமெரிக்கா கருதுகிறது.

அமெரிக்க அயலுறவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை, ஆசியாவுடனான உறவை மீள் சமநிலைப்படுத்துவது என்பது, அரசியல், பொருளாதார, பாதுகாப்பு, இராணுவ, இராஜதந்திர நிலைகளில் தனது கட்டுப் பாட்டையும் செல்வாக்கையும் பேணுவதற்கான வழிவகையாகும். அவ்வகையில், இம் மீள்சம நிலைப்படுத்தல், தம் மிடையே உறவுடைய இரண்டு விடயங்களை இணைக்கிறது. முதலாவது, புவியியல்சார் (geographical) மீள்சம நிலைப் படுத்தல். இரண்டாவது ஆற்றல்சார் (capacity) மீள்சமநிலைப் படுத்தல். முதலாவதினடிப்படையில் பிலிப்பீன்ஸ், சிங்கப்பூர், வியற்றானம் ஆகிய நாடுகளில் கட்டுப் பாடற்ற அமெரிக்க இராணுவப் பிரசன்னத்திற்கும் இராணுவத் தளங்களை அமைப்பதற்கும் உடன்பாடு எட்டப்பட்டுள்ளது. ஆற்றல்சார் மீள் சமநிலைப்படுத்தலைப் பொறுத்தவரை இப் போது அதிகளவிலான அமெரிக்கப் படைகள் ஆப்கானிஸ்தானில் நிலை கொண்டுள்ளன. அங்கிருந்து வெளியேறும் படைகள், குறிப்பாக கடற்படையின் 60% ஆனவை, ஏனைய தென் கிழக்காசிய நாடுகளின் தளங்களில் தங்களை மீளநிறுவிக் கொள்ளும். அதற்கும் மேலாகச் சீனாவின் மிரட்டலுக்கு உள்ளாகும் நாடுகளின் பாதுகாவலானத் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ள அமெரிக்க முனைகிறது. உண்மையில் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் தனது இருப்புக்கு ஒரு சாட்டாகச் சீன மிரட்டலைப் பயன்படுத்துகிறது.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அமைதியான தும் மோதல்களற்றதமான பிராந்தியமாக இருந்து வந்த தென்கிழக்காசியா இன்று, நாடுகட்கு இடையிலான நிலக், கடல் எல்லைத் தகராறுகள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு ஆயுதக் கொள்வனவுக்கு போட்டி போடுகின்ற பிராந்தியமாக மாறியிருக்கின்றது. அமெரிக்கா வேண்டுவது இதையே. ஆனாற் சீனா, இதுவரை, நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு அமைதியாக இருக்கிறது. அமெரிக்காவின் புதிய ஆசியாவிற்கான திட்டம் செலவு கிட்குது. இன்று அமெரிக்கா எதிர் நோக்கும் பொருளாதார நெருக்கடி தொடருமிடத்து இவ்வாறான திட்டமொன்றைத் தக்க வைப்பது கடினம். எனவே தான் தென்கிழக்காசியாவின் பொருளாதாரத்தில் அமெரிக்கா கண் வைக்கிறது.

ஆபிரிக்கக் கரையோரம் முதலாக மியான்மார் வரையிலான பகுதிகளில் உள்ள நாடுகளில் சீனா துறைமுகங்களின் அபிவிருத்திக்கு உதவி வந்துள்ளது. அதற்கு நோக்கங்கள் உள்ளன. சீனாவின் ஏற்றுமதிப் பொருளாதார வளர்ச்சியால் எண்ணெய் முதலாகப் பல்வேறு மூல வளங்களை

இறக்குமதி செய்கிற தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. அமெரிக்காவின் சுற்றி வளைப்பு நடவடிக்கைகள் சீனாவைச் சூழப் பல இடங்களிலும் வலுப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை சீனா தனது பொருளாதாரச் செல்வாக்கை வலுப்படுத்துவதிலேயே முக்கிய கவனங்காட்டி வந்துள்ளது. அத்துடன் இந்து சமுத்திரம் பிராந்தியத்தில் அமெரிக்கா கடல்வழிப் பாதை எதையும் மறிக்க முற்பட்டாற் தனது கப்பல்கட்குத் துறைமுகங்களும் மற்றும் கடல்வழிகளும் பண்டங்களைக் கொண்டு செல்லத் தரை வழிகளும் தேவை என்கிற அடிப்படையிலேயே சீனா இப் பிராந்தியத்தில் உள்ள சில நாடுகளிற் துறைமுகங்களை விருத்தி செய்ய உதவுவதன் மூலம் தனது கப்பல்கட்கான துறைமுக வசதிகட்கு ஒரு உத்தரவாதத்தைப் பெற முயலுகிறது. இவற்றில் எந்தத் துறைமுகந் தொடர்பாகவும் சம்பந்தப்பட்ட நாட்டை வற்புறுத்துகிற விதமான உடன்படிக்கை எதுவும் இல்லாததோடு சீனக் கடற்படைத் தளமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கான எந்தவிதமான சாடையுமே இல்லை. மறுபுறம், இந்திய, அமெரிக்க மேலாதிக்கங்கள் தமது இராணுவச் செயற்பாடுகள் மூலமும் பிற குறுக்கீடுகளின் மூலமும் சீனாவுடன் உறவுடைய நாடுகளைத் தமது ஆதிக்க மண்டலங்கட்குள் கொண்டு வர முற்படுகிற போது சீனாவும் தனது தேசிய நலன்களின் பேரில் அங்கு இழுபடுகிறது. ஆதனால, அது சரியான நடத்தையாகி விடாது.

ஏனைய பிராந்தியங்கள்:

ஆப்பிழுத்த குரங்கின் கதை

உலக ஒழுங்கில் பிராந்திய நலன் தவிர்க்க வியலாதவொன்றாகி விட்டது. மூலதனத்துக்கும் இயற்கை வளங்களுக்கும் மலிவான கூலிக்குமான விருப்பும் தேவையும் ஆதிக்க சக்திகள் உலகின் ஏனைய பிராந்தியங்களின் மீதான ஆதிக்கத்துக்கு வித்திடுகின்றன. ஒரு மைய உலகின் சரிவு அமெரிக்காவின் பிராந்திய ஆதிக்கத்துக்கு சவால் விடுத்துள்ளது. புதிய சக்திகளான சீனாவினதும் ரஷ்யாவினதும் வளர்ச்சி பிராந்தியங்களில் நிலைத்திருத்த அமெரிக்காவுக்கு ஆப்பிழுத்த குரங்கின் கதையாக்கின. இது பிராந்திய ஆதிக்கத்துக்கான நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான மோதல்களுக்கு வழிவகுத்துள்ளன.

அமெரிக்காவின் கொல்லைப்புறமான இலத்தீன் அமெரிக்கா இன்று அமெரிக்காவின் கட்டுப் பாட்டில் இல்லை. வெனசுவேலாவில் ஹியூகோ சாவேனின் வருகையும் பொலிவியாவில் ஈவோ மொறாலசின் தெரிவும் இடதுசாரி அலை இலத்தீன்அமெரிக்காவெங்கும் வீசக் காரணமானது. இடதுசாரிச் சார்புடைய ஆட்சிகள் பல இலத்தீன்அமெரிக்க நாடுகளில் உருவாகியுள்ளன. கடந்த பத்தாண்டுகளில் தென்னமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட இடதுசாரி எழுச்சியின் விளைவாக வெனசுவேலா, பொலிவியா, நிக்கராஹுவா,

சிலி, பிரேசில், ஈக்குவடோடர், ஹெய்ற்றி போன்ற நாடுகள் தமக்கான சுய பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை வகுத்துச் சொந்தக் கால்களில் வழிநடக்க முனைந்துள்ளன. அமெரிக்காவின் கூட்டாளிகளாய் தென்ன மெரிக்க நாடுகளில் சர்வாதிகார ஆட்சி நடத்திய பிற்போக்குக் குழுக்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சரிந்துள்ளன.

குறிப்பாக, 2006ம் ஆண்டிலிருந்து தென் அமெரிக்காவில் வீசுகிற இடதுசாரி அலை உலக வரலாற்றில் முக்கியமானது. உலக அரசியல் வழமைக்கு மாறாக, சோசலிச இடதுசாரிகள் தேர்தல்கள் மூலம் பதவிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது வெறுமனே ஒரு தொழிற்சங்கச் செயற்பாட்டினாலோ அல்லது குறித்த ஒரு பிரச்சனையை முன்வைத்த இயக்கத்தினாலோ உருவானதல்ல. மாறாகப் பரந்துபட்ட உழைக்கும் மக்களின் ஒன்றிணைந்த போராட்டங்களாலேயே இன்று பல தென்னமெரிக்க நாடுகளில் இடது

மறுபுறம் வளச்சுரண்டல்களுக்கு எதிரான இடையறாத போராட்டங்களை பழங்குடியின மக்களும் ஏனையோரும் தளராது முன்னெடுக்கிறார்கள். சிலவற்றில் வெற்றியும் கண்டிபுருக்கிறார்கள். மக்களிடையேயான இந்த விழிப்புணர்வு போராட்ட இயக்கங்களுக்கு புதிய வலுவைக் கொடுத்துள்ளது.

இயற்கை வளங்களின் அமுதசுரபியாக விளங்குவது ஆபிரிக்கக் கண்டமாகும். ஒருபுறம் எண் ணெய்வளமும் மறுபுறம் தங்கம், வைரம், கோல்ட்டான் போன்ற எண்ணற்ற கனிம வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட பிராந்தியம் ஆபிரிக்காவாகும். காலனித்துவத்திலிருந்து விடுதலையடைந்தது முதலே இயற்கை வளங்களுக்காக உள்நாட்டு யுத்தங்களால் சிக்கிச் சீரழியும் பகுதியாக இப்பிராந்தியம் திகழ்கிறது.

அமெரிக்கா 2007ம் ஆண்டு ஆபிரிக்காவிற்கான சிறப்பு இராணுவப் பிரிவை (AFRICOM)

உலக அரசியல் வழமைக்கு மாறாக, சோசலிச இடதுசாரிகள் தேர்தல்கள் மூலம் பதவிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது வெறுமனே ஒரு தொழிற்சங்கச் செயற்பாட்டினாலோ அல்லது குறித்த ஒரு பிரச்சனையை முன்வைத்த இயக்கத்தினாலோ உருவானதல்ல. மாறாகப் பரந்துபட்ட உழைக்கும் மக்களின் ஒன்றிணைந்த போராட்டங்களாலேயே இன்று பல தென்னமெரிக்க நாடுகளில் இடதுசாரிச் சார்பாளர்கள் ஆட்சிக்கு வந்துள்ளதுடன். தங்கள் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து தக்கவைத்துள்ளார்கள்.

சாரிச் சார்பாளர்கள் ஆட்சிக்கு வந்துள்ள துடன். தங்கள் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்துள்ளார்கள். கடந்த பல தசாப்தங்களாகத் தென்னமெரிக்கா அமெரிக்க ஆசிரியுடைய சர்வாதிகார ஆட்சிகளால் நிரம்பியிருந்தது. நவ கொலனித்துவமும் தாராளமயப் பொருளாதாரமும் தென்னமெரிக்க மக்களைப் பாடாய்ப்படுத்தின. பல் தேசியக் கம்பெனிகள் அளவற்ற வளச்சுரண்டல்களை மேற்கொண்ட தோடு பல தென்னமெரிக்க, மத்திய அமெரிக்க அரசுகளை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்தியும் வந்தன. குறிப்பாக மத்திய அமெரிக்க நாடுகளில் வாழைத் தோட்டங்களுக்கு உடைமையான கம்பெனிகள் அந் நாடுகளை மறைமுகமாக நிர்வகித்தன. இதனாலேயே வாழைப்பழக் குடியரசு (Banana Republic) என்ற பதம் உருவானது. இப் பின்னணியிற் தென்னமெரிக்க மக்கள் பல தடைகளையும் உடைத்துத் தங்கள் வாக்குகளால் மக்கள் நல அரசாங்கங்களை நிறுவியிருக்கிறார்கள். இது தென்னமெரிக்க வரலாற்றில் முக்கியமான திசை மாற்றமாகும்.

நிறுவியது. அதிலிருந்து ஆபிரிக்க நாடுகளின் உள்விடயங்களில் அதன் தலையீடு தவிர்க்கவியலாதாகியது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் மாலி, ஐவரி கோஸ்தர், புகீனா பாசோ, மத்திய ஆபிரிக்கக் குடியரசு, கினி பீசோ, நைகர் ஆகிய ஆபிரிக்க நாடுகளில் நடந்த சதிப்புரட்சிகளுக்கு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ அமெரிக்கா காரணியாக இருந்திருக்கிறது. ரஷ்யாவும் சீனாவும் ஆபிரிக்காவில் தங்கள் பிரசன்னத்தைப் படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளன. உலகம் பல்மையமானதாகியுள்ள பின்னணியில் ஆபிரிக்காவில் சீனாவினதும் ரஷ்யாவினதும் செல்வாக்கு அதிகரிப்பதில் வியப்பில்லை. ஆனால் அது மேற்குலக நலன்களுக்கு குறிப்பாக அமெரிக்காவின் வளச் சுரண்டலுக்கும் பிராந்திய ஆதிக்கத்துக்கும் பெரும் சவாலானது.

மத்திய கிழக்கு இப்போது புதிய திசையிலேயே பயணிக்கிறது. 2011இல் சர்வாதிகார ஆட்சிகளுக்கெதிரான மக்களின் போராட்டங்கள் முனைப்படையத் தொடங்கின. துனிசியாவின் சர்வாதிகாரி பென் அலி நாட்டை விட்டு

ஓடினார், எகிப்தின் சனாதிபதி முபாரக் பதவியிலிருந்து அகற்றார், வெபனானின் சாட் ஹரீரி பாராளுமன்றத்தாற் பதவி விலக்கப்பட்டார். யெமனின் சர்வாதிகாரி அலி அப்துல்லா சாலே துரத்தப்பட்டார்.

இவ்வாறான மக்கள் போராட்டங்களின் வெற்றிகள், வட ஆபிரிக்காவினதும் மத்திய கிழக்கினதும் ஏனைய நாட்டு மக்களுக்குத் தமது உரிமைக்காகவும் விடுதலைக்காகவும் போராடும் ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது. அதனால், மக்கள் போராட்டங்கள், யெமன், பாஹ்ரேன், ஜோர்டன், சவுதி அராபியா ஆகிய நாடுகட்கும் பரவின. அவை, ஈரான், சிரியா, ஹிஸ்புல்லா, ஹமாஸ் என்பவற்றைக் கொண்ட ஒரு அமெரிக்க எதிர்ப்பு இணைவுக்குப் (axis of resistance) பலமான ஒரு அரசியற்நலத்தை வழங்கின. வலுச் சண்டைக்கான இணைவாகக் (axis of aggression) காணப்படும் அமெரிக்காவும் மேற்குலகும் அதை ஒரு பெரும் ஆபத்தாகக் உணர்ந்து மக்கள் எழுச்சிகட்கெதிரான எதிர்ப்பு புரட்சிச் செயற்பாடு களைத் தொடங்கின.

துனிசியாவிலும் எகிப்திலும் எதிர்பாராமல் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளின் பின்னர், அமெரிக்கா பலமுனைகளிற் தங்கள் நலன்களைப் பேணும் நடவடிக்கைகளில் உடனடியாக இறங்கியது. அவற்றை நான்காக வகைப்படுத்தலாம்:

1. போலியான மக்கள் எழுச்சிகளை உருவாக்கல் (லிபியா, சிரியா)
2. மக்கள் எழுச்சிகட்கு உதவும் பாவனையில் ஊடுருவல் (துனிசியா, எகிப்து, யெமன்)
3. அமெரிக்க நட்பு நாடுகளில் மக்கள் எழுச்சியை வன்முறையால் அடக்கல் (பாஹ்ரேன், ஜோர்டன், சவுதி அராபியா)
4. பழைய (ஆனால் இன்னமும் பயனுள்ள) பிரித்தானும் தந்திரத்தைக் கையாளல் (ஷியா முஸ்லிம் எதிர் சுன்னி முஸ்லிம், ஈரானியர் எதிர் அராபியர்)

எகிப்திலும் துனிசியாவிலும் ஏற்பட்ட மக்கள் எழுச்சிகளால் நிலைகுலைந்த அமெரிக்கா அவற்றைத் தனது தேவைகட்கு ஏற்பத் திசை மாற்ற விரும்பியது. அதேவேளை, இவ்வாறான மக்கள் எழுச்சிகளைத் தனக்கு உவப்பில்லாத ஆட்சிகளின் மீது தூண்டிவிட்டது. அவை, அரபுலக எழுச்சியின் ஒரு பகுதியாகக் காட்டப்பட்டன. முதலில் அதற்குப் பலியான நாடு லிபியா. ஜனநாயகத்தை மீட்கும் போராட்டம் என்ற போர்வையில், அமெரிக்கா, லிபியாவில் எதிர்பொன்றைக் கிளறிவிட்டு ஆட்சி மாற்றத்திற்கு அடித்தளமிட்டது. உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் பின்னணியில் மத்திய கிழக்கிலும் வட ஆபிரிக்காவிலும் ஏற்பட்ட மக்கள் எழுச்சி

ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் புதிய சவாலாகின. எனவே தான் அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜோர்மனி, இத்தாலி ஆகியன முதலில் லிபியாவைக் குறிவைத்தன. மேலும், ஐரோப்பாவிற்குப் பெருமளவிற்கு தேவையான எண்ணெய் வளத்தை லிபியா பெரிதும் கொண்டிருக்கிறது. உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் அதிர்வுகளாற் தடுமாறும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்தின் நேரடிச் சூறையாடலுக்கு மிகவும் ஈர்ப்புடைய இலக்காக லிபியா அமைந்தது. லிபியாவில் கிடைத்த வெற்றி சிரியாவில் ஒரு ஆட்சி மாற்றத்தை உருவாக்கும் நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது. ஆனால் லிபியா விடயத்தில் விட்ட தவறை மீண்டும் செய்ய சீனாவும் ரஷ்யாவும் விரும்பவில்லை. இதனால் சிரியா என்ற புதைமணலில் அமெரிக்கா சிக்கிக் கொள்ள நேர்ந்தது.

அதேவேளை மத்திய கிழக்கில் ஆட்சி மாற்றத் துக்காக பொதுத்தளத்தில் போராடிய, போராடு கின்ற குழுக்கட்கிடையிலான முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்துள்ளன. குறிப்பாக இஸ்லாமிய மதவாத, புரட்சிகர சக்திகளிடையே வேறுபாடுகள் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை வெளிச் சத்துக்கு கொண்டுவருவதோடு இஸ்லாமிய மதவாத சக்திகளின் நோக்கங்களையும் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன. மத்திய கிழக்கிலும் வட ஆபிரிக்காவிலும் மில்லியன் கணக்கானவர்களைப் போராடுமாறு வீதிக்கு இழுத்துவந்த வறுமை, வேலையின்மை, சமத்துவமின்மை, ஜனநாயக உரிமையின்மை போன்ற சமூக, அரசியற் பிரச்சினைகள் தொடர்கின்றன. குறிப்பாக அமெரிக்காவிற்கும் அதன் கூட்டாளிகட்கும் எதிரான அலை இன்று தவிர்க்கவியலாது அரபுலகில் நிலவுகிறது. அண்மைய நிகழ்வுகள் அதை வெளிப்படையாகக் காட்டியுள்ளன. அரபு வசந்தம் தங்களுக்கு எதையும் வழங்க வில்லை என்பதை அரபு மக்கள் உணர்ந்து தொடர்ந்தும் போராடுகிறார்கள்.

9/11இன் தொடர்ச்சியாய் பாரிஸ்

தாக்குதல்கள்

அமெரிக்காவின் தலைமையிலான ஒருமைய உலகின் நெருக்கடியின் தொடக்கப்புள்ளியாக 9/11 எனப்படுகின்ற அமெரிக்காவின் இரட்டைக்கோபுரங்கள் மீதான தாக்குதலைக் குறிக்க இயலும். உலகத்தை இருபகுதிகளாகப் பிரித்து ஒன்றில் நீங்கள் எங்களுடன் இருக்கிறீர்கள் அல்லது பயங்கரவாதிசைகளுடன் இருக்கிறீர்கள் என்று அமெரிக்கா அறிவிப்பதற்கு காரணமான நிகழ்வு என்றவகையில் 9/11 முக்கியமானது.

இத்தாக்குதல் பற்றிய பல விடைதெரியா வினாக்கள் இப்போது பதினான்கு ஆண்டுகள் கழித்தபிறகும் உள்ளன. இவ்வளவு நுட்பமாக ஒரு தாக்குதலை நடத்துவதற்கான திட்ட

மிடலும் அதை உலகின் தலைசிறந்த உளவு நிறுவனங்கள் உள்ள அமெரிக்காவில் செய்து முடிப்பதும் அமெரிக்காவிலுள்ள எவருடையதும் உதவியில்லாமல் நடந்திருக்க இயலுமா? அது ஒரு புறமிருக்க, அத்தாக்குதல் இஸ்லாமிய தீவிரவாதிகள் எவரும் இலக்கு வைக்க விரும்பக்கூடிய யூதப் பெருவணிகர்கள் கட்டிடத்தினுள் நுழைவதற்கு முன்னரே ஏன் நடந்தது? அத்தாக்குதலில் இறந்தோர் சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர் போன்ற ஏழைகளாகவே இருந்தனர். தீயணைப்புப் படையினரும் அதில் இறந்தனர். இக்கேள்விகளின் மூலம் இது இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதிகளே தீவிரவாதிகளோ சம்பந்தப்படாத விடயம் என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாவிட்டாலும் ஆனால் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதிகளும் தீவிரவாதிகளும் கட்டாயமாக அமெரிக்க நிறுவனத்தின் பகைவர்களாக இருக்க அவசியமில்லை

முடிந்துள்ளது. அத்துடன், அதன் பின்னணியில், திருப்பித் தாக்கும் வலிமையற்ற எந்த நாட்டின் மீதும் எவ்வித நியாயமுமின்றி போர் தொடுக்க அதற்கு இயலுகிறது. இதன் விளைவால் உருவான 'பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான யுத்தம்' இரண்டு விடயங்களை சாதித்துள்ளது. முதலாவது அமெரிக்கக் குடிகளை மிரட்டி பணியை வைக்கவும் அமெரிக்க அரசு வெளிநாடுகளில் மட்டுமன்றி உள்நாட்டிலும் மேற்கொள்ளுகின்ற அடக்கு முறைகளை நியாயப்படுத்தவும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை மறுக்கவும் இப்போர் மிகவும் பயன்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது அமெரிக்காவிலும் கணிசமான அளவிற்கு மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வளர்ந்துள்ள இஸ்லாமிய விரோதமாகும். முஸ்லிம் என் றாலே பயங்கரவாதி என்று நினைக்கும் அளவுக்கு

அமெரிக்காவின் கொல்லைப்புறமான இலத்தீன் அமெரிக்கா இன்று அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. வெனசுவேலாவில் ஹியூகோ சாவேஸின் வருகையும் பொலிவியாவில் ஈவோ மொறா லசின் தெரிவும் இடதுசாரி அலை இலத்தீன்மெரிக்காவெங்கும் வீசக் காரணமானது. இடதுசாரிச் சார்புடைய ஆட்சிகள் பல இலத்தீன்மெரிக்க நாடுகளில் உருவாகியுள்ளன.

என்பதையும் அவர்கள் மூலம் அமெரிக்க அரசின் சதி நிறுவனம் ஒன்று அமெரிக்க முதலாளி வர்க்கத்தில் எவருக்கும் உடல் சேதம் இல்லாமல் ஒரு பயங்கர படுகொலையை நடத்தியிருக்க இயலாதா என்பது நாம் புறக்கணிக்கக்கூடிய வினாவல்ல.

இப்பின்புலத்தில் தான் அண்மையில் 13/11 என அழைக்கப்படுகின்ற பாரிசில் இடம்பெற்ற தாக்குதல்களையும் நோக்க இயலும். ஏனெனில் பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி பிரான்சுவா ஹொலண்ட் இதை இன்னொரு 9/11 என அறிவித்திருக்கிறார். இரண்டையும் ஒப்பிடுவதாயின், அதனிலும் சிறப்பாக 9/11யை ஆய்வுக்குட்படுத்துவதன் ஊடு அதன் தன்மைகள் 13/11 இலும் இருப்பதை இனங்காண்பதோடு இனி நிகழக்கூடிய வற்றையும் எதிர்வுகூற இயலும்.

9/11 என்பது அமெரிக்க பொருளாதாரத்திற்குக் குறிப்பிடத்தக்க தீங்கு எதையும் செய்யவில்லை. அத்தாக்குதல் எவ்வகையிலும் அமெரிக்காவின் பாதுகாப்பை இடைஞ்சலானதாகவில்லை. 9/11 இன் பயனாக அமெரிக்க உலகின் ஆயுதப் பெரு வல்லரசு என்ற தகுதிக்கு எவ்விதமான சேடும் நேரவில்லை. ஆனால், 9/11 மூலம் அமெரிக்காவால் ஒரு புதிய உலக ஆதிக்கவேலைத் திட்டத்தைத் தொடக்கி வைக்க

ஆட்சி யாளர்களும் ஊடகங்களும் பீதியைக் கிளப்பி விட்டுள்ளன. எனவே, 'பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான போர்' எனப்படுவது, முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான போராகவும் அடையாளம் பெற்றது.

9/11க்குப் பின்பான அமெரிக்க, அமெரிக்கச் சார்பு மேற்குலக நடத்தையின் பிரதான சமூகப் போக்குகளாக இரண்டு அம்சங்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன ஒன்று அமெரிக்க, ஐரோப்பிய வெள்ளை நிறவாத அரசியற் சிந்தனையின் எழுச்சியாகும். மற்றது இஸ்லாமியப் பகைமை. இரண்டுமே ஃபாசிசத் தன்மையுடையவை. எனவே ஜனநாயக மறுப்பு அவற்றுடன் சேர்ந்து வளர்ந்துள்ளது. ஐரோப்பாவில் நவ ஃபாசிசம் கணிசமான வலிமையுடன் உள்ளது. நிறவாதமும் அந்நிய குரோதமும் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியால் வலுப் பெற்றுள்ளன. இச்சூழலில் கருத்துச் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு மிகக் கேவலமான முறைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

அண்மைய பாரிஸ் தாக்குதல் சில நியாயமான கேள்விகளை எழுப்புகிறது. இவ்வகையான தாக்குதல் ஒன்று நிகழும் என ஈராக்கிய புலனாய்வுத்துறை எச்சரித்த போதும் அதைக் கவனத்தில் எடாதது ஏன்? இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தில் பாரிசில் நிகழ்ந்த சார்லி ஹெப்ளோ

தாக்குதலுக்குப் பின் கடுமையாக்கப்பட்ட பிரெஞ்சு பாதுகாப்பு வளையத்தை ஊடுருவி கொலைவெறித் தாக்குதல் நடத்துவது எளிதா? தாக்குதலுக்கு உரிமை கோரியுள்ள ஐ.எஸ். அமைப்பு, ரஷ்ய விமானத்தையும் தாங்களே சுட்டு வீழ்த்தியதாக உரிமை கோரியது. ஆனால் விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப் படவில்லை எனப் பின்னர் நிறுவப்பட்டது. மேற்கூலக ஊடகங்கள் பாரிஸ் தாக்குதல்கள் நடந்து ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளேயே அவை ஐ.எஸ். பயங்கரவாதிகள் நடத்தியவை எனச் சொல்லத் தொடங்கின. ஒரு வாதத்திற்கு, இத் தாக்குதல் களை ஐ.எஸ். தான் மேற்கொண்டது எனக் கொண்டாலும் சில கவனிக்கத்தக்க கேள்விகள் எழுகின்றன. முதலாவதாக, இப்போது ஐ.எஸ்.ஸீக்குப் பாரிய பின்னடைவுகளையும் இழப்புக்களையும் வழங்குவன ரஷ்ய விமானக் குண்டுவிசுக்களே. எனின் ஏன் ரஷ்யா மீது தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்படவில்லை? அவ்வாறு நேட்டோ நாடுகளின் மீதுதான் தாக்குதல் நடத்த வேண்டின் முதலிற் குறிவைக்க வேண்டியது அமெரிக்கா, அடுத்தது பிரித் தானியா. இந் நிலையில் பிரான்ஸ் குறிவைக் கப்பட்டது ஏன்? இதற்கான பதில்கள் என்றுங் கிடைக்கமாட்டா. இன்னொரு ஆக்கிரமிப்புப் போருக்கு ஆயத்தமாகும் மனநிலையை ஐரோப்பியர்களிடையே உருவாக்க இவை பயன்படுகின்றன. அத்துடன் ஐ.எஸ். அமைப்பை அழிக்க சிரியாவில் நேரடியாகத் தலையிட வேண்டும் என்ற வாதத்திற்குப் பாரிஸ் தாக்குதல்கள் களமமைத்துள்ளன.

தேச அரசுகளும் தேச நலனும்

உலகமயமாக்கல் தேசங்களுக்கிடையிலான எல்லைகளின் பெறுமதியை மீள்வரையறை செய் ததன் பின்னணியில் பிராந்தியக் கூட்டமைவுகள் தேசங்களின் எல்லைகளை கற்பனையாக்கின. ஆனால் தேசப்பாதுகாப்பு இப்போது தேச எல்லைகளுக்கான முக்கியத்துவம் மீள்வதற்கான காரணமாயுள்ளது. இவ்வாறே தேச அரசுகளின் வகிபாகம் என்பது குறைவடைந்துள்ள போதும் அதிகரிக்கின்ற நெருக்கடிகள் பிராந்தியரீதி யிலான ஒற்றுமையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கின்ற போதும் மக்களுக்கான இறுதிப்புக்லிடமாக அரசுகள் தவிர்க்கவியலாத பாத்திரத்தை ஆற்ற வேண்டிய கட்டாயத்துக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ள நிலையில் தேச அரசுகள் மீளவும் தேவைப் படுகின்றன.

தேசம் என்ற கருத்தாக்கம் முதலாளியத்தை ஒட்டி விருத்தியான அதே வேளை, நவீன முதலாளிய அரசின் விருத்தி, பலவாறான நடைமுறைகளினூடு, பல்வேறு இனக்குழுமத் தேசிய அடையாளங்கள் நசுக்குவதன் ஊடு வளர்ச்சி யடைந்ததை மறுப்பதற்கில்லை. முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியமாக விருத்தியடையத் தொடங்கிய காலத்திலும் முதலாளியத்துக்குத் தேச-அரசும் அத்தோடு சேர்ந்து வளர்ந்த தேசியமும் பய

னுள்ளதாக இருந்தது. ஆக்கிரமிப்புப் போர்களையும் கொலனி அரைக் கொலனி நாடுகளின் ஆதிக்கத்தையும் நியாயப்படுத்தத் தேச நலன் தேவைப்பட்டது. முதலாம், இரண்டாம் உலகப் போர்களில் தேசநலனும் தேசப்பற்றும் வலியுறுத்தப்பட்டன. வியற்றாம் மீதான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புப் போரிலும் தேசப்பற்று முதன்மைப் படுத்தப்பட்டது. அதன் மூலம் போருக்கு எதிரான குரல்களை நீண்டகாலமாகத் தணிக்க முடிந்தது. அண்மையில் ஈராக், லிபியப் போர்களுக்கும் தேச நலன் பயன்பட்டது. இப்போது சிரிய யுத்தத்துக்கும் தேசநலனே காரணமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உருவான போது ஐரோப்பிய நாடுகளின் தேச அடையாளங்கள் யாவும் ஐரோப்பிய அடையாளத்தினுள் கரையும் எனச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அவ்வாறு நிகழவில்லை என்கொடலாந்தில் வலுக்கும் பிரிவினைக்கான கோரிக்கை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. அதேபோல ஸ்பெயினில் கற்ற லோனியா மற்றும் பாஸ்க் பெல்ஜியத்தில் பிளான்டர்ஸ் என தேசிய அடையாளங்கள் தனிநாட்டுக்கோரிக்கைகளான இன்னமும் நிலைக்கின்றன. நிச்சயமாக முதலாம், இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலங்களில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து வந்த தேசிய உணர்வுகள் இப்போது இல்லை. ஆனாலும், முதலாளியம், தன் ஏகாதிபத்திய, பன்னாட்டு முதலாளிய வடிவிலும், தேச அரசு சார்ந்த தன் வேர்களை முற்றாக அறுத்து விடவில்லை. எனவே முதலாளியப் போட்டிக்கு இன்னமும் ஒரு தேசியப் பரிமாணம் உள்ளது. அதை, அண்மைய பொருளாதார நெருக்கடியின் போதும் நாம் கண்டோம்.

அரசினது பிரதான வகிபாகம் ஏதெனில் இருக்கிற சமூக அமைப்பைப் பாதுகாப்பதும் சமூக உறுதி நிலையை நிச்சயப் படுத்துவதுமாகும். அத்துடன் சமூகத்தில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்கள் ஆதிக்கஞ் செலுத்துகிற அல்லது ஆளுகின்றவர்களின் நலன்களை முன்னெடுத்துச் செல்லுகிற விதமாக அம் மாற்றங்களை நிருவகிப்பதும் ஆகும். பல்வேறு வடிவங்களில் நாம் காணுகிற சமூக நலன் பேணும் முதலாளிய அரசானது, ஆளுபவர்களின் நல்லெண்ணத்தின் விளைவானதல்ல. முதலாளிய சமூகத்தில் எடுக்கப்படும் சமூக நல நடவடிக்கை ஒவ்வொன்றும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் போராட்டங்களின் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான விளைவே. முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியமாக மாறியதும் நிதி மூலதனத்தின் எழுச்சியும் ஆதிக்கமும் உலகமயமாதலும் மூலதனத்தின் அசைவாற்றலும் ஒரு அரசியல் சக்தியாக நவதாராளவாதம் கண்ட எழுச்சியுடன் சேர்ந்து, கொண்டன. அவை முன்னேறிய முதலாளிய நாடுகளில் சமூகப் பாதுகாப்பினதும்

சமூக நலனினதும் பிரதான ஆதாரமான அரசு ஆற்றிய பங்கிற்குக் குழி பறித்துள்ளன. மூன்றாம் உலகில் அவற்றின் விளைவுகள் மேலுங் கடுமையானவை.

அரசின் மீது ஏகாதிபத்தியத்தின் அழுத்தங்களின் காரணமாக அரசு தனது சமூகப் பொறுப்பைக் கைவிடுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக அரசு வழங்கி வந்த சொற்ப சமூகப் பாதுகாப்பு நிவாரணம் மட்டுமன்றி அரசு பொறுப்பெடுத்து இருந்த கல்வி, உடல் நலன், பொதுசனப் போக்குவரத்து, நீர் வழங்கல் ஆகிய அத்தியாவசிய சேவைகள் மெல்லச் சிதைய விடப்பட்டுள்ளன. சில சமயங்களில் அவை ஒரேயடியாகக் கைவிடப்படும் உள்ளன. கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக மூன்றாம் உலக அரசுகள் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களது நெருக்குவாரங்களால் சமூகப் பொறுப்புக்களைக் கைவிடுகின்றன. இவை 'கட்டமைப்புத் திருத்தங்கள்' என்கிற பெயரில் அரசுக்கேறுகின்றன.

இதன் பின்னணியில் உலகமயமாக்கல், திறந்த சந்தை, சந்தைச் சக்திகள், தாராளமயம் போன்றன எல்லா நாடுகளின் அலுவல்களையும் நடத்துவதில் அரசின் பங்கைக் குறைப்பதற்கும்

தேச நலனோ தேசத்தில் வாழும் மக்களோ அதிகாரத் துக்கான போட்டியில் கணக்கில் வருவதில்லை. மாறாக தேச நலனின் பெயராலேயே கொள்கைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் தேச நலனின் போர்வையில் நடந்தேறும் எதுவுமே தேசத்தின் நலத்துக் கானதல்ல.

சமூகத்தின் தேவைகளை எவ்வாறு நிறைவு செய்வது என்பதைப் போட்டி, முன்முயற்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் எனச் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வகையில் 'சமூக நலன் பேணும் அரசு' என்ற கருத்தாக்கம் இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. அரசினால் வழங்கப்பட்ட சமூகநலன்கள் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்டு திறந்த சந்தைவழி பன்னாட்டுக் நிறுவனங்கள் அரசின் அலுவல்களைக் கவனிக்கத் தொடங்குகின்றன. இதனால் அரசுகள் எதையுமே செய்யாமலிருக்குமாறு வேண்டப்பட்டன.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தேச எல்லைகள் பற்றிய எதுவித அக்கறையுமற்று செயற்பட்டு வந்த நிலையில் தேச அரசுகள் தேவையற்றனவாகின. ஆனால் அண்மைய பொருளாதார நெருக்கடியும் பயங்கரவாதமும் மக்களிடையே யான எதிர்ப்புணர்வும் மீண்டும் தேச அரசுகளின் தேவையை முன்நள்ளியுள்ளன. பன்னாட்டுக் கம்பனிகளின் மூலதனங்களுக்கான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவும் கட்டற்ற உழைப்புச் சுரண்டலுக்கான உத்தரவாதத்துக்கும் மக்க

மறைந்த தாயகம் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர் கவிஞர் கல்வயல் வே.குமாரசாமி அவர்களுக்கு தாயகம் இதழின் அஞ்சலிகள்

ளின் எதிர்ப்புகளை கட்டுப்படுத்தும் கருவியாகவும் தேச அரசுகள் இப்போது தேவைப்படுகின்றன.

அதிகரித்துவரும் பொருளாதார நெருக்கடியும் மக்கள் மத்தியிலான கிளர்ச்சி மனநிலையும் வெளிவெளியாகத் தெரியத் தொடங்கிய நிலை

யில் அரசானது வறுமைப்பட்டோருக்கும் சமூகக் குறைபாடு உடையோருக்கும் ஆதரவாயும் அனைத்து மக்களதும் அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்கான உத்தரவாதத்தை வழங்குகிற வகையிலும் தனது பங்கை வகிக்குமாறு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதே வேளை, ஆளும் வர்க்க நோக்கங்களை முன்னெடுப்பதிலும் தேசிய எல்லை கட்டு உள்நடவெளிவிலும் எவருடைய நலன் சார்ந்தவை என்பதைப் பொறுத்துச் சமகால நிலைமைகளைப் பேணுவதிலும் அதன் பங்கு கேள்வியின்றி ஏற்கப்படுகிறது. அவ்வகையில் தேச நலனின் பெயரால் எதிர்ப்புகளும் கிளர்ச்சிகளும் அரசால் அடக்கியொடுக்கப்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்வகையில் மிக முக்கியமான அடக்கு முறைக் கருவியாக எதிர்ப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் சாதனமாக தேச நலன் பயன்படுகிறது. 'தேச பக்தி' என்பது அயோக்கியர்களின் புகலிடம் என்பது புகழ்பெற்ற கூற்று. அதுபோலவே இன்று தேசநலன் செயற்படுகிறது. தேசநலனின் பெயரால் எதையும் நியாயப்படுத்தும் நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

நிறைவாக

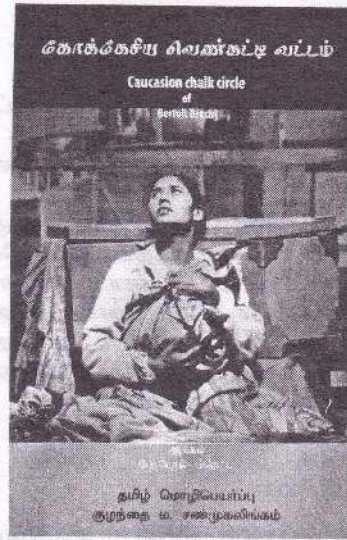
தேச அரசுகளின் தோற்றம் முதலாளித்துவத்தின் தேவையின் அடிப்படையில் உருவானது. முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இருப்புக்கும் தேச அரசுகள் ஆற்றிய பங்கு முக்கியமானது. அளவற்ற மூலதனத் திரட்சியையும் உழைப்புச் சுரண்டலையும் தேச அரசுகள் இயலுமான தாக்கியிருக்கின்றன. அதே வேளை முதலாளியத்தின் சமச்சீரற்ற வளர்ச்சியும் இயற்கை வளங்களையும் வணிகத்தையும் மனித வளங்களையும் தன் ஆளுமையின் கீழ்க் கொண்டிருப்பதற்காக அது கொலனியத்தைப் பாவித்தமையும், நேரடியாகவோ மறை முகமாகவோ கொலனி ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் தேசங்களின் உருவாக்கத்திற்கும் விருத்திக்கும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியிருந்ததை மறுக்க வியலாது. இது இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் முதலாளியம் எகாதிபத்தியமாக விருத்தி கண்டமை, ஆட்சியாளர்களிடையே அதிகாரத்துக்கும் மேலாதிக்கத்துக்குமான மோதல்களையும் மீறி, ஒப்பீட்டளவில் தம்மிடையே நல்லிணக்கத்துடன் வாழ்ந்துவந்த பல்வேறு இனக் குழுமங்கட்கும் சமூகங்கட்கும் இடையி லான உறவை மோசமாக்கியது. அதன் விளைவுகளின் நற்பயன்களை இன்று ஏகாதிபத்தியமே அறுவடை செய்கிறது.

இதன் பின் நிகழ்ந்த காலனிய விடுதலையின் விளைவால் பின்காலனிய தேச-அரசுகளில் நவகாலனித்துவம் தன் கால்களைப் பதிக்கத் தொடங்கியது. திறந்த சந்தையினதும் உலக மயமாக்கலின் உள்நுழைவும் இதற்கான வழிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. நவகாலனித்துவ தேச அரசு தனியார்மயத்துக்கும் பல்தேசியக் கம்பெனிகளுக்கும் வேலைபார்க்கும் 'எடுபிடியாகவும்' தேவைப்படும் போது 'அடியாளாகவும்' செயற்பட்டது.

பல்தேசியக் கம்பெனிகள் தேச எல்லை களைக் கடந்து செயற்பட்ட நிலையில் தேச-அரசுகளின் கொள்கை உருவாக்கத்தில் ஆதிக்கத்துக்குரியவர்களின் பிராந்திய நலன்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கின. இவை காலப்போக்கில் பிராந்தியத்துக்கான ஆதிக்கப் போட்டி முற்றுகையில் ஏதாவது ஒரு ஆதிக்கச்சக்தியின் பக்கஞ்சார்ந்து தேச அரசுகள் செயற்படத் தலைப்பட்டன. பிராந்தியத்துக்கான ஆதிக்கத்தை உலக ஒழுங்கு தீர்மானிக்கும் நிலையில் மறைமுகமாக தேச அரசுகளின் கொள்கை வகுப்பை முடிவுசெய்யும் ஒன்றாக உலக ஒழுங்கு மாறிவிட்டது.

இது ஒரு முக்கியமான கேள்வியை எழுப்புகிறது. இச்செயற்பாட்டில் தேச நலன் எங்கே போனது என்பதே அக்கேள்வியாகும். தேச நலனோ தேசத்தில் வாழும் மக்களோ

கிடைக்கப்பெற்றோம்

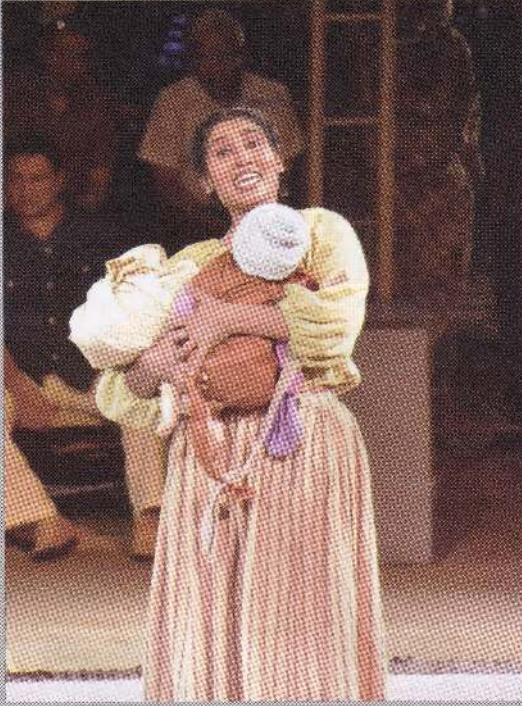
நூல் :
கோக்கேசிய வெண்கட்டி வட்டம்
ஆக்கம் :
பேர்டோல் பிறெட்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
வெளியீடு :
மக்கள் களரி
விலை : ரூ 350/-

அதிகாரத்துக்கான போட்டியில் கணக்கில் வருவதில்லை. மாறாக தேச நலனின் பெயராலேயே கொள்கைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் தேச நலனின் போர் வையில் நடந்தேறும் எதுவுமே தேசத்தின் நலத்துக்கானதல்ல.

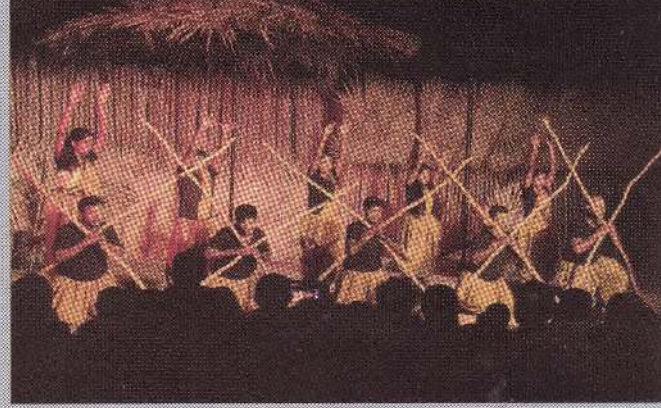
உலக ஒழுங்கில் ஏற்படுகின்ற சிறிய மாற்றங்கூட உலகின் ஏதோ ஒரு மூலையில் உள்ள நாட்டின் கொள்கை வகுப்பில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அனைத்துமே சரக்காக கணிப்பில் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையில் தேசத்தின் மக்களோ, தேசத்தின் நலன்களோ முக்கிய மற்றவையாகின்றன. இந்த அதிகார வலைப் பின்னலில் தேச அரசுகள் சுதந்திரத்துடன் செயற்படமுடியாத நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எங்கோ நடப்பது இங்கே பாதிக்கிறது. எதுவும் காரணமில்லாமல் நடப்பதில்லை என்ற உண்மை விளங்கும். தேச நலனை மக்கள் தீர்மானிப்பதில்லை. அதை உலக ஒழுங்கும் அதுசார்ந்து பிராந்திய நலன்களுமே தீர்மானிக்கின்றன.

☆☆☆

வெண்கட்டி வட்டம் நாடக காட்சிகள்

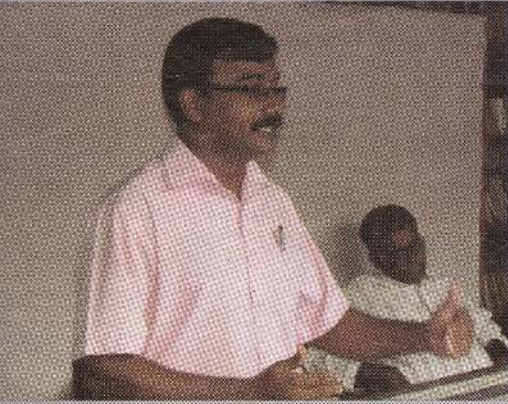
யாழில் நிகழ்ந்த அரங்க காட்சிகள்...

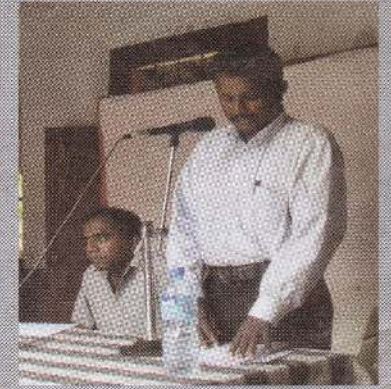
பேரவையில் 'ஏகாந்தம்' நாடக காட்சிகள்

யாழ்ப்பாண பேரவையில் சமூகவிஞ்ஞான வட்டம்

1917 — 2017
 உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின்
 விடுதலைக்கு வித்திட்ட
 ரஷ்ய ஓக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின்
 நூற்றாண்டு நினைவாக
 தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையால்
 மாதந்தோறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 நடத்தப்படவுள்ளது என்பதை
 மகிழ்வுடன் அறியத் தருகின்றோம்.

கொழும்புப் பேரவையில்...

